

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Sciences

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Analýza technického vybavení složek IZS

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Studijní program: *OCHRANA OBYVATELSTVA*

Autor: Bc. Ivan Taras

Vedoucí práce: Mgr. Zuzana Freitinger-Skalická Ph.D.

České Budějovice 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci s názvem „*Analýza technického vybavení složek IZS*“ jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby diplomové práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé diplomové práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne

.....

Poděkování

Rád bych poděkoval Mgr. Zuzaně Freitinger-Skalické Ph.D., vedoucí mé diplomové práce, především za odborné vedení, za ochotu a cenné rady, které mi pomohly k vypracování této diplomové práce. Dále bych chtěl poděkovat všem respondentům, kteří byli ochotni věnovat trochu svého času a pomohli tak zrealizovat tuto práci. V neposlední řadě děkuji své rodině, která mě podporovala po celou dobu studia.

Analýza technického vybavení složek IZS

Abstrakt

Tématem diplomové práce je *Analýza technického vybavení složek IZS*. V teoretické části práce se mohou čtenáři dozvědět co je to integrovaný záchranný systém, jeho strukturu a jeho hlavní a ostatní složky. U jednotlivých složek se čtenáři mohou seznámit s jejich historií, členěním, fungováním a v neposlední řadě s legislativním zakotvením.

V praktické části byl zvolen jeden cíl. Analyzovat stav technického vybavení u hlavních složek IZS v Jihočeském kraji. Pro zpracování výzkumného souboru byla použita kvantitativní metoda sběru dat ve formě dotazníkového šetření, kde byl vytvořen dotazník pro každou hlavní složku IZS zvlášť. Některé otázky v dotazníkovém šetření byly pak obohaceny o doplňující informace z výpovědí zástupců ze složek IZS. Výzkumný vzorek tvořilo 90 respondentů, respektive 90 vyplněných dotazníků. Za každou složku IZS bylo tedy shromážděno 30 vyplněných dotazníků.

Výstupem diplomové práce je přehled, který ukazuje, jak pandemie SARS-CoV2 v období od 1.1.2021 do 1.1.2022 ovlivnila technickou, ale i personální vybavenost u Hasičského záchranného sboru ČR, Policie ČR a Zdravotnické záchranné služby v Jihočeském kraji. Práce by mohla sloužit jako reálný pohled na zvládnutí období pandemie SARS-CoV2 v uvedeném období „očima“ příslušníků IZS v Jihočeském kraji.

Klíčová slova

integrovaný záchranný systém, Hasičský záchranný sbor ČR, Policie ČR, Zdravotnická záchranná služba, pandemie, SARS-CoV2

Analysis of technical equipment of IRS units

Abstract

The topic of the diploma thesis is *Analysis of technical equipment of IRS units*. In the theoretical part of the work, readers can learn what an integrated rescue system is, its structure and its main and other components. For individual components, readers can get acquainted with their history, structure, functioning and, last but not least, with the legislative basis.

One goal was chosen in the practical part. Analyzing the state of technical equipment at the main IRS units in the South Bohemian Region. A quantitative method of data collection in the form of a questionnaire survey was used to process the research set, where a questionnaire was created for each main component of the IRS separately. Some questions in the questionnaire survey were then enriched with additional information from the statements of representatives of the IRS. The research sample consisted of 90 respondents and 90 completed questionnaires. Thus, 30 completed questionnaires were collected for each IRS component.

The output of the diploma thesis is an overview that shows how the SARS-CoV2 pandemic in the period from January 1st 2021 to January 1st 2022 affected the technical and personnel equipment of the Fire and Rescue Service of the Czech Republic, the Czech Police and the Medical Rescue Service in the South Bohemian Region. The work could serve as a realistic view of managing the SARS-CoV2 pandemic in that period through the "eyes" of IRS members in the South Bohemian Region.

Key words

Integrated Rescue System, Fire rescue service of the Czech Republic, Police of the Czech Republic, Emergency Medical Services, pandemic, SARS-CoV2

Obsah

Úvod	8
1 Integrovaný záchranný systém	9
1.1 Definice integrovaného záchranného systému	9
1.2 Struktura IZS.....	9
1.3 Základní složky IZS	10
1.3.1 Hasičský záchranný sbor České republiky	10
1.3.1.1 Historie HZS ČR.....	10
1.3.1.2 Struktura Hasičského záchranného sboru ČR a jeho činnosti	12
1.3.1.3 Výkon služby	14
1.3.1.4 Legislativa Hasičského záchranného sboru ČR.....	16
1.3.2 Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí kraje jednotkami PO 17	
1.3.2.1 Charakteristika jednotlivých jednotek požární ochrany	19
1.3.2.2 Legislativa jednotek požární ochrany zařazených do plošného pokrytí kraje JPO 21	
1.3.3 Poskytovatelé zdravotnické záchranné služby.....	22
1.3.3.1 Charakteristika zdravotnické záchranné služby.....	22
1.3.3.2 Historie zdravotnické záchranné služby.....	23
1.3.3.3 Výjezdové skupiny.....	24
1.3.3.4 Traumatologický plán poskytovatele zdravotnické záchranné služby 24	
1.3.3.5 Výjezdové základny ZZS JČK	25
1.3.3.6 Legislativa poskytovatelů zdravotnické záchranné služby	25
1.3.4 Policie České republiky.....	26
1.3.4.1 Historie Policie ČR	26
1.3.4.2 Organizace Policie ČR a její činnosti.....	28
1.3.4.3 Legislativa Policie ČR.....	29
1.4 Ostatní složky IZS	30
1.4.1 Vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil	31
1.4.2 Ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory.....	31
1.4.2.1 Celní správa ČR	32
1.4.2.2 Vězeňská služba ČR.....	32
1.4.3 Ostatní záchranné sbory	33

1.4.3.1	Báňská služba	33
1.4.3.2	Vodní záchranná služba ČČK.....	33
1.4.3.3	Horská služba.....	33
1.4.4	Orgány ochrany veřejného zdraví.....	33
1.4.4.1	Ministerstvo zdravotnictví.....	34
1.4.4.2	Krajské hygienické stanice	34
1.4.4.3	Ministerstvo obrany	34
1.4.5	Havarijní, pohotovostní a jiné služby.....	34
1.4.6	Zařízení civilní ochrany.....	35
1.4.7	Neziskové organizace a sdružení občanů, které lze využít k záchranným a likvidačním pracím	35
2	Cíle a výzkumné otázky.....	36
2.1	Cíle práce	36
2.2	Výzkumné otázky.....	36
3	Metodika	37
3.1	Metodika práce.....	37
3.2	Charakteristika výzkumného souboru	37
4	Výsledky	38
5	Diskuse.....	69
6	Závěr	85
7	Zdroje.....	87
8	Přílohy.....	92
8.1	Příloha 1 – Struktura HZS ČR	92
8.2	Příloha 2 – Typy stanic.....	92
8.3	Příloha 3 – Požární technika a věcné prostředky požární ochrany	93
8.4	Příloha 4 – Vybavení jednotek HZS kraje technikou a věcnými prostředky bez rozlišení místa dislokace techniky.....	94
8.5	Příloha 5 - Jednotky PO.....	95
8.6	Příloha 6 – Systém zdravotnické záchranné služby v ČR	96
8.7	Příloha 7 – oblastní střediska ZZS JČK a jejich výjezdové skupiny	96
8.8	Příloha 8 – Dotazník pro ZZS JČK.....	98
8.9	Příloha 9 – Dotazník pro HZS JČK.....	101
8.10	Příloha 10 – Dotazník pro PČR JČK	104
9	Seznam zkratek.....	107

Úvod

Téma analýza technické vybavení složek IZS jsem si ke své diplomové práci vybral proto, že problematika integrovaného záchranného systému mě vždy na škole zajímala. Nicméně vždy, alespoň dle mého názoru, bylo toto téma probíráno velmi stručně a informace k tématu se pohybovaly v základních rovinách. Proto jsem využil příležitosti spojené s tímto tématem, abych mohl danou problematikou rozebrat detailněji a byl tak schopen se sám lépe orientovat v systému a fungování integrovaného záchranného systému a jeho složek. Téma této diplomové práce pak bylo zaměřeno na období pandemie SARS-CoV2. Období pandemie zasáhlo životy lidí po celém světě a nejinak tomu bylo i na našem území České republiky. Povolání příslušníků IZS je náročné i za běžné situace, proto mě zajímalo, jak složky IZS v Jihočeském kraji existenčně zvládli období pandemie SARS-CoV2 a do jaké míry tato nelehká doba ovlivnila jejich fungování. Zjišťoval jsem tedy materiálně-technické zabezpečení společně s personálním zajištěním složek IZS v Jihočeském kraji v období pandemie. Časově bylo období pandemie ohraničeno rozmezím od 1.1. 2021 do 1.1. 2022. Toto období bylo zvoleno záměrně, jelikož pandemie SARS-CoV2 již na území ČR nějakou dobu trvala a lze tedy lépe hodnotit fungování složek IZS v Jihočeském kraji v návaznosti na dobu pandemie SARS-CoV2.

1 Integrovaný záchranný systém

1.1 Definice integrovaného záchranného systému

Integrovaný záchranný systém (dále jen IZS) je pojem, který vznikl společně s novým zákonem o integrovaném záchranném systému. Zákon 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů v platném znění vymezuje nové základní pojmy a zejména stanovuje složky IZS a jejich působnost, dále stanoví působnost a pravomoc státních orgánů a orgánů samosprávy, práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na mimořádné události, při záchranných a likvidačních pracích a při ochraně obyvatelstva před a po dobu vyhlášení krizových stavů (stav nebezpečí, nouzový stav, stav ohrožení státu a válečný stav) (Zpěvák, 2019). Zákon 239/2000 Sb. definuje samostatný pojem integrovaný záchranný systém jako koordinovaný postup jeho složek při přípravě na mimořádné události a při provádění záchranných a likvidačních prací. V souvislosti s touto definicí se objevují další pojmy, které jsou definovány ve stejném zákoně.

Mimořádnou událostí se rozumí škodlivé působení sil a jevů vyvolaných činností člověka, přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací.

Záchranné práce jsou činnosti k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení rizik vzniklých mimořádnou událostí, zejména ve vztahu k ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a vedoucí k přerušení jejich příčin.

Likvidační práce jsou činnosti k odstranění následků způsobených mimořádnou událostí. O použití IZS se mluví tehdy, je-li k přípravě na mimořádné události a k provádění současně záchranných a likvidačních prací zapotřebí dvou a více složek IZS. Mimo výše zmíněné se IZS ještě podílí na úkolech spojené s ochranou obyvatelstva, kam patří varování, evakuace, ukrytí a nouzové přežití. Lze tak říci, že z hlediska působnosti IZS pokrývá celý rozsah ochrany obyvatelstva v užším smyslu (Vilášek, 2014).

1.2 Struktura IZS

V současné době je IZS legislativně vymezen jako otevřený systém koordinace a spolupráce. Zákon o IZS stanovuje základní a ostatní složky IZS, dále upřesňuje, že IZS je součástí systému vnitřní bezpečnosti státu a přispívá tak k naplňování ústavního práva občanů na poskytnutí pomoci v případě ohrožení zdraví nebo života ze strany státu (zákon č. 239/2000 Sb.).

Dle § 4 zákona o IZS jsou pevné body struktury IZS tvořeny základními složkami IZS, kam se řadí:

1. Hasičský záchranný sbor ČR (dále jen HZS ČR)
2. Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí kraje jednotkami požární ochrany
3. Poskytovatelé zdravotnické záchranné služby
4. Policie České republiky (zákon č. 239/2000 Sb.)

1.3 Základní složky IZS

1.3.1 Hasičský záchranný sbor České republiky

1.3.1.1 Historie HZS ČR

Jako tzv. milník pro historii HZS na našem území lze brát rok 1853, kdy byl v Praze založen první placený hasičský sbor. O rok později pak vzniká dobrovolný sbor hasičů. Díky zákonu č. 135/1867, o právu shromažďovacím, se dosud vzniklé sbory začaly sdružovat a o pár let později, konkrétně v roce 1879 došlo ke vzniku Ústřední hasičské jednoty království českého. Se vznikem Československé republiky byl ustanoven Svaz dobrovolného hasičstva Československého (Vilášek, 2014). Za první republiky fungovaly hasičské sbory jen v některých větších městech. V menších městech a obcích byla povinnost hašení požárů na dobrovolných hasičských sborech. Tuto zodpovědnost na ně přenášeli starostové díky předpisům převzatým z Rakousko-Uherska. V době protektorátu byl stanoven pluk požární policie Čechy-Morava. Pluk byl tvořen českými četníky a příslušníky finanční stráže, kteří byli k pluku přeloženi, a důstojníky. Pluk podléhal administrativně velitelství četnictva v protektorátu a jeho nasazování do akcí a výcvik řídila říšská místa. Teprve po skončení druhé světové války začaly vznikat profesionální hasičské jednotky, kdy byla požární ochrana zařazena pod působnost Ministerstva vnitra, plnění úkolů na úseku požární ochrany pak zajišťovaly národní výbory (místní, okresní a krajské), jejichž výkonným orgánem pro tuto oblast bylo hasičstvo, které bylo dobrovolné, z povolání nebo závodní. Od roku 1951 pak bylo hasičstvo zřizováno v každé obci nad 50 000 obyvatel, případně obce menší, pokud tak rozhodl krajský národní výbor (Szaszó, 2010). V roce 1953 se přijal zákon o státním požárním dozoru a požární ochraně. Na základě tohoto dokumentu se veřejné a závodní jednotky staly výkonnými jednotkami požární ochrany a požární ochrana byla konstruována na principech vojensky organizované složky. Odpovědnost za požární bezpečnost měly podle své příslušnosti národní výbory, orgány státního požárního dozoru a ministr vnitra.

Co se týká všeobecného řízení požární ochrany a dozoru nad ní, tyto pravomoci příslušely ministru vnitra, který tuto funkci vykonával prostřednictvím ústřední správy státního požárního dozoru a jejich místních orgánů. Rokem 1958 a přijetím nového zákona o požární ochraně byla organizace státního požárního dozoru zcela narušena. Docházelo k postupné decentralizaci a následnému oslabení její úrovně. Státní orgány požární ochrany byly podřízeny orgánům národního výboru, které ale nebyly na náležitě odborné výši, a celá řada státních funkcí byla předána dobrovolné organizaci Československý svaz požární ochrany. Období 60. let je tedy charakterizováno jako snaha o zavedení nové právní úpravy pro požární ochranu. V 70. letech se daly do pohybu změny po stránce seznamu vykonávaných činností. Výsledkem je, že dnes hasiči nezasahují jen u požárů, ale i u dopravních nehod, živelních katastrof či provádějí pomocné zásahy jako je například odstraňování překážek, vyprošťování osob apod. Profesionální požární jednotky tak postupně přebíraly stále větší kompetence v sektoru přípravy státu a jeho orgánů na mimořádné události a v provádění samostatných záchranných a likvidačních pracích během nich. Nárůst kompetencí bylo nutné legislativně upravit a zorganizovat. Stalo se tak v roce 1985, kdy vyšel zákon o požární ochraně, který přes řadu novelizací platí stále. Nynější název Hasičský záchranný sbor České republiky byl pak ustanoven roku 1995 (Vaněk, 2014).

Zlomový rok pro HZS ČR nastal při povodních 1997 v souvislosti s velkými povodněmi na Moravě, kdy hasičské sbory prokázaly obrovskou akceschopnost a na jejímž základě dostal HZS ČR důvěru vlády i parlamentu ke koordinaci sil integrovaného záchranného systému. Proces změn vyvrcholil společně s rozšířením působnosti Ministerstva vnitra o problematiku ochrany obyvatelstva, integrovaného záchranného systému, krizového řízení a civilního nouzového plánování, na jehož základy byly schváleny nové zákony upravující postavení a působnost HZS ČR. Nová právní úprava účinná od 1. 1. 2001 sloučila ředitelství HZS ČR s Hlavním úřadem civilní obrany (Časopis 112, 2004).

Hasičský záchranný sbor České republiky se tak dostal do hlavní role při přípravách a pomoci státu v mimořádných událostech, kam spadají průmyslové havárie, živelní katastrofy či hrozby teroristického útoku apod. Hasiči mají právě tak významný podíl na provádění záchranných a likvidačních pracích při mimořádných událostech. Hasičský záchranný sbor České republiky tvoří tedy tzv. páteř integrovaného záchranného systému a je hlavním koordinátorem, který v případě vzniku krize slučuje všechny záchranné složky. Nyní je HZS ČR tvořen Generálním ředitelstvím HZS ČR, které je organizační

součástí ministerstva vnitra, dále 14 hasičskými sbory všech krajů, Střední odbornou školou požární ochrany a Vyšší odbornou školou požární ochrany ve Frýdku-Místku, a Záchraným útvarům HZS ČR v Hlučíně. Řadí se sem i řada vzdělávacích, technických a účelových zařízení mezi které patří dvě školní a výcviková střediska HZS ČR (Frýdek-Místek a Brno), Technický ústav požární ochrany v Praze, Institut ochrany obyvatelstva v Lázních Bohdaneč, Opravárenský závod HZS Olomouc a Základna logistiky též v Olomouci (Hasičský záchranný sbor České republiky, 2021), (Příloha 1).

1.3.1.2 Struktura Hasičského záchranného sboru ČR a jeho činnosti

- **Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky**

Spadá pod působnost Ministerstva Vnitra České republiky. V čele Generálního ředitelství HZS ČR (dále jen GŘ HZS ČR) stojí ředitel HZS, který je jmenován do funkce na základě rozhodnutí Ministerstva vnitra. GŘ HZS ČR zřizuje operační a informační středisko a řídí činnost hasičských záchranných sborů krajů. GŘ HZS ČR se skládá z určitých sekcí. Sekce integrovaného záchranného systému a operačního zařízení, kam se řadí například Technický ústav požární ochrany, Odbor IZS a výkonu služby apod. Další sekcí je Sekce prevence a civilní nouzové připravenosti, která má pod sebou odbory jako Odbor ochrany obyvatelstva a krizového řízení, Odbor prevence nebo Institut ochrany obyvatelstva. V neposlední řadě ještě Sekce ekonomiky, Sekce řízení lidských zdrojů, Oddělení kontroly a stížností či Útvar ochrany Pražského hradu (Vavera, 2017).
- **Hasičské záchranné sbory krajů**

Působnost HZS krajů je specifikována zejména v zákoně o hasičském záchranném sboru. HZS kraje je orgán státní správy, který se zaměřuje na oblasti požární ochrany, integrovaného záchranného systému, ochrany obyvatelstva a krizové řízení. HZS krajů jsou správní úřady zřízené státem, z čehož vyplývá, že představují organizační složky státu a fungují jako samostatné účetní jednotky. Mají vlastní subjektivitu a v čele stojí ředitel jako vedoucí organizační složky státu. Odpovědně je krajský ředitel podřízen generálnímu řediteli. Působnost HZS krajů je přesně stanovena na určité území, které se nazývá tzv. hasební obvod. Prostřednictvím operačních a informačních středisek zajišťují nepřetržitý příjem tísňových zpráv o požáru a jiných mimořádných událostech na daném území. Organizují shromažďování sil a prostředků při požárech a mimořádných

událostech. Pro co největší plošné pokrytí a zároveň nejkratší dojezd na území kraje se jednotky HZS shromažďují na stanicích HZS kraje. V místě stanice mohou vykonávat úkoly obecní jednoty požární ochrany a u početně menších stanic zpravidla úzce spolupracují s jednotkou sboru dobrovolných hasičů obce. Jednoty HZS kraje kromě základní techniky a věcných prostředků disponují také speciální technikou. Příslušníci HZS vykonávají svoji službu v jednotce HZS kraje podle zákona o služebním poměru. Z hlediska operační působnosti jsou jednotky HZS kraje označovány jako JPO I (jednotky požární ochrany). Prostřednictvím operačních a informačních středisek HZS krajů jsou přijímány informace o mimořádných událostech a po jejich oznámení jsou vysílány jednotky požární ochrany k vypořádání se s následky mimořádných událostí. Skrze operační a informační střediska HZS krajů je také zajišťována informační podpora velitelům zásahu. V neposlední řadě mají tato střediska za úkol příjem a vyhodnocení hovorů na jednotné evropské číslo tísňového volání 112 nebo na národní číslo tísňového volání 150. Ředitelství HZS kraje má na starosti zpracování koncepce požární ochrany kraje, výkon státního požárního dozoru a kontrolu plnění nařízení orgánů kraje vydaných na úseku požární ochrany. Ředitelství HZS kraje dále odpovídá za připravenost a akceschopnost jednotek HZS kraje. Na úrovni IZS organizuje součinnost mezi obecními úřady obcí s rozšířenou působností, především při zpracování poplachového plánu IZS, zpracovává plán k provádění záchranných a likvidačních prací na úrovni kraje a při mimořádných událostech tyto práce i koordinuje. Za účelem přípravy kraje na krizové situace HZS kraje zprostředkovává součinnost mezi správními úřady a obcemi daného kraje, zajišťuje sestavení krizového plánu kraje, který musí být schválen hejtmanem kraje. Při řešení krizových situací pak plní úkoly stanovené vládou, ministerstvy a jinými správními úřady (Vilášek, 2014).

- **Záchranný útvar Hasičského záchranného sboru České republiky**

Záchranný útvar HZS ČR je samostatná organizační jednotka státu a je součástí (tedy podřízená) Generálnímu ředitelství HSZ ČR (Záchranný útvar HZS ČR, 2021). Jeho náplní je řešení mimořádných událostí jako jsou hromadné nehody, přírodní katastrofy, živelní pohromy apod., kdy je třeba zapojení speciální techniky. Záchranný útvar HZS ČR vykonává řadu činností, mezi které patří například: zásahová činnost speciálních služeb (potápěči, kynologové, chemici atd.), demolice narušených objektů, pomoc při řešení sněhových nebo větrných

kalamitách, přeprava a manipulace s nevybuchlou municí, sběr a likvidace uhynulých zvířat apod. (Vilášek, 2014).

- Hasičský útvar ochrany Pražského hradu

Tento Hasičský útvar vznikl teprve v roce 2016 na základě zákona č. 320/2015 o Hasičském záchranném sboru České republiky. Velitel útvaru je podřízený generálnímu řediteli HZS ČR. Mimo úkolů týkající se zabezpečení Pražského hradu má útvar klasickou hasičskou zásahovou povinnost ve svém správním obvodu, který obsahuje území Bubence, Dejvic, Hradčan, Lysolají, Malé Strany, Sedlce a Suchdola. Hasičský útvar má také na starosti činnosti zaměřené na ochranu památek a kulturního dědictví a protichemické ochrany. Součástí útvaru je také Jednotka čestné stráže, která se zaměřuje na ceremoniální funkci.

- Technický ústav požární ochrany

Součástí Ministerstva vnitra Generálního ředitelství HZS ČR a jeho úkoly jsou činnosti jako: zjišťování příčin vzniku požárů, navrhování preventivních opatření k redukci počtu požárů, stanovování technických požadavků na požární techniku a věnuje se výzkumu a vývoji v požární ochraně.

- Institut ochrany obyvatelstva

Je účelové zařízení Ministerstva vnitra Generálního ředitelství HZS ČR se zaměřením na vědecko-výzkumnou, vzdělávací, informační a specializovanou činnost týkající se oblasti ochrany obyvatelstva, civilního nouzového plánování, krizového plánování a zjišťování příčin vzniku požárů (Hasičský záchranný sbor, 2011).

1.3.1.3 Výkon služby

Službu v jednotce HZS kraje vykonávají příslušníci HZS kraje, jejichž pracovní právní vztah se řídí zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Příslušníci mohou mít dobu služby rozvrženu rovnoměrně (tzv. „denní směna“, která má týdenní pracovní dobu 37,5 hodin) nebo nerovnoměrně (tzv. „směna“) (Výkon služby, 2021).

Ve směně vykonávají službu příslušníci předurčení pro vlastní zásahovou činnost (tzv. „výjezdoví hasiči“), příslušníci předurčení pro obsluhu operačních a informačních středisek a příslušníci zařazení v záloze směny, kteří zabezpečují chod jednotky a činnost podpůrných speciálních služeb. Příslušníci předurčení pro zásahovou činnost a příslušníci zařazení v záloze směny jsou organizováni do družstev, resp. skupin. Minimální početní

stav příslušníků jednotky hasičského záchranného sboru kraje v jedné směně určených k výjezdu na stanicích, je odvozen od základního početního stavu příslušníků v jedné směně s ohledem na možnou nepřítomnost příslušníků z důvodu dovolené, nemoci, odborné přípravy apod.

V rámci jednoho územního odboru HZS kraje a sídla hasičského záchranného sboru kraje se s ohledem na plošné pokrytí a pro vytvoření odpovídající základny pro činnost specializovaných služeb zřizuje vždy jedna ze stanic určitého typu (PŘÍLOHA 2):

- C1 – stanice umístěná v obci s počtem obyvatel do 50 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd dvou družstev
- C2 – stanice umístěná v obci s počtem obyvatel od 50 tisíc do 75 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd dvou družstev
- C3 – stanice umístěná v obci s počtem obyvatel nad 75 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd tří družstev

S ohledem na plošné pokrytí a požární nebezpečí katastrálních území obcí v kraji se dále zřizují stanice typu P:

- P0 – stanice umístěná v obci s počtem obyvatel do 15 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje vznikla sdružením prostředků obce a hasičského záchranného sboru kraje podle § 69a zákona o požární ochraně
- P1 – stanice umístěná v obci s počtem obyvatel do 30 tisíc nebo v části obce, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd družstva o zmenšeném početním stavu
- P2 – stanice, která zabezpečuje výjezd družstva a je vybavena stanovenou požární technikou a výškovou technikou; stanice P2 se zřizuje v obci s počtem obyvatel
 - a) do 15 tisíc, pokud je v obci více než 10 % budov s více než 5 nadzemními podlažími a pokud není uskutečnitelná přeprava automobilového žebříku nebo automobilové plošiny z jiné stanice nebo jednotky do 15 minut
 - b) nad 15 tisíc, pokud v obci není uskutečnitelná přeprava automobilového žebříku nebo automobilové plošiny z jiné stanice nebo jednotky do 15 minut.
- P3 – stanice umístěná v obci nebo v části obce s počtem obyvatel do 30 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd jednoho družstva a družstva o zmenšeném početním stavu

- P4 – stanice umístěná v obci nebo v části obce s počtem obyvatel nad 30 tisíc, kde jednotka hasičského záchranného sboru kraje zabezpečuje výjezd dvou družstev (zákon č. 247/2001 Sb.).

Dle uvedených typů stanic se také rozlišuje požadované minimální vybavení stanic HZS kraje požární technikou a věcnými prostředky požární ochrany (PŘÍLOHA 3). Zákon č.247/2001 Sb. dále také uvádí seznam vybavení jednotek HZS kraje technikou a věcnými prostředky bez rozlišení místa dislokace techniky. Tedy jednotlivé stanice kraje jsou uvedeným vybavením vybaveny pouze v případě, pokud to odůvodňuje požární nebezpečí území, havarijní plán kraje nebo dokumentace zdolávání požárů objektů, jejichž ochranu před požáry a MU jednotka zabezpečuje. Patří sem např.: autobus, automobilový jeřáb, pěnový, plynový a práškový hasící automobil, kontejner pro nouzové přežití či pro štáb apod. (PŘÍLOHA 4).

1.3.1.4 Legislativa Hasičského záchranného sboru ČR

HZS ČR byl zřízen na základě zákona č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky. Tento zákon byl ale zrušen a nyní je HZS ČR definován podle nového zákona pod číslem 320/2015 Sb. s účinností od 1. 1. 2016, kde je stanoveno jeho základní poslání – chránit životy a zdraví obyvatel a majetek před požáry a poskytnout účinnou pomoc při mimořádných událostech.

Zákon č. 133/1985 Sb. o požární ochraně a o změně některých předpisů, ve znění pozdějších předpisů. Zákon byl již mnohokrát novelizován, a proto v roce 2000 bylo pro lepší přehlednost vydáno úplné znění jako zákon č. 67/2001 Sb. Po roce 2001 zákon prodělal další novelizace. Účelem zákona o požární ochraně je vytvoření vhodných podmínek pro ochranu života, zdraví občanů a majetku před požáry a poskytování pomoci při živelních pohromách a jiných mimořádných událostech stanovením povinností ministerstev a jiných správních úřadů, právnických a fyzických osob, dále postavení a působnosti orgánů státní správy a samosprávy na úseku požární ochrany, jakož i postavení a povinnosti jednotek požární ochrany.

Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který upravuje práva a povinnosti složek IZS při rozsáhlých mimořádných událostech. Jsou zde právně ošetřeny kompetence jednotlivých složek při provádění záchranných a likvidačních prací, přičemž ale není nijak zasahováno

do jejich postavení a působnosti a po skončení provádění těchto prací se vracejí k vykonávání svých běžných činností.

Zákon č. 240/2000 Sb. o krizovém řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Stanovuje působnost a pravomoci státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků a práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na krizové situace, které nesouvisejí se zajišťováním obrany České republiky před vnějším napadením a při ochraně kritické infrastruktury a odpovědnost za porušení těchto povinností. Například pro HZS kraje z tohoto zákona vyplývají následující povinnosti, kdy při přípravě na krizové situace a řešení: organizuje součinnost mezi správními úřady a obcemi v kraji, vede přehled možných zdrojů rizik a provádí analýzy ohrožení, zpracovává krizový plán kraje a obcí s rozšířenou působností, kdy při jeho vypracování vyžaduje v nezbytném rozsahu součinnost organizačních složek státu, orgánů územních správních celků, právnických osob a podnikajících fyzických osob. Plní úkoly stanovené Ministerstvem vnitra a úkoly stanovené hejtmanem v rozsahu krizového plánu kraje a starostou obce s rozšířenou působností v rozsahu krizového plánu obce s rozšířenou působností. Zároveň předává na žádost Ministerstva vnitra, hejtmana a starosty obce s rozšířenou působností údaje o krizovém plánu kraje.

1.3.2 Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí kraje jednotkami PO
„Jednotkou požární ochrany se rozumí organizovaný systém tvořený odborně vyškolenými osobami (hasiči), požární technikou (automobily) a věcnými prostředky požární ochrany (výbava automobilů, agregáty apod.)“ (Hasičský záchranný sbor České republiky, 2021).

Jednotky požární ochrany fungují jako represivní a preventivní nástroj proti požárům, živelním pohromám a jiným mimořádným událostem. Úkolem JPO je likvidace požáru, nicméně nemají povinnost provést veškerá opatření nutná k likvidaci živelních pohrom a jiných mimořádných událostí. V těchto případech zajistí pouze úkony nutné k odstranění bezprostřední hrozby ohrožení života, zdraví, majetku a životního prostředí.

Příslušníci, zaměstnanci a členové jednotek jsou rozděleni do čet, družstev, družstev o zmenšeném početním stavu a skupin. Četa se člení na 2 nebo 3 družstva, popřípadě skupiny. Družstvo tvoří velitel družstva a dalších pět hasičů, družstvo o zmenšeném početním stavu tvoří velitel družstva a další tři hasiči. Skupinu tvoří vedoucí skupiny a nejméně jeden hasič. Zvláštním typem je tzv. odřad. Odřadem se nazývá jednotka, která

je složena z hasičů nejméně dvou jednotek nebo hasičů nejméně z jedné jednotky a osob začleněných ve složce integrovaného záchranného systému anebo z hasičů jednotky a osob poskytujících osobní a věcnou pomoc. Odřad sestavuje HZS kraje nebo generální ředitelství HZS ČR pro účely operačního řízení jednotek při poskytování pomoci v krajích nebo při mezinárodní pomoci jednotkami (Jednotky PO, 2021).

Termínem „*plošné pokrytí kraje*“ se rozumí rozmístění jednotek požární ochrany na území kraje a na území hlavního města Prahy (vyhláška č. 247/2001 Sb.). Dle zřizovatele jednotky a vztahu osob, které zde vykonávají činnost ke zřizovateli se jednotky požární ochrany (dále jen JPO) dělí následovně:

- **jednotka hasičského záchranného sboru kraje**, která je složena z příslušníků hasičského záchranného sboru určených k výkonu služby na stanicích hasičského záchranného sboru kraje. Zřizovatelem je stát,
- **jednotka hasičského záchranného sboru podniku**, která je složena ze zaměstnanců právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, kteří vykonávají činnost v této jednotce jako svoje zaměstnání,
- **jednotka sboru dobrovolných hasičů obce**, která je složena z fyzických osob, které nevykonávají činnost v této jednotce požární ochrany jako své zaměstnání,
- **jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku**, která je složena ze zaměstnanců právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, kteří nevykonávají činnost v této jednotce jako své zaměstnání (zákon č. 133/1985 Sb.).

Na každý typ jednotky PO jsou kladeny odlišné požadavky z hlediska její operační hodnoty. Touto hodnotou je myšleno schopnost JPO zahájit a provést zákrok na místě zásahu. Je ovlivňována dvěma aspekty. První je doba výjezdu po vyhlášení poplachu, a to z místa své trvalé dislokace JPO. Druhý aspekt je časová délka jízdy na místo zásahu. Doba, do kdy nejpozději musí JPO opustit své dislokace od vyhlášení poplachu, je stanovena vyhláškou č. 247/2001 Sb. o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany. Nejdéle do:

- 2 minut jednotky složené výlučně z hasičů z povolání,
- 10 minut jednotky složené výlučně z hasičů, kteří nevykonávají službu v jednotce jako své zaměstnání,

- 5 minut jednotky složené z hasičů uvedených v předchozích dvou bodech nebo hasičů, kterým byla určena pracovní pohotovost mimo pracoviště (vyhláška č.247/2001 Sb.).

Samozřejmě odlišné nároky jsou kladeny na osoby vykonávající činnost v těchto jednotkách i po stránkách fyzické, psychické a odborné způsobilosti. Na základě těchto požadavků se jednotky požární ochrany dělí do 6 kategorií s označením JPO I až JPO VI (Příloha 5). Toto rozdělení také upřesňuje jednotky z hlediska územní či místní působnosti, zdali jsou veřejné či podnikové a dále specifikuje dobu výjezdu. Pojem územní způsobilost znamená optimální vzdálenost pro dojezd daných jednotek na místo zásahu, která tak vlastně označuje území jejich obvyklého působení tzv. „hasební obvod“. Bývá vyjádřen buď v minutách nebo kilometrech (ve vztahu k průměrné rychlosti vozidla 45-60 km/hod. dle místních podmínek) (Vilásek, 2014).

Pro účely plošného pokrytí území se jednotky požární ochrany dělí na jednotky:

- a) Jednotky s územní působností zasahující i mimo území svého zřizovatele. Tyto jednotky mají v rámci požárního poplachového plánu kraje přidělen úsek, ve kterém jsou krajským operačním a informačním střediskem (dále jen KOPIS) povolávány na základě charakteristiky události, předurčenosti jednotky a stupně vyhlášeného poplachu. Jsou to jednotky s označením JPO I, JPO II a JPO III.
- b) Jednotky s místní působností zasahující primárně na území svého zřizovatele. Není však vyloučeno povolání jednotek prostřednictvím KOPIS mimo území svého zřizovatele v rámci řešení rozsáhlejších událostí nebo případů, pro které má daná jednotka žádoucí předurčení. Jsou to jednotky s označením JPO IV, JPO V a JPO VI (Vilásek, 2014), (příloha k zákonu č. 133/1985 Sb.).

1.3.2.1 Charakteristika jednotlivých jednotek požární ochrany

JPO I

- Tuto kategorii představují příslušníci hasičského záchranného sboru ČR. Zajišťují výjezd jednoho až tří družstev, přičemž jsou povinni uskutečnit výjezd do 2 minut od vyhlášení poplachu. V místě své stanice plní úkoly místní jednotky PO, u početně málo obsazených stanic zpravidla spolupracují v součinnosti s místní jednotkou SDH obce. Územní působnost JPO I je zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace.

JPO II

- Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu jako svoje hlavní nebo vedlejší povolání, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace. Zasahují v rámci své územní působnosti, pokud není učeno operačním střediskem jinak. Zajišťují výjezd jednoho (JPO II/1) či dvou (JPO II/2) družstev o zmenšeném početním stavu nejdéle do 5 minut od vyhlášení poplachu.

JPO III

- Jednotky třetí kategorie jsou jednotky sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace. Stejně jako u předchozích jednotek platí, že jednotka může být díky rozhodnutí KOPIS povolána i mimo své obvyklé území. Výjezd družstev musí být uskutečněn nejdéle do 10 minut od vyhlášení poplachu.

JPO IV

- Jednotky dané kategorie jsou jednotky hasičských záchranných sborů podniků. Jsou zřizovány právnickou či podnikající fyzickou osobou. Jedná se tedy primárně o síly a prostředky k ochraně především majetku zřizovatele. Při dohodě se zřizovatelem mohou tyto jednotky na vyžádání KOPIS zasahovat i mimo svůj hasební obvod. Jako příklad lze uvést například hasičský záchranný sbor Správa železnic nebo hasičský záchranný sbor podniku ŠKODA auto.

JPO V

- Jednotky požární ochrany zařazené do páté kategorie jsou jednotkami sboru dobrovolných hasičů obcí s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně. Zajišťují výjezd minimálně daného počtu družstev o zmenšeném početním stavu do 10 minut od vyhlášení poplachu příslušným operačním střediskem. Rozdíl mezi JPO III a JPO V je v rozsahu působnosti. JPO III zasahují na vytyčeném území, kde mají stanovený akční rádius dle dojezdového času na místo události z místa dislokace jednotky. JPO V mají pouze místní působnost. Ta je určena katastrálním územím jejího zřizovatele, tedy příslušné obce. Výjimkou ale není i činnost nad rámec příslušného územního

celku, kdy je jednotka povolána operačním střediskem (například zásahy s potřebou většího počtu sil a prostředků apod.).

JPO páté kategorie může být přidělen v rámci zajištění plošného pokrytí jednotkami požární ochrany v rámci poplachového plánu kraje tzv. superúsek. Superúsek je územní celek se zvlášť vypracovaným poplachovým plánem, do kterého je jednotka v případě mimořádné události pravidelně povolávána, přestože se nenachází na území svého zřizovatele. Typickým příkladem jsou prostory pozemní komunikace významnějšího charakteru (dálnice, rychlostní komunikace atd.), vodní plochy, prostory produktovodů, významné uzle z hlediska prvků kritické infrastruktury a podobně. Jednotky jsou na tyto úseky přidělovány na základě jejich dislokace a vybavenosti.

JPO VI

- Jednotky v této kategorii jsou jednotky sboru dobrovolných hasičů podniku. Území, na kterém tedy jednotky vykonávají svoji povinnost, je areál příslušné společnosti, jenž jednotku zřizuje. Členové jednotky jsou zaměstnanci právnické nebo podnikající fyzické osoby, pod níž je jednotka zřízena a činnost v jednotce nevykonávají jako své povolání. Jednotka vyjíždí příslušnou interní cestou nejdéle do 10 minut od vyhlášení poplachu. Po dohodě zřizovatele a HZS kraje může tato jednotka zasahovat i mimo území svého zřizovatele (Skalská 2010), (příloha k zákonu č. 133/1985 Sb.).

1.3.2.2 Legislativa jednotek požární ochrany zařazených do plošného pokrytí kraje JPO

Zákon České národní rady č. 133/1985 Sb., o požární ochraně je základní legislativou pro jednotky požární ochrany. Tento dokument definuje druhy jednotek požární ochrany a stanovuje jejich základní úkoly. Mimo to popisuje povinnosti fyzických osob, právnických osob, úřadů, institucí a organizací na úseku požární ochrany, definuje působnost JPO, práva a povinnosti členů jednotek a působnost státních orgánů v rámci zvládnutí mimořádných událostí. Nicméně neustálé novelizování tohoto zákona vedlo k nepřehlednosti a nejasnosti, a proto bylo vydáno úplné znění nazvané jako zákon č. 67/2001 Sb., o požární ochraně.

Druhým stěžejním předpisem vztahujícím se k jednotkám požární ochrany je Vyhláška Ministerstva vnitra o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany – vyhláška č. 247/2001 Sb. Tímto předpisem se konkrétně definují jednotlivé kategorie JPO,

charakterizuje se plán plošného pokrytí v rámci krajů a závazné vnitro-organizační normy pro organizaci jednotek požární ochrany (např.: požadavky na kvalifikaci osob, prokazování odborné způsobilosti, minimální početní stavy apod.).

1.3.3 Poskytovatelé zdravotnické záchranné služby

1.3.3.1 Charakteristika zdravotnické záchranné služby

Poskytovatelem, respektive výkonnou složkou, je příspěvková organizace zřízená krajem – tedy zdravotnická záchranná služba. Je financována prostřednictvím ministerstva zdravotnictví, zdravotních pojišťoven a krajů.

Zdravotnická záchranná služba (dále jen ZZS) je zdravotní službou, která na základě tísňové výzvy poskytuje zejména přednemocniční neodkladnou péči osobám se závažným postižením zdraví nebo jsou-li v přímém ohrožení života. (zákon č. 374/2011 Sb.) Mezi její činnosti patří:

- nepřetržitý příjem volání na národní číslo 155 tísňového volání a příjem výzev od ostatních složek IZS,
- vyhodnocuje stupeň naléhavosti daného tísňového volání a na základě toho pak rozhoduje o nejlepším možném okamžitém řešení zdravotního stavu pacienta,
- vysílá a řídí výjezdové skupiny,
- v případě MU řídí a organizuje přednemocniční neodkladnou pomoc na místě události a spolupracuje s velitelem zásahu složek IZS,
- spolupracuje s cílovým poskytovatelem akutní lůžkové péče,
- pokud je nezbytné poskytnout první pomoc do příjezdu výjezdové skupiny, tak poskytuje instrukce k zajištění první pomoci prostřednictvím sítě elektronických komunikací,
- provádí vyšetření pacienta a poskytuje mu zdravotní péči, včetně případných neodkladných výkonů ke stabilizaci základních životních funkcí pacienta,
- zajišťuje soustavné poskytování zdravotní péče a sledování základních životních funkcí pacienta během jeho přepravy k cílovému poskytovateli akutní lůžkové péče,
- při hromadném postižení osob v důsledku mimořádné události nebo krizové situace zajišťuje třídění osob postižených na zdraví podle odborných hledisek urgentní medicíny,

- poskytuje leteckou přepravu pacienta mezi poskytovateli akutní lůžkové péče, v případě soustavného poskytování neodkladné péče během přepravy,
- poskytuje leteckou dopravu tkání a orgánů k transplantaci, hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo nejde-li dopravu zajistit jinak (Bojový řád jednotek požární ochrany, 2007-2017).

1.3.3.2 Historie zdravotnické záchranné služby

Historie zdravotnické záchranné služby ve velkých městech často přesahuje 100 let. (např. v Praze byl první dobrovolný záchranný sbor, tehdy pod hlavičkou Policie, zřízen už v roce 1857). Moderní pojetí záchranné služby v ČR, jak ji známe dnes, má ale počátky na začátku sedmdesátých let minulého století, kdy byla zřízena celostátně platná tísňová linka 155 a spolu s tím i stanice Rychlé záchranné služby u tehdejších Ústavů národního zdraví. Službu rychlé zdravotnické pomoci zde vykonávali lékaři anesteziologicko-resuscitačního oddělení a chirurgie v rámci své práce na odděleních. Na místo zásahu pak vyjížděli společně se sestrou sanitním vozem. V osmdesátých a devadesátých letech byly jednotlivé stanice nejprve zřizovány při nemocnicích a až později na úrovni okresů. Se vznikem nového krajského uspořádání k 1. 1. 2000 bylo stanoveno, že záchranné služby budou svěřeny do krajské působnosti (na rozdíl od celostátně jednotné Policie a Hasičského záchranného sboru) (Remeš, 2013).

Vzniklo tak 14 krajských záchranných služeb nejprve pod označením „Územní středisko záchranné služby“ a později přejmenováno na „Zdravotnická záchranná služba“ s doplněním názvu kraje (Příloha 6). Tyto organizace jsou zřizovány a částečně financovány krajskými úřady a odpovídají za poskytování přednemocniční neodkladné péče na území příslušného kraje. Z právního hlediska jsou jednotlivé záchranné služby zcela samostatné příspěvkové organizace krajů. Zastřešující organizací s dobrovolnou účastí, avšak bez legislativně zakotvených pravomocí, je Asociace zdravotnických záchranných služeb. K zajištění jednotného vedení slouží Ministerstvo zdravotnictví. Základním právním dokumentem, který poskytuje legislativní oporu je Zákon o zdravotnické záchranné službě, který vstoupil v platnost 1. 1. 2012, a další navazující právní normy.

V každém kraji provozuje příslušná záchranná služba krajské zdravotnické operační středisko, které má na starosti příjem a vyhodnocování volání na tísňovou linku a operační řízení výjezdových skupin. Tzv. „*kostru systému*“ tvoří výjezdové základny rozmístěné tak, aby zajistili dostupnost celého kraje do 20 minut jízdy. Poskytování přednemocniční

neodkladné péče je zajišťováno prostřednictvím výjezdových skupin (Systém zdravotnické záchranné služby v ČR, 2021).

1.3.3.3 Výjezdové skupiny

Výjezdové skupiny tvoří zdravotničtí pracovníci vykonávající veškeré činnosti ZZS uvedené výše. Výjezdová skupina má nejméně dva členy a vedoucího určuje poskytovatel ZZS.

- výjezdové skupiny rychlé lékařské pomoci (RLP), kde je členem lékař,
- výjezdové skupiny rychlé zdravotnické pomoci (RZP), kdy členy jsou zdravotničtí pracovníci nelékařského zdravotnického povolání,
- Rendez-vous = systém setkávání (RV), součástí skupiny je lékař a záchranář v osobním vozidle, které slouží k přepravě personálu na místo. Toto osobní vozidlo není určeno pro přepravu pacienta a v případě potřeby je tak přivolána posádka RZP. Tento systém umožňuje efektivnější využití lékařů, jelikož lékař na základě vyhodnocení stavu pacienta může při transportu doprovázet nebo v opačném případě je tato výjezdová skupina zase dostupná pro případnou další výzvu,
- Podle dopravních prostředků, které příslušníci ZZS využívají ke své činnosti, se pak výjezdové skupiny rozlišují jako pozemní, letecké (LVS) a vodní (zákon č. 371/2011 Sb.).

1.3.3.4 Traumatologický plán poskytovatele zdravotnické záchranné služby

Povinnost zpracovat traumatologický plán ukládá poskytovateli ZZS zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě. Poskytovatel ZZS má zároveň povinnost aktualizovat traumatologický plán nejméně jednou za dva roky a jedno vyhotovení předat do 30 dnů od jeho zpracování nebo aktualizace krajskému úřadu, na jehož území poskytuje zdravotnickou záchrannou službu. Návrh traumatologického plánu a případně návrh jeho změny je poskytovatel ZZS povinen projednat s příslušným krajským úřadem.

Traumatologický plán poskytovatele ZZS stanovuje postupy a opatření uplatňované poskytovatelem ZZS při zajišťování a poskytování přednemocniční neodkladné péče v případě hromadného neštěstí. Jeho součástí je také přehled a hodnocení možných zdrojů rizik ohrožení života a zdraví osob. Přičemž se vychází z místních podmínek a možností a ze závěrů projednání návrhu plánu s krajským úřadem (zákon č. 371/2011 Sb.).

1.3.3.5 Výjezdové základny ZZS JČK

Síť výjezdových základen (stejně jako u všech ostatních krajů) je uspořádána tak, aby se zajistilo poskytnutí přednemocniční neodkladné péče do dvaceti minut od přijetí tísňové výzvy. ZZS JČK je rozdělena na sedm oblastních středisek, které provozují 33 výjezdových základen. V denním provozu funguje na výjezdových základnách 56 výjezdových skupin. 56 výjezdových skupin je složeno z 39 výjezdových skupin rychlé zdravotnické pomoci, 6 rychlé lékařské pomoci, 10 Rendez-vous a 1 posádky letecké záchranné služby. Pod hlavičkou oblastního střediska České Budějovice fungují také speciální skupiny v rámci krizové připravenosti, kam patří Biohazard Team a Výškové záchranné družstvo. Své sídlo zde má i Vzdělávací a výcvikové středisko s celokrajskou působností (Výjezdové skupiny a základny, 2021). Tabulka, kde jsou uvedena jednotlivá oblastní střediska s jejich rozpisy výjezdových skupin, je přiložena v kapitole Přílohy (PŘÍLOHA 7).

Biohazard Team ZZS JČK je „speciálním týmem tvořeným nelékařskými zdravotnickými pracovníky ZZS JČK, který je zřízen za účelem připravenosti na zásah v souvislosti s výskytem zejména nebezpečných biologických agens. Hlavní náplní činnosti členů tohoto týmu je poskytnutí přednemocniční neodkladné péče osobě, popř. osobám, u které je podezření na výskyt onemocnění klasifikovaného jako vysoce nebezpečná nákaza.“ (Biohazard team, 2020) Klasifikace těchto patogenů je pak k dohledání v Nařízení vlády č. 361/2007 Sb. Biohazard team tvoří dobrovolníci, kteří vykonávají svojí běžnou pracovní činnost u ZZS JČK, ale jsou odborně vyškoleni na zásah při výskytu nebezpečných biologických agens. Členové Biohazard teamu ZZS JČK mají k dispozici speciální osobní ochranné prostředky, které jim poskytují nejvyšší stupeň ochrany proti biologickým, chemickým a radiologickým látkám. Je zde také samozřejmě speciální sanitní vozidlo s autonomní filtrační jednotkou, kdy tato jednotka je schopna vytvořit uvnitř vozidla v patientském prostoru podtlak či přetlak, čímž tak zabrání případnému úniku škodlivých agens mimo sanitní vozidlo. Ve vozidle je také tzv. biovak, který dočasně izoluje pacienta při transportu do zdravotnického zařízení (Biohazard team, 2020).

1.3.3.6 Legislativa poskytovatelů zdravotnické záchranné služby

Zákon č. 374/ 2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon upravuje podmínky fungování ZZS, stanovuje práva a povinnosti poskytovatele ZZS. Stanovuje také povinnosti poskytovatelů akutní lůžkové péče

v návaznosti na poskytnutí zdravotní a zdravotnické záchranné služby. Je zde také řešena připravenost poskytovatele ZZS na řešení MU a krizových situací a výkon veřejné správy v oblasti zdravotnické záchranné služby.

Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 240/2012 Sb., kterou se provádí zákon o zdravotnické záchranné službě. Obsah vyhlášky podrobně specifikuje fungování ZZS. Je zde uvedeno například podrobné specifikování stupně naléhavosti, operační řízení letecké výjezdové skupiny, obsah a použití traumatologického plánu poskytovatele ZZS a v neposlední řadě jeho komunikační řád.

Vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 296/2012 Sb., o požadavcích na vybavení poskytovatele zdravotnické dopravní služby, poskytovatele zdravotnické záchranné služby a poskytovatele přepravy pacientů neodkladné péče dopravními prostředky a o požadavcích na tyto dopravní prostředky. Jak je z názvu patrné, tak obsahem této vyhlášky jsou kritéria pro všechny poskytovatele ZZS, která zdůrazňují a specifikují požadavky na vybavení a označení (barevného) provedení všech dopravních prostředků ZZS.

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, přičemž se využívá zejména tam, kde chybí speciální právní úprava.

1.3.4 Policie České republiky

1.3.4.1 Historie Policie ČR

Při vzniku samostatného Československého státu roku 1918 tehdejší vláda převzala ze zaniklé monarchie veškeré organizace a instituce jako četnictvo a obecní samospráva, kde také působila obecní policie. Úkoly ve věcech bezpečnosti plnily orgány státní i obecní policie, mezi kterými nebyl žádný rozdíl. Jako výkonná složka státního policejního úřadu fungoval Sbor stráže bezpečnosti, který byl tvořen vyšetřovací, pátrací a zpravodajskou službou, hlídkováním, první pomocí, telefonní a telegrafní službou (Macek, 1997). V roce 1920 byl vydán zákon o četnictvu a roku 1929 vznikla Všeobecná kriminální ústředna. Veškeré bezpečnostní orgány byly podřízeny ministerstvu vnitra. V období Protektorátu Čechy a Morava byla policie formována po vzoru říšském. V roce 1945 byl schválen Košický vládní program, který měl mimo jiné určit hlavní bezpečnostní úkoly a náplň práce pokrývající rámec bezpečnosti. V daném roce existovaly v Čechách a na Moravě 3 druhy bezpečnostních složek. První složkou byl revoluční oddíl a spadaly do něj například Revoluční gardy a Národní milice. Druhou bezpečnostní složku tvořili tzv.

Závodní milice, jejichž působnost byla omezena pouze na obvod nějakého konkrétního závodu. Třetí a poslední bezpečnostní složka byl policejní a četnický aparát. Ze všech výše zmíněných složek se prováděla výběrová řízení pro členy, kteří se chtěli připojit do nově vzniklé složky Sbor národní bezpečnosti (Baštecká a kol., 2005). V říjnu téhož roku byly pro úplnost bezpečnostního aparátu zřízeny tzv. zemské obory bezpečnosti s působností v Praze, v Brně a Ostravě. Jejich úkolem byl dohled nad všemi složkami vnitřní bezpečnosti v Čechách. Zemské obory bezpečnosti byly rozděleny do čtyř oddělení:

- Zemské obory bezpečnosti I – vnitro (vedení, řídilo Sbor národní bezpečnosti, Státní bezpečnost (StB) a kriminální bezpečnost),
- zemské obory bezpečnosti II – zpravodajský úsek,
- zemské obory bezpečnosti III – právní a správní úsek,
- zemské obory bezpečnosti IV – dopravní úsek (Vilášek, 2014).

Zlomový bod pro činnost bezpečnosti v Československém státě byly 50. a 60. léta, kdy došlo ke změně územní organizace státu. Změna byla především ve zredukování počtu krajů, okresů a obcí. Původních 19 krajů, které se členily na 306 okresů a čítaly přibližně 14 tisíc obcí se zredukovalo na 10 krajů s 108 okresy a hlavním městem Prahou, která zahrnovala 10 obvodů. Na tomto základě bylo zřízeno 10 krajských správ Ministerstva vnitra a ke každé z nich byla ještě zřízena správa Veřejné bezpečnosti. Městská správa Veřejné bezpečnosti v hlavním městě Prahy s obvodními odděleními zůstala zachována. Na úrovni jednotlivých okresů fungovaly okresní oddělení Ministerstva vnitra, v jejichž rámci také pracovala oddělení Veřejné bezpečnosti. Nevýhoda této nové reorganizace, tedy soustředění bezpečnostní činnosti převážně do sídel okresů, spočívala v tom, že výkon služby se neustále vzdaloval od přímých potřeb lidí. V 60. letech byla postupně zřizována nová oddělení Veřejné bezpečnosti. Jejich úkolem bylo zajištění veřejného pořádku, zabezpečení ochrany vlastnictví, bezpečnost a plynulost silničního provozu, a především ochrana života a zdraví občanů. Činnost Sboru národní bezpečnosti byla po revoluci v roce 1989 ukončena a docházelo tak k dalším organizačním změnám. V roce 1991 byl schválen zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, a na podkladě tohoto zákona z dosavadních českých složek Sboru národní bezpečnosti vznikla Policie České republiky, která se stala všeobecným bezpečnostním sborem. Mimo tyto složky ještě fungovaly federální bezpečnostní složky, které se po vzniku Policie České republiky staly výhradně federálním sborem. Po rozdělení Československa v roce 1993 převzala Policie

ČR kompletní agendu po zrušeném Federálním policejním sboru (Policie České republiky, 2017). Pro Policii ČR to znamenalo rozšíření působnosti na služby ochranné a vyšetřovací, protikorupční, služby kriminální policie, kriminalisticko-technické a expertní služby.

Struktura policie se výrazně změnila po novelizaci trestního zákona, kdy se tak v roce 2002 sloučila kriminální, protikorupční a vyšetřovací služba pod službu kriminální policie a vyšetřování. Vstupem České republiky do schengenského prostoru roku 2007 byla téměř zrušena ochrana státních hranic a služby pohraniční a cizinecké policie byly nahrazeny službou cizinecké policie. Zásadní a největší změna pro policii ČR nastala v roce 2009, kdy vešel v platnost nový zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Tento nový zákon završuje reformu policie a přináší několik změn, týkající se především organizačních změn. Okresní ředitelství byla zrušena, respektive došlo k jejich sloučení do krajských ředitelství. Výjimkou jsou ředitelství obvodní a městská, která sice byla zredukována, ale svou působnost si zanechala. Krajská ředitelství nahradila správu krajů, přičemž jejich obvodní územní působnost byla vymezena obvody jednoho, dvou či tří samosprávných krajů při zachování počtu osmi útvarů. V rámci změn spojených s novým zákonem přibyla služba pro zbraně a bezpečnostní materiál a pyrotechnická služba. Naopak zanikla služba železniční policie, která spadala do služeb pořádkové policie. Od roku 2010 má Praha a každý samosprávný kraj své krajské ředitelství (Vilášek, 2014).

1.3.4.2 Organizace Policie ČR a její činnosti

Policie ČR je podřízena Ministerstvu vnitra a je tvořena útvary:

- Policejní prezidium ČR
 - řídí ho policejní prezident
 - řídí činnost policie
 - jeho činnost podporuje Kancelář policejního prezidenta
- útvary policie s celostátní působností
 - patří sem například: URNA, Národní protidrogová centrála a Útvar pro odhalování organizovaného zločinu
- krajská ředitelství policie
 - mají územně vymezenou působnost, přičemž jejich územní obvod je shodný s územním obvodem vyššího územního samosprávného celku
 - spadají sem územní odbory a obvodní oddělení

- útvary zřízené v rámci krajského ředitelství
 - sem spadají veškeré nižší organizační součásti Policie ČR, které jsou zřízeny v rámci obvodních či městských ředitelství – Obvodní ředitelství policie Praha I, II, III, IV, Městské ředitelství policie Plzeň, Městské ředitelství policie Brno, městské ředitelství policie Ostrava, či územní odbory
 - jsou jimi zejména základní útvary – obvodní a místní oddělení služby pořádkové policie (Jurníková a kol., 2013).

S účinností od 1. 1. 2012 byla stanovena jako kontrolní orgán Policie ČR na základě zákona č. 341/2011 Sb., O generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů, Generální inspekce bezpečnostních sborů, která tak nahradila původní kontrolní orgán Inspekci policie. Generální inspekce bezpečnostních sborů je samostatný kontrolní orgán, který má postavení bezpečnostního sboru. Mezi jeho hlavní funkce patří vyhledávání, odhalování a vyšetřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem byl příslušník Policie ČR, celník, příslušník Vězeňské služby, příslušník inspekce nebo zaměstnanci těchto útvarů (Generální inspekce bezpečnostních sborů, 2021).

Policie ČR, jakožto jedna z hlavních složek, se značně podílí na řešení mimořádných událostí. Její součinnost v rámci IZS je specifikována zejména zákonem č. 273/ 2008 Sb., o Policii ČR. Většina úkolů při spolupráci v rámci IZS je prováděna zejména pořádkovou a dopravní policií, které se na zásazích podílejí nejčastěji. V rámci IZS plní PČR tedy následující úkoly – vymezení a uzavření prostoru MU, regulace a odklon dopravy, pomoc při varování, vyzoomění a poskytnutí tísňových informací obyvatelstvu, provádění záchrany ohrožených osob, zvířat a majetku a poskytnutí součinnosti při evakuaci obyvatelstva, vyšetřování skutečností, které směřují k objasnění příčin mimořádné události, kooperace při činnostech souvisejících s identifikací mrtvých, dohled a ochrana objektů a majetku jako prevence rabování, a v neposlední řadě podpora činností ostatních složek IZS. Všichni policisté musí být k vykonávání těchto činností vyškoleni a vycvičeni, samozřejmostí je také dostatek technických a věcných prostředků. (zákon č. 273/ 2008 Sb.).

1.3.4.3 Legislativa Policie ČR

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který je popisovaný výše,

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů,

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů,

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

1.4 Ostatní složky IZS

Ostatní složky integrovaného záchranného systému poskytují pomoc při provádění záchranných a likvidačních prací na vyžádání. Plánovaná pomoc na vyžádání je zahrnuta do poplachového plánu integrovaného záchranného systému a rozumí se tím předem písemně dohodnutý způsob poskytnutí pomoci ostatními složkami IZS obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, krajskému úřadu, Ministerstvu vnitra nebo základním složkám IZS při provádění záchranných a likvidačních prací (zákon č. 239/2000 Sb.). Plánovanou pomoc na vyžádání jsou povinni poskytnout:

- ministerstva, územní správní úřady, orgány krajů a obcí v mezích své působnosti,
- právnické a fyzické osoby, které jsou vlastníkem nebo uživatelem stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany,
- poskytovatelé akutní lůžkové péče, kteří mají zřízen urgentní příjem,
- ostatní složky IZS,
- vojenské záchranné útvary,
- ostatní osoby, které se k tomu smluvně zavázali (zákon č. 239/2000 Sb.).

Výše uvedení jsou povinni poskytnout pomoc na vyžádání pouze za předpokladu, že poskytnutím této pomoci nebudou ohroženy jejich vlastní závažnější úkoly a činnosti. Zařazení ostatních složek do IZS je prováděno v rámci kraje a do poplachového plánu integrovaného záchranného systému jsou zařazeni hasičským záchranným sborem kraje. Do ostatních složek IZS patří:

- vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil,
- ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory,
- ostatní záchranné sbory,
- orgány ochrany veřejného zdraví,
- havarijní, pohotovostní a jiné služby,
- zařízení civilní ochrany,

- neziskové organizace a sdružení občanů, která lze využít k záchranným a likvidačním pracím (Kroupa a Říha, 2011; Vilásek, 2014)

1.4.1 Vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil

Strukturu ozbrojených sil tvoří Armáda ČR, Hradní stráž a Kancelář prezidenta republiky. Ovšem využití při havarijních a likvidačních pracích, například Hradní stráž, je značně ojedinělé. K řešení mimořádných situací se využívá především Armáda ČR k posílení základních složek IZS. Ačkoliv se Armáda ČR řadí k ostatním složkám IZS, její funkce a pomoc je při rozsáhlých mimořádných událostech nezastupitelná (Vilásek, 2014). O použití sil a prostředků Armády ČR v rámci pomoci složkám IZS, byla roku 2003 zhotovena tzv. Rámcová dohoda mezi Ministerstvem vnitra ČR a Ministerstvem obrany ČR o spolupráci v oblasti integrovaného záchranného systému a Dohoda o plánované pomoci na vyžádání mezi Českou republikou, Ministerstvem vnitra – Generálním ředitelstvím HZS ČR a Ministerstvem obrany – Generálním štábem Armády ČR. Tyto dokumenty stanovují síly a prostředky Armády ČR, které jsou zařazeny do Ústředního poplachového plánu IZS a stanovuje způsob a okruh oprávněných osob k vyžádání sil a prostředků Armády ČR k provádění záchranných a likvidačních prací.

Ve prospěch IZS má Armáda ČR vyčleněna následující síly a prostředky:

- Odřady pro nouzové ubytování
- Odřady pro evakuaci a humanitární pomoc
- Odřady pro pomoc technikou
- Odřady pro zabezpečování sjízdnosti
- Odřady pro terénní a zemní práce
- Odřady pro průzkum a detekci látek CBRN (chemické, biologické, radioaktivní, nukleární)
- Odřady pro dekontaminaci techniky
- Odřady pro dekontaminaci osob
- Zdravotnické odřady
- Veterinární odřady
- Letecké síly a prostředky pro záchranné práce (Vyžadování pomoci AČR, 2021).

1.4.2 Ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory

Podle zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, patří mezi bezpečnostní sbory: Policie ČR, HZS ČR, Celní služba ČR, Vězeňská služba

ČR, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace (zákon č. 361/2003 Sb.). Z hlediska ostatních bezpečnostních sborů a z hlediska svého možného nasazení při řešení mimořádných situací v rámci IZS je významná Celní správa ČR a Vězeňská služba ČR.

1.4.2.1 Celní správa ČR

Struktura a činnosti celní správy jsou upraveny v zákoně č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky. Na rozdíl od Policie ČR je Celní správa ČR pod správou Ministerstva financí (Celní správa ČR, 2021). Je tvořena Generálním ředitelstvím cel a celními úřady s územní působností. Z hlediska IZS mohou příslušníci Celní správy ČR plnit následující úkoly:

- po vyhlášení krizového stavu plní funkci ostrahy důležitých objektů,
- zabezpečování veřejného pořádku ve spolupráci s Policií ČR v místech, kde byla provedena evakuace po vyhlášení krizového stavu,
- posílení ochrany na hranicích při uzavření schengenského prostoru (Vilášek, 2014).

1.4.2.2 Vězeňská služba ČR

Struktura a činnosti Vězeňské služby ČR jsou upraveny v zákoně č. 555/1992 Sb., o Vězeňské a justiční strážní České republiky. Vězeňská služba ČR je v gesci Ministerstva spravedlnosti (Vězeňská služba ČR, 2021). Je tvořena generálním ředitelstvím, vazební věznicí, věznicí, ústavy pro výkon zabezpečování detence, Středním odborným učilištěm a Akademií Vězeňské služby (zákon č. 555/1992 Sb.). Jako ostatní složka IZS může Vězeňská služba ČR plnit na vyžádání tyto úkoly:

- ostraha důležitých institucí a objektů po vyhlášení krizového stavu,
- zajišťování veřejného pořádku ve spolupráci s Policií ČR po vyhlášení krizového stavu,
- v případě, že síly Policie ČR nejsou dostatečné k zajištění bezpečnosti, mohou být příslušníci Vězeňské služby ČR povoláni k plnění úkolů Policie ČR,
- zajištění posílení střežení vazebních věznic a věznic při řešení mimořádných událostí typu živelních katastrof, výpadku elektrického proudu apod.,
- zajištění dohledu a ostrahy nad dobrovolnou prací odsouzených příslušníků pracovních skupin při odstraňování následků mimořádné události (př. povodně) (Vilášek, 2014)

1.4.3 Ostatní záchranné sbory

Do skupiny ostatních záchranných sborů patří báňská záchranná služba, Vodní záchranná služba Českého červeného kříže (ČČK), horská služba, Svaz záchranných brigád a kynologů ČR, Speleologická záchranná služba (Vilášek, 2014).

1.4.3.1 Báňská služba

Dle vyhlášky č. 447/2001 Sb., jsou hlavní úkoly báňské záchranné služby následující:

- záchrana lidských životů a majetku při haváriích v podzemí,
- zdolávání havárií,
- odstraňování následků havárií.

1.4.3.2 Vodní záchranná služba ČČK

Posláním Vodní záchranné služby je preventivní a záchranná činnost na vodních lokalitách v ČR. V rámci IZS pak provádí především záchranné práce a poskytování první pomoci na otevřených vodních plochách ČR. (Vodní záchranná služba ČČK, 2021).

1.4.3.3 Horská služba

Stejně jako Vodní záchranná služba ČČK je i horská služba zapsaný spolek a kolektivní člen ČČK. V roce 2004 na základě rozhodnutí vlády založilo Ministerstvo pro místní rozvoj ČR obecně prospěšnou společnost – Horská služba ČR, o. p. s. Tato organizace společně s Horskou službou České republiky z. s. zajišťuje veškerou činnost horské služby v ČR. Mezi hlavní činnosti horské služby ČR patří zejména:

- organizace a provádění záchranných a pátracích akcí v horském terénu,
- poskytování první pomoci a zajištění transportu nemocných a raněných,
- vytváření podmínek pro bezpečnost návštěvníků hor,
- informuje veřejnost o povětrnostních a sněhových podmínkách na horách a svých opatřeních k zajištění bezpečnosti na horách,
- spolupracuje s orgány veřejné správy, ochrany přírody a životního prostředí a jinými orgány a organizacemi (Horská služba, 2021).

1.4.4 Orgány ochrany veřejného zdraví

Podle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, orgány ochrany veřejného zdraví představují Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany. V rámci IZS orgány ochrany veřejného zdraví provádějí činnosti k zabránění šíření infekčních a hromadně se vyskytujících onemocnění mezi obyvatelstvem nebo jeho

skupinami. Jejich spolupráce je potřebná a vyžadována především v případech vzniku epidemie nebo pandemie (Vilášek, 2014).

1.4.4.1 Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví je ústředním orgánem státní správy pro ochranu veřejného zdraví. Zřizuje funkci hlavního hygienika ČR, který mimo jiné nařizuje mimořádná opatření při epidemiích, při výskytu zdravotně závadných výrobků apod. na celostátní úrovni. Na krajské úrovni tutéž úlohu plní krajské hygienické stanice. Ministerstvo zdravotnictví také zřizuje zdravotní ústavy a Státní zdravotní ústav, jejichž úkolem je mimo jiné monitorace zdravotního stavu obyvatelstva (zákon č.258/2000 Sb.) (Kříž, 2011).

1.4.4.2 Krajské hygienické stanice

V rámci integrovaného záchranného systému se krajské hygienické stanice podílejí na:

- zpracování pandemického plánu kraje ve spolupráci s krajem a složkami IZS,
- v souvislosti s daným pandemickým plánem stanovení opatření směřující k redukci dopadů pandemie infekčního onemocnění pro obyvatelstvo kraje (zákon č. 258/2000 Sb.).

1.4.4.3 Ministerstvo obrany

Do Sekce vojenského zdravotnictví Ministerstva obrany spadá Agentura vojenského zdravotnictví Armády ČR, která se v součinnosti s ostatními prvky Armády ČR podílí na zabezpečování leteckých zdravotnických odsunů a výkonu letecké záchranné služby v rámci IZS ČR (Ministerstvo obrany a Armáda České republiky, 2021).

1.4.5 Havarijní, pohotovostní a jiné služby

Zmíněné služby jsou zřizovány právníckými osobami a zprostředkovávají odbornou pomoc při haváriích. O pomoc mohou být požádány na základě uzavřené dohody o věcné pomoci nebo v případě vzniku mimořádné události i bez předešlé smlouvy. Z hlediska IZS mají největší význam havarijní služby – oblast vodárenství, elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství. V souladu s havarijními plány jsou poskytovatelé těchto služeb povinni po vzniku havárie zahájit likvidaci následků. Tyto činnosti, jako odstraňování havárií a obnovování dodávek, kontroluje Ministerstvo průmyslu a obchodu, které zároveň vydává pokyny, jež musí poskytovatelé daných služeb dodržovat (Vilášek, 2014).

1.4.6 Zařízení civilní ochrany

Podle zákona č.239/2000 Sb. se zařízením civilní ochrany rozumí „zařízení civilní ochrany bez právní subjektivity součástí právnické osoby nebo obce určené k ochraně obyvatelstva; tvoří je zaměstnanci nebo jiné osoby na základě dohody a věcné prostředky“. Vyhláška Ministerstva vnitra č. 380/2002 Sb. k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva definuje tyto typy zařízení civilní ochrany:

- Zařízení pro zajištění evakuace
- Zařízení pro zajištění nouzového přežití a organizované humanitární pomoci
- Zařízení pro nouzové zásobování pitnou vodou
- Zařízení pro poskytování první pomoci
- Zařízení pro provádění prací spojených s vyprošťováním osob a k odstraňování následků mimořádných událostí
- Zařízení pro zjišťování a označování nebezpečných oblastí
- Zařízení pro zabezpečení dekontaminace terénu
- Zařízení pro zabezpečení dekontaminace osob a oděvů
- Zařízení pro zabezpečení dekontaminace věcných prostředků
- Zařízení pro zabezpečení ukrytí osob ve stálých úkrytech
- Zařízení pro zabezpečení výdaje prostředků individuální ochrany, skupina výdeje prostředků individuální ochrany (Vyhláška č. 380/2002 Sb.)

1.4.7 Neziskové organizace a sdružení občanů, které lze využít k záchranným a likvidačním pracím

Neziskové organizace a sdružení občanů poskytuje dobrovolnou odbornou i humanitární výpomoc při řešení mimořádných událostí. V rámci IZS spolupracuje Generální ředitelství HZS ČR s těmito organizacemi:

- Český červený kříž,
- Vodní záchranná služba Českého červeného kříže,
- Horská služba,
- Svaz záchranných brigád kynologů ČR,
- Speleologická záchranná služba České speleologické společnosti (Vilášek, 2014).

2 Cíle a výzkumné otázky

2.1 Cíle práce

Analyzovat stav technického vybavení u základních složek IZS v Jihočeském kraji.

2.2 Výzkumné otázky

Ovlivňuje aktuální dění ohledně SARS-CoV-2 pandemie dostupnost technického vybavení složek IZS?

3 Metodika

3.1 Metodika práce

Teoretická část diplomové práce čerpá z odborných publikací a periodik. Výzkumná část diplomové práce je realizována na podkladě kvantitativního výzkumu formou dotazníkového šetření. K získání dat byly použity dotazníky obsahující 20 otázek pro každou složku IZS zvlášť. Konkrétně tedy Hasičskému záchrannému sboru České republiky, Policii ČR a Poskytovatelům zdravotnické záchranné služby po celém Jihočeském kraji. Od každé složky bylo zajištěno 30 zodpovězených dotazníků, dohromady tedy 90 dotazníků celkem. V některých případech byly otázky doplněny ještě doplňujícími informacemi od respondentů. K vyhodnocení výsledků dotazníků je použita základní statistická metoda četnosti odpovědí a metoda porovnání, kde jsou posuzovány výsledky jednotlivých složek IZS. Výsledky průzkumu byly graficky zpracovány prostřednictvím sloupcových grafů, které zobrazují četnost výskytu odpovědí jednotlivých respondentů.

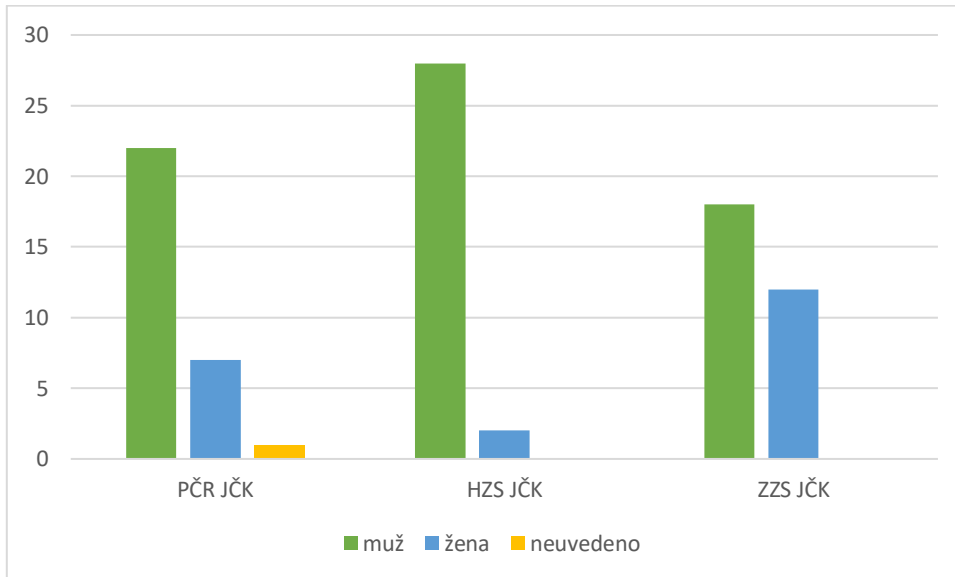
3.2 Charakteristika výzkumného souboru

Dotazníky byly rozeslány na jednotlivá oblastní střediska ZZS JČK a na územní odbory Policie ČR a HZS ČR Jihočeského kraje. Otázky v dotaznících jsou sestaveny tak, aby zjistily, jak respondenti vnímali situaci z pohledu materiálně-technického zabezpečení, ale také personální vytíženosti v období pandemie SARS-CoV2 od 1.1. 2021 do 1.1. 2022.

4 Výsledky

Společná otázka č.1

Pohlaví:

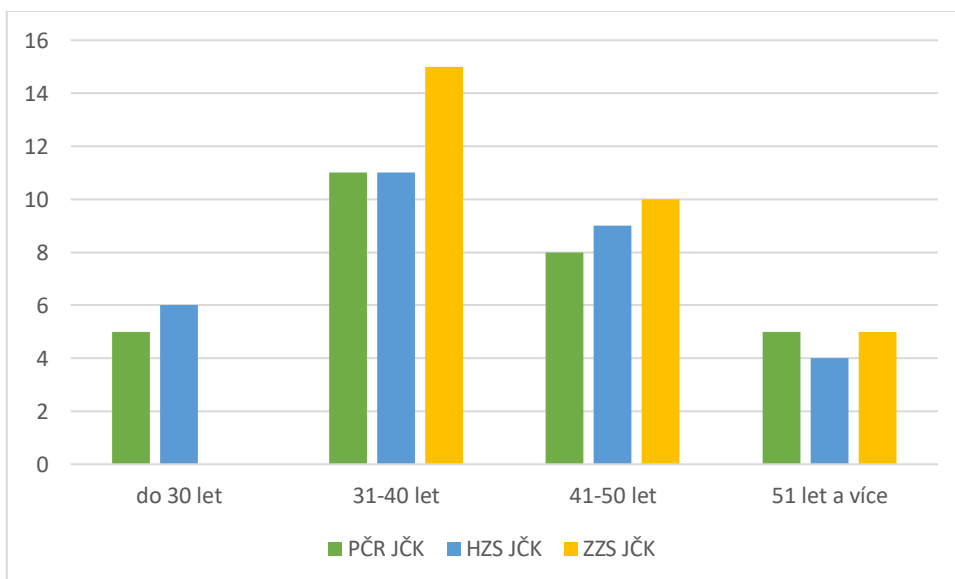

Graf č. 1 Pohlaví (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje pohlaví respondentů. Jak lze vidět, tak u PČR JČK bylo z respondentů 22 mužů, 7 žen a 1 respondent pohlaví neuvedl. U HZS JČK pak dotazník vyplnilo 28 mužů a 2 ženy. Od ZZS JČK bylo 18 mužů a 12 žen.

Společná otázka č. 2

Věková skupina:

Graf č. 2 Věková skupina (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf ukazuje výsledky otázky, která byla pro všechny 3 složky IZS stejná. Otázka zjišťuje věkovou skupinu respondentů. Jak lze vidět na grafu, tak u PČR JČK byla nejpočetnější skupina v rozmezí 31-40 let, kdy do této skupiny se zařadilo 11 respondentů. Další skupina v rozmezí 41-50 let obsahuje 8 odpovědí respondentů. Skupina do 30 let a skupina 51 let a více pak má stejný počet odpovědí od respondentů, kdy každá skupina disponuje 5 respondenty, kteří se do dané skupiny zařadili. HZS JČK měl nejpočetnější skupinu respondentů opět ve věkovém rozmezí 31-40 let. Druhou nejpočetnější skupinu respondentů tvoří věkové rozmezí 41-50 let, s 9 respondenty. 6 respondentů uvedlo svůj věk v kategorii „do 30 let“ a poslední skupina s 4 respondenty je kategorie „51 let a víc“. U ZZS JČK 15 respondentů zařadilo svůj věk do kategorie „31-40 let“. 10 respondentů vybralo možnost 41-50 let a poslední skupinu tvoří kategorie „51 let a více“, kde je 5 odpovědí. Do kategorie „do 30 let“ se od ZZS JČK nikdo nepřihlásil.

Společná otázka č. 3

Nejvyšší dosažené vzdělání:

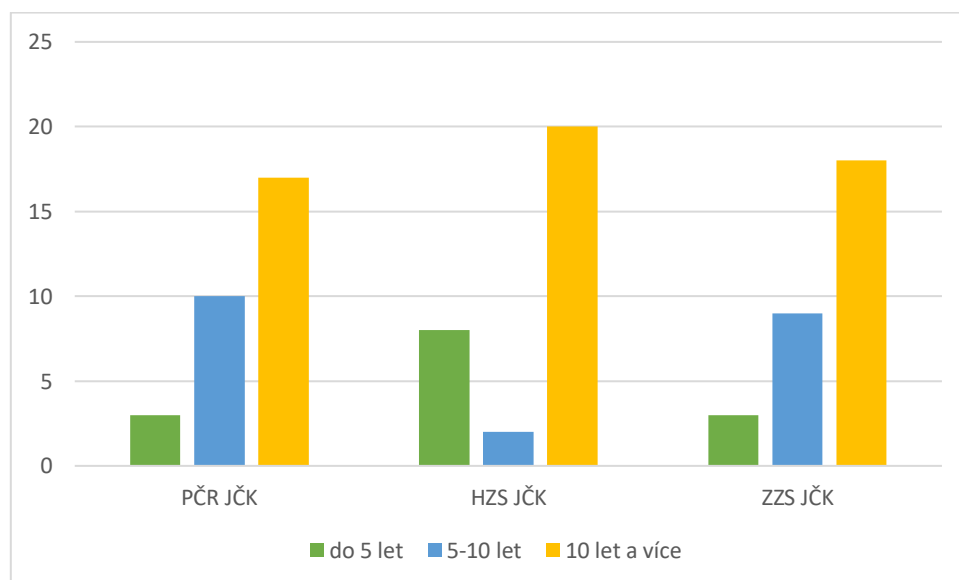
Graf č. 3 Nejvyšší dosažené vzdělání (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č.3 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje nejvyšší dosažené vzdělání respondentů. Z výsledků dotazníků pro PČR JČK vyšly následující výsledky. Vysokoškolské bakalářské a vysokoškolské magisterské vzdělání uvedlo 10 respondentů v každé kategorii. Středoškolské vzdělání uvedlo 7 respondentů a 3 respondenti uvedli jako nejvyšší dosažené vzdělání vyšší odborné studium. Z výsledků dotazníků od HZS JČK vyplývá, že 14 respondentů má jako nejvyšší

dosažené vzdělání středoškolské vzdělání. 10 respondentů uvedlo vysokoškolské magisterské studium. 6 respondentů pak odpovědělo možností vysokoškolským bakalářským vzděláním. Vyšší odborné vzdělání z HZS JČK neuvedl nikdo. U ZZS JČK nejpočetnější skupinu tvoří respondenti s vyšším odborným vzděláním, kdy tuto možnost vybralo 10 respondentů. Druhá nejpočetnější skupina je s možností vysokoškolského magisterského vzdělání, kdy tuto možnost vybralo 7 respondentů. 6 respondentů vybralo možnost vysokoškolského bakalářského vzdělání. 5 respondentů uvedlo jako své nejvyšší dosažené vzdělání středoškolské vzdělání. Vysokoškolské doktorské vzdělání uvedli 2 respondenti.

Společná otázka č. 4

Délka praxe:

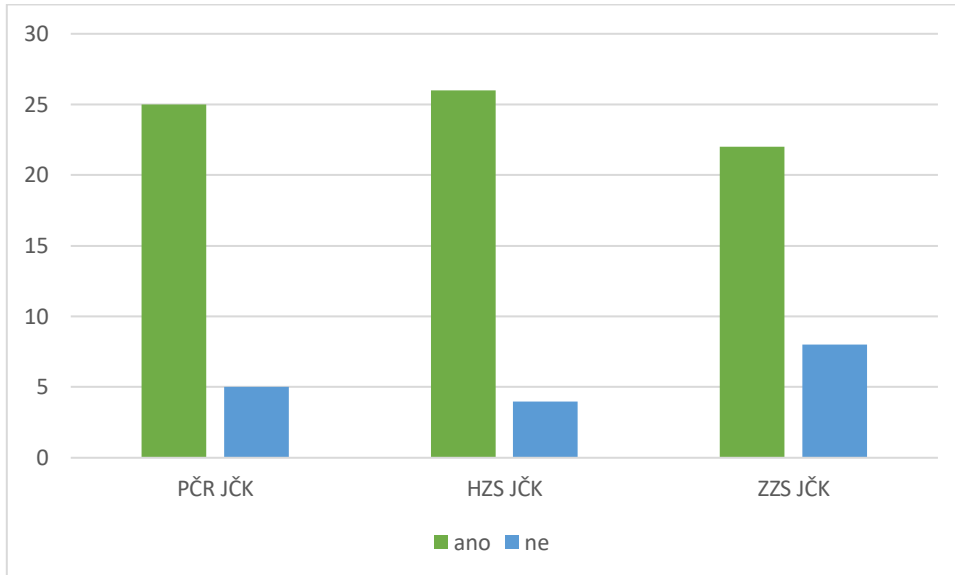

Graf č. 4 Délka praxe (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č.4 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje délku praxe v oboru u respondentů. Respondenti u PČR JČK nejčastěji uvedli možnost s „10 let a více“, kdy tuto možnost zvolilo 17 respondentů. V rozmezí 5-10 let se nachází 10 respondentů a kategorie „do 5 let“ obsahuje 3 respondenty. HZS JČK měl nejpočetnější skupinu s délkou praxe 10 let a více, kdy tuto možnost vybralo 20 respondentů. Do 5 let praxe se zařadilo 8 respondentů a 2 respondenti pak do kategorie 5-10 let. U ZZS JČK 18 respondentů odpovědělo na tuto otázku možností „10 let a více“. Délku praxe v rozmezí 5-10 let uvedlo 9 respondentů. 3 respondenti pak uvedli, že délka jejich praxe je do 5 let.

Společná otázka č. 5

Ovlivnilo Vás dění ohledně SARS-CoV2 v období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 ve výkonu vaší profese?

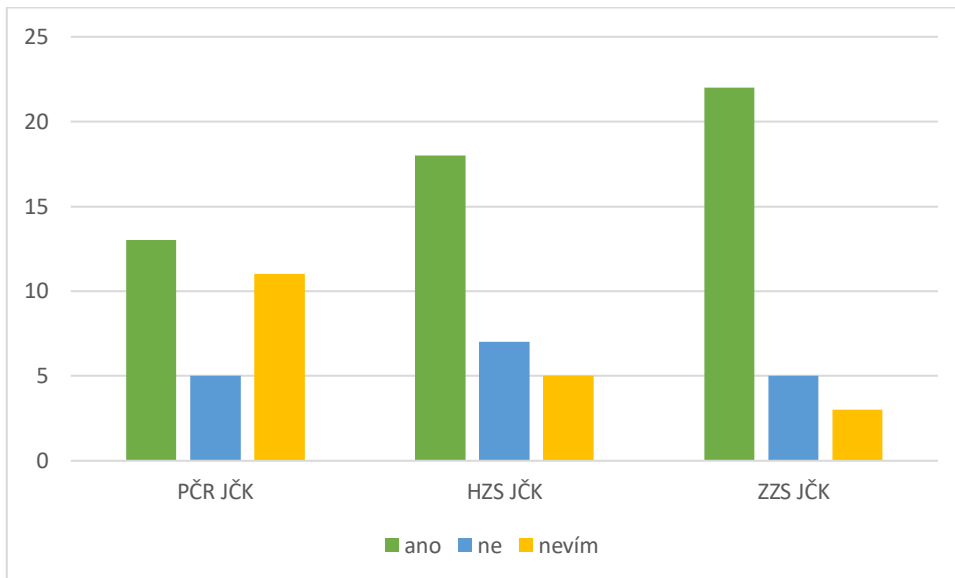

Graf č. 5 Ovlivnění SARS-CoV2 obdobím (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č.5 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zdali SARS-CoV2 období od 1.1. 2021 do 1.1.2022 ovlivnilo či naopak neovlivnilo respondenty ve výkonu jejich profese. U PČR JČK 5 respondentů uvedlo, že při výkonu své profese je dané období neovlivňovalo. 25 zbylých respondentů pak uvedlo, že ano. Od HZS JČK 26 respondentů odpovědělo, že dané období je při výkonu své profese ovlivnilo. 4 respondenti pak odpověděli možností „ne“, tedy, že nebyli ovlivněni. Respondenti ze ZZS JČK ve svých odpovědích uvedli celkem 22krát, že při výkonu své profese byli ovlivněni SARS-CoV2 obdobím. Zbylých 8 odpovědí zastupuje možnost „ne“.

Společná otázka č. 6

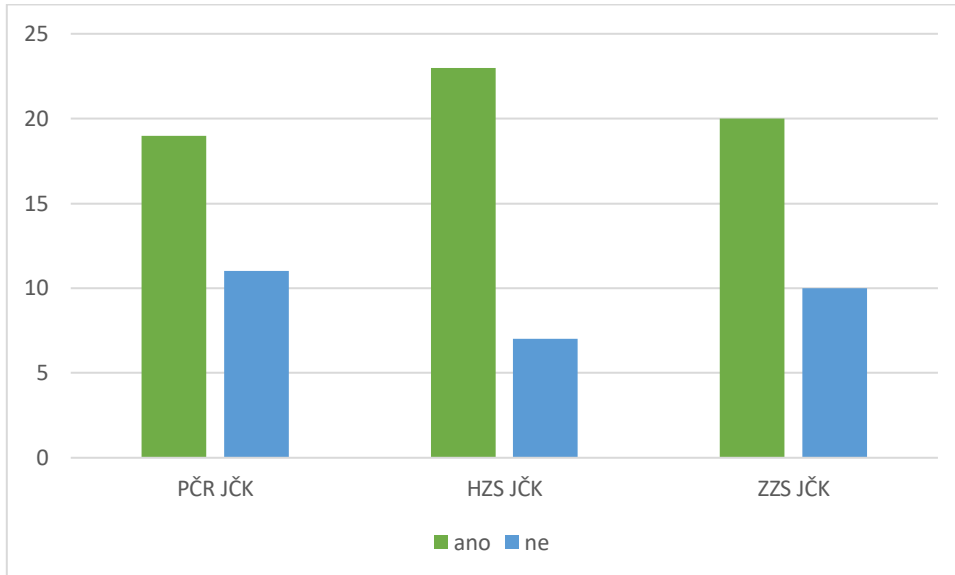
Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace výjezdových vozidel v souvislosti se SARS-CoV2?

Graf č.6 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zda byla dle vlastního názoru respondentů prováděna správná dekontaminace služebních/ výjezdových vozidel. Respondenti PČR JČK nejčastěji uváděli ve svých odpovědích, že ano, konkrétně 13 respondentů vybralo tuto odpověď. 11 výsledků je pak s odpovědí s možností „nevím“. 5 respondentů pak uvedlo, že správná dekontaminace služebních vozů neprobíhala. Za HZS JČK bylo uvedeno 18 odpovědí s možností „ano“. 7 respondentů uvedlo, že nebyla prováděna správná dekontaminace výjezdových vozů. Zbylých 5 respondentů odpovědělo, že neví, zda byla prováděna správná dekontaminace výjezdových vozů. U ZZS JČK 22 respondentů uvedlo, že byla prováděna správná dekontaminace výjezdových vozů. 5 respondentů odpovědělo možností s „ne“ a 3 respondenti pak uvedli, že neví, zda byla prováděna správná dekontaminace výjezdových vozů.

Společná otázka č. 7

Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace příslušníků IZS v souvislosti s pandemií SARS-CoV2?

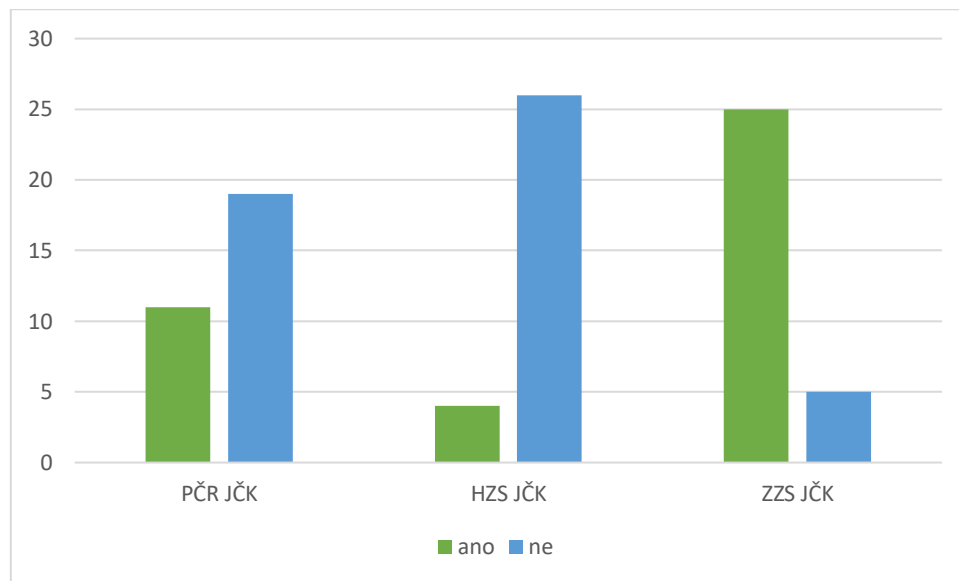

Graf č. 6 správná dekontaminace zasahujících příslušníků IZS (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č.7 ukazuje výsledky otázky, která byla pro všechny 3 složky IZS stejná. Otázka zjišťuje, zda byla dle vlastního názoru respondentů prováděna správná dekontaminace příslušníků HZS JČK, PČR JČK a ZZS JČK. 19 respondentů PČR JČK uvedlo, že „ano“, tedy že probíhala správná dekontaminace zasahujících. 11 respondentů pak uvedlo, že nebyla prováděna správná dekontaminace zasahujících. U HZS JČK 23 respondentů vybralo možnost „ano“ a 7 respondentů možnost „ne“. 20 respondentů ZZS JČK uvedlo, že byla prováděna správná dekontaminace a 10 respondentů uvedlo, že nebyla prováděna správná dekontaminace zasahujících.

Společná otázka č. 8

Ovlivňoval podle Vás proces dekontaminace akceschopnost složek IZS?

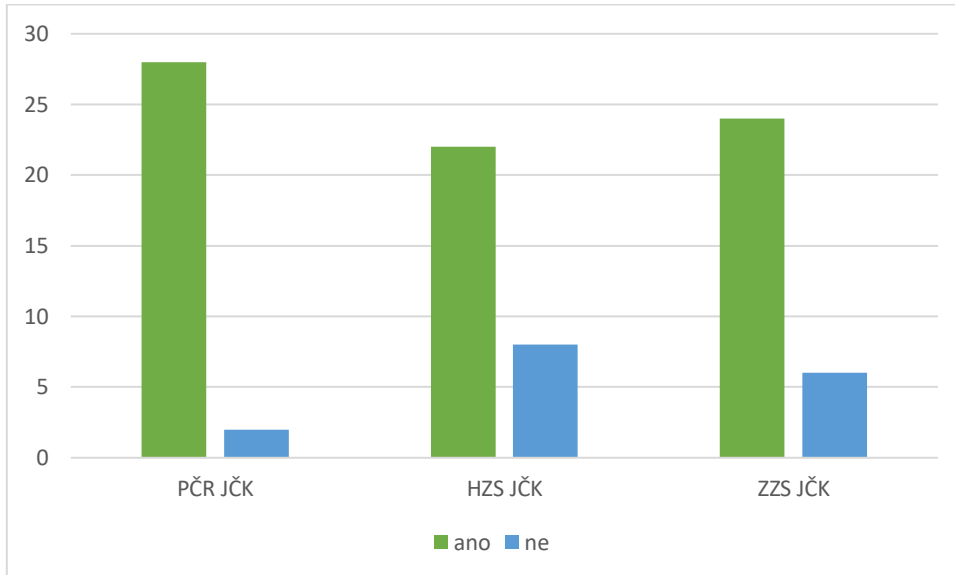

Graf č. 7 vliv procesu dekontaminace na akceschopnost složek IZS (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 8 ukazuje výsledky odpovědí na otázku, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zda proces dekontaminace ovlivňoval připravenost jednotlivých složek IZS k výjezdu. Z grafu je patrné, že u PČR JČK odpovědělo 19 respondentů ve smyslu, že proces dekontaminace neovlivňoval připravenost k zásahu a 11 respondentů uvedlo druhou možnost, tedy že ano. Respondenti zastupující HZS JČK uvedli 26 odpovědí s možností „ne“ a 4 odpovědi pak byly pro možnost „ano“. U ZZS JČK pak uvedlo 25 respondentů, že proces dekontaminace měl vliv na provozuschopnost výjezdových skupin a 5 respondentů uvedlo odpověď s možností „ne“, tedy, že proces dekontaminace neovlivňoval provozuschopnost výjezdových skupin.

Společná otázka č. 9

Dodržovali příslušníci složek IZS preventivní opatření v souvislosti s pandemií SARS-CoV2?

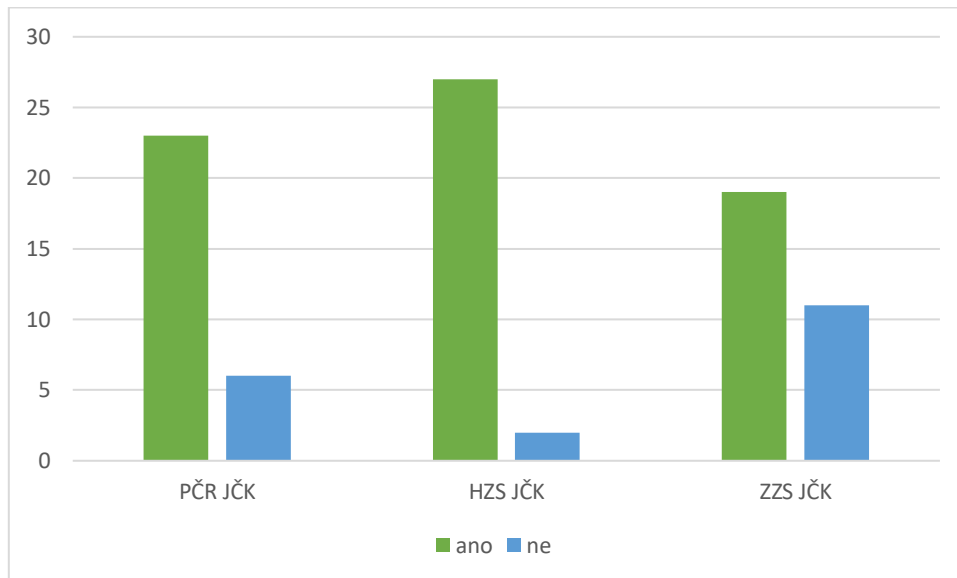

Graf č. 8 Dodržování preventivních opatření (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 9 ukazuje výsledky otázky, která byla pro všechny 3 složky IZS společná. Otázka zjišťuje, zda na výjezdových základnách/stanicích byla dodržována preventivní opatření k zabránění šíření SARS-CoV2. 28 respondentů PČR JČK uvedlo, že ano, a pouze 2 respondenti uvedli, že preventivní opatření dodržována nebyla. U HZS JČK je 22 odpovědí, které potvrzují dodržování preventivních opatření a 8 respondentů odpovědělo, že se preventivní opatření nedodržovala. Od ZZS JČK 24 respondentů odpovědělo, že se preventivní opatření dodržovala a 6 respondentů uvedlo, že ne.

Společná otázka č. 10

Zodpovídal někdo během výkonu služby složek IZS za dodržování preventivních opatření v souvislosti s pandemií SARS-CoV2?

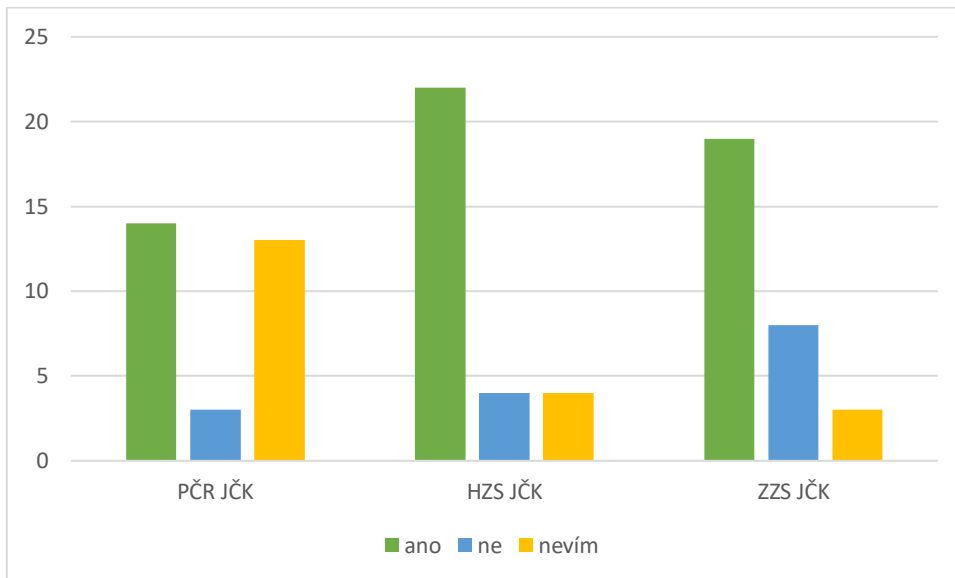

Graf č. 9 Dohled na dodržování preventivních opatření (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 10 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zda na pracovištích složek IZS někdo zodpovídal za dodržování preventivních opatření proti šíření SARS-CoV2. U PČR JČK 23 respondentů odpovědělo, že ano. 6 respondentů pak uvedlo odpověď s možností „ne“. Respondenti od HZS JČK uvedli 27 odpovědí s možností „ano“, 3 respondenti pak odpověděli jako „ne“. U ZZS JČK 19 respondentů uvedlo, že „ano“, tedy, že na pracovišti byl někdo, kdo zodpovídal za dodržování preventivních opatření. Zbýlých 11 respondentů pak uvedlo, že na pracovišti za dodržování preventivních opatření nikdo nezodpovídal.

Společná otázka č. 11

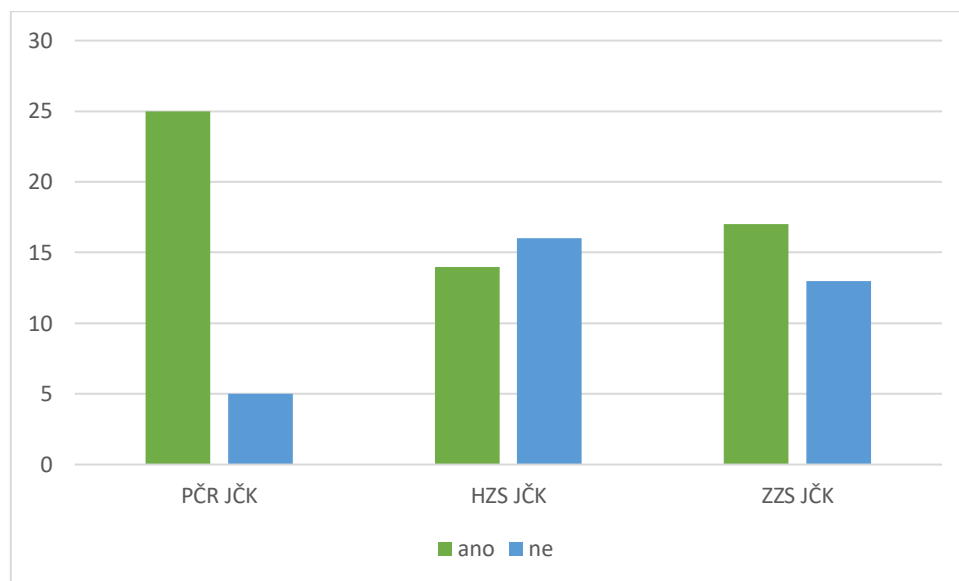
Disponovali složky IZS speciálním místem pro kontaminovaný odpad v souvislosti se SARS-CoV2?

Graf č. 11 ukazuje výsledky otázky, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zda složky IZS disponovaly speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu v době SARS-CoV2. Od PČR JČK respondenti uvedli 14krát, že ano, 3krát, že ne a 11krát odpověděli, že neví, jestli disponovali speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu. Od HZS JČK uvedlo 22 respondentů odpověď s možností „ano“. 4 respondenti odpověděli, že ne a další 4 respondenti uvedli možnost „nevím“. Respondenti ZZS JČK uvedli 19krát ano, 8krát ne a 3 respondenti uvedli, že neví, jestli ZZS JČK disponovalo speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu.

Společná otázka č. 12

Trpěly složky IZS nedostatkem personálního zajištění v době pandemie SARS-CoV2?

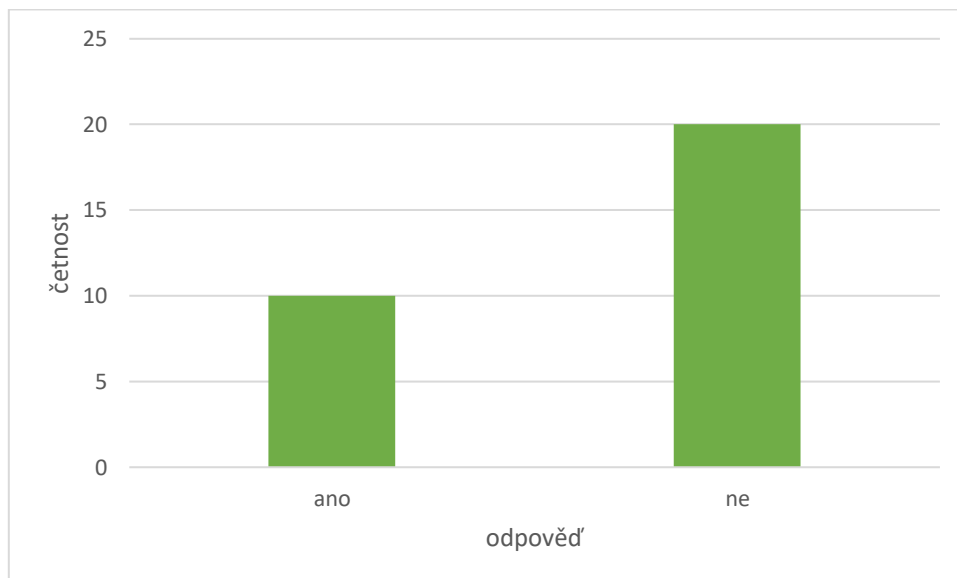

Graf č. 10 Nedostatek personálního složení u složek IZS (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 12 ukazuje výsledky odpovědí na otázku, která byla společná pro všechny 3 složky IZS. Otázka zjišťuje, zda PČR, HZS ČR a ZZS v JČK trpěly nedostatkem personálního složení v době SARS-CoV2. U PČR JČK 25 respondentů uvedlo, že trpěli nedostatkem personálu. 5 dalších respondentů pak uvedlo odpověď s možností „ne“, tedy že nedostatek personálu neměli. HZS JČK a jeho výsledný stav odpovědí, který je patrný z grafu ukazuje, že 14 respondentů uvedlo, že trpělo nedostatkem personálního složení. 16 respondentů naopak uvedlo, že nedostatkem personálu netrpělo. Od ZZS JČK uvedlo 17 respondentů odpověď s možností „ano“ a 13 respondentů pak odpovědělo, že netrpěli nedostatkem personálního složení.

Otázka č. 7 pro ZZS JČK

Bylo Vám poskytnuto či nabídnuto doplňující vzdělání, které by upravovalo postupy pracovníků ZZS při výkonu své profese v období 1.1. 2021 do 1.1. 2022?

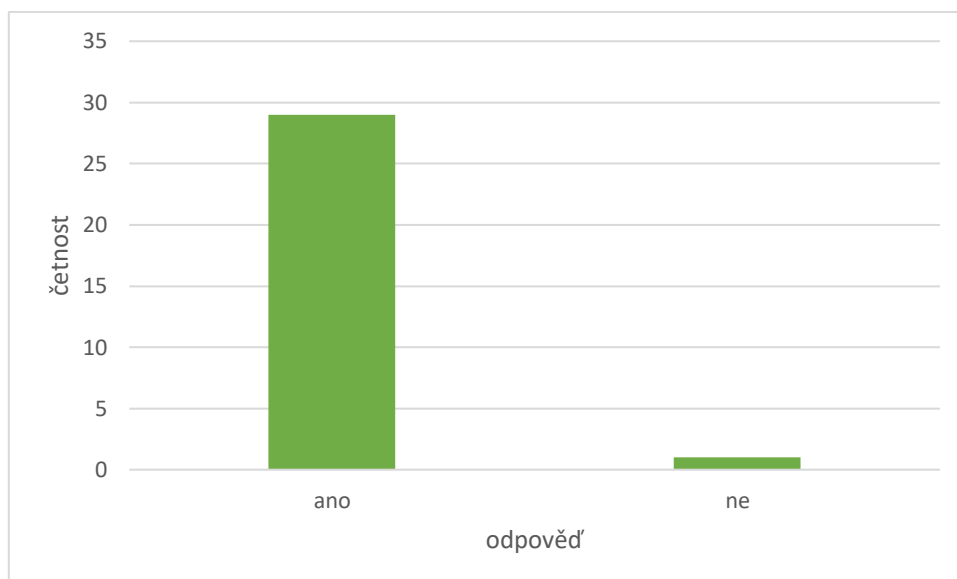
Graf č. 11 Otázka č. 7 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 13 ukazuje výsledky odpovědí na otázku č. 7 z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. 20 respondentů odpovědělo, že jim doplňující vzdělání nebylo poskytnuto. 10 respondentů uvedlo odpověď s možností „ano“.

Otázka č. 8 v dotazníku pak navazuje přímo na tuto otázku a zjišťuje u respondentů, kterým bylo doplňující vzdělání poskytnuto, zda takové možnosti využili. Z 10 respondentů, kteří uvedli, že doplňující vzdělání jim bylo poskytnuto, uvedli také, že všichni té možnosti využili.

Otázka č. 9 pro ZZS JČK

Dle vyhlášky č. 306/2012 Sb. při podezření na počínající infekční onemocnění u pacienta převáží do cílového zdravotnického zařízení pouze jedno vozidlo ZZS, nevyužívá se setkávacího systému ani prostředků LZS. Platil tento postup i u pacienta s podezřením na SARS-CoV2 onemocnění?

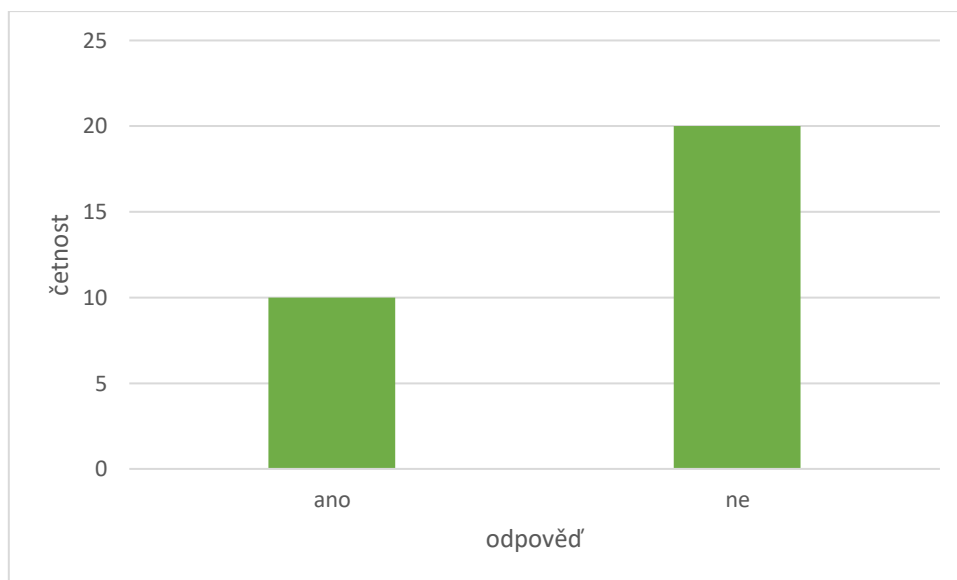

Graf č. 12 Otázka č. 9 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 14 ukazuje výsledky odpovědí na otázku z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. Z výsledků v grafu je patrné, že 29 respondentů uvedlo, že daný postup platil i u pacienta s podezřením na SARS-CoV2 onemocnění. Pouze 1 respondent uvedl možnost „ne“.

Otázka č. 10 pro ZZS JČK

Pro zásah u pacienta, u kterého je podezření na vysoce nakažlivou nemoc je vyčleněna v rámci ZZS skupina speciálně vyškolených zaměstnanců (Biohazard tým). Tým disponuje speciálně vybavenou sanitkou a speciálními ochrannými prostředky pro ošetření a transport pacienta. Využívala ZZS tohoto speciálního týmu i u výjezdu k pacientovi s podezřením na SARS-CoV2 onemocněním?

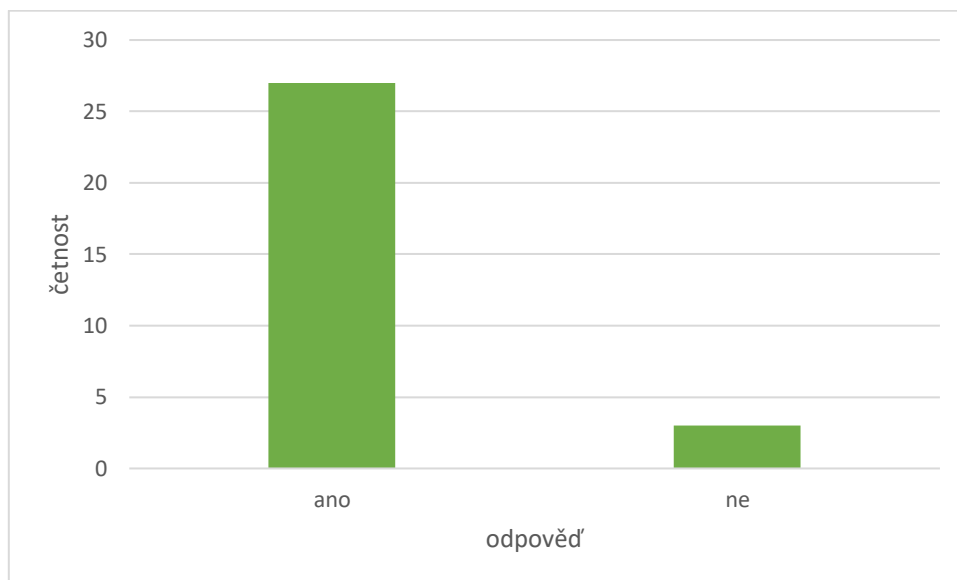

Graf č. 13 Otázka č. 10 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 15 ukazuje výsledky odpovědí na otázku z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. Výsledný graf z odpovědí ukazuje, že 10 respondentů uvedlo, že Biohazard tým byl používán i u výjezdu k pacientovi s podezřením na SARS-CoV2 onemocnění. 20 respondentů pak odpovědělo, že služby daného týmu nevyužívali.

Otázka č. 11 pro ZZS JČK

Dle vyhlášky č. 296/2012 Sb. jsou stanoveny požadavky na vybavení poskytovatele zdravotnické záchranné služby. Poskytuje vybavení dle dané vyhlášky i dostatečné množství ochranných prostředků k výkonu práce ZZS v případě SARS-CoV2?

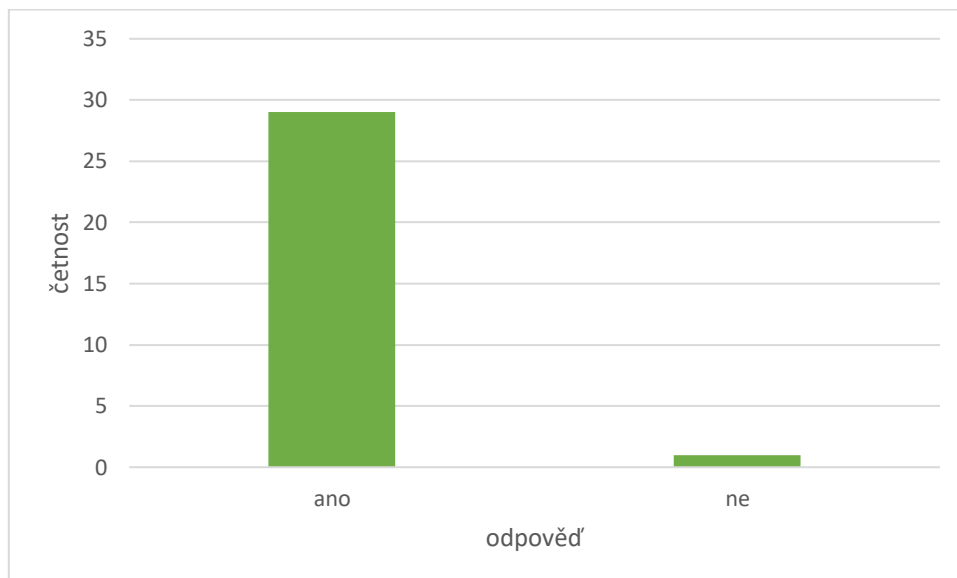

Graf č. 14 Otázka č. 11 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 16 ukazuje výsledky odpovědí na otázku z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. Odpověď s možností „ano“ uvedlo 27 respondentů. 3 respondenti pak uvedli odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 12 pro ZZS JČK

Bylo poskytovatelem ZZS upraveno povinné vybavení výjezdových skupin vztahující se k nepříznivé době pandemie SARS-CoV2?

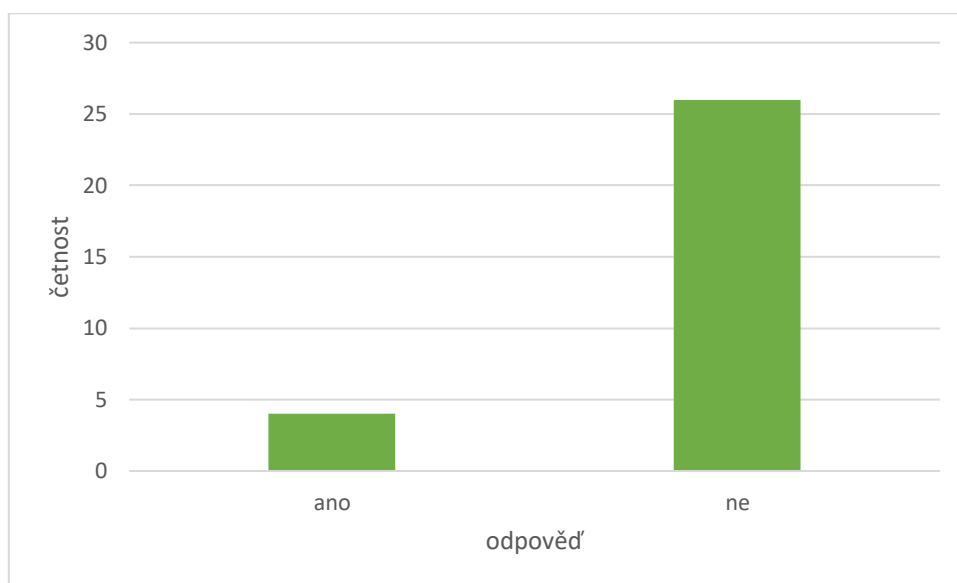

Graf č. 15 Otázka č. 12 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 17 ukazuje výsledky odpovědí na otázku z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. 29 respondentů uvedlo, že povinné vybavení výjezdových skupin bylo upraveno. Pouze 1 respondent uvedl odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 20 pro ZZS JČK

Trpěla ZZS v době pandemie SARS-CoV2 nedostatkem výjezdových vozů?

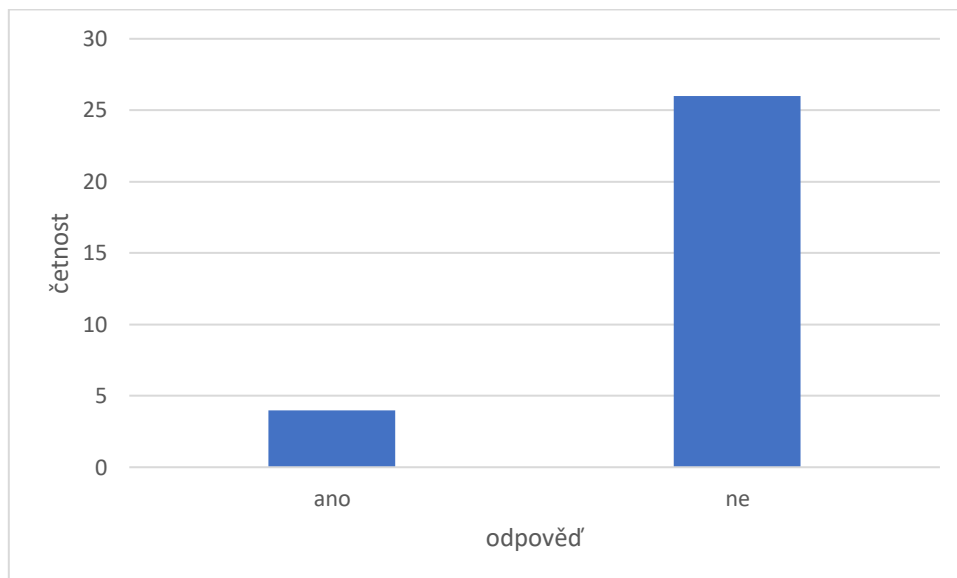

Graf č. 16 Otázka č. 20 z dotazníku pro ZZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 18 ukazuje výsledky odpovědí na otázku z dotazníku pro příslušníky ZZS JČK. Odpověď s možností „ano“ vybrali 4 respondenti. 26 respondentů naopak uvedlo, že nedostatkem výjezdových vozů netrpěli.

Otázka č. 6 pro PČR JČK

Bylo Vám poskytnuto či nabídnuto doplňující vzdělání, které by upravovalo postupy pracovníků Policie ČR při výkonu své profese v době SARS-CoV2?

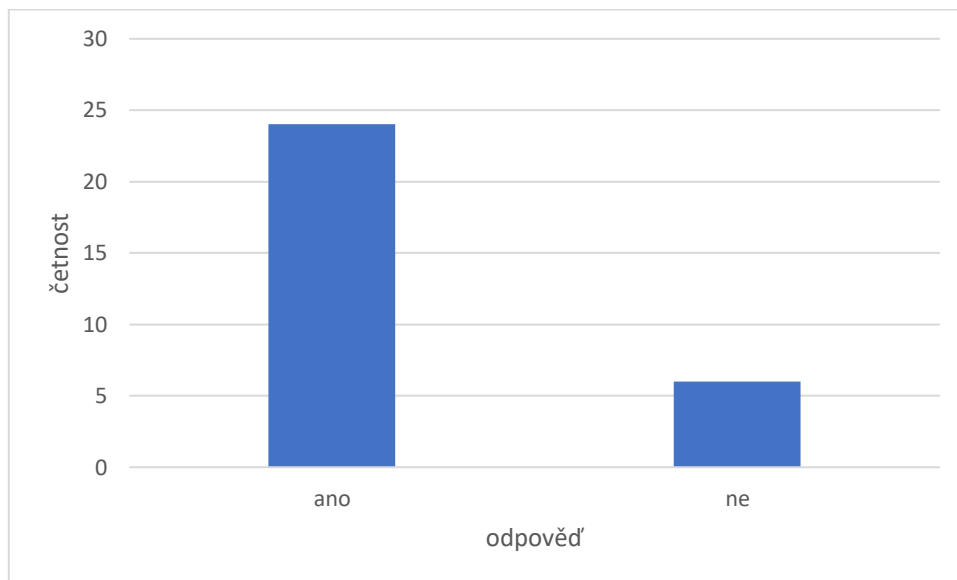
Graf č. 17 Otázka č. 6 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 19 ukazuje výsledky odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky PČR JČK. 26 respondentů uvedlo, že jim doplňující vzdělání poskytnuto nebylo. 4 respondenti pak uvedli, že doplňující vzdělání jim poskytnuto bylo.

Otázka č. 7 v dotazníku pak navazuje přímo na tuto 6. otázku. Zjišťuje u respondentů, kterým bylo nabídnuto doplňující vzdělání, které by upravovalo postupy při výkonu profese v době SARS-CoV2, zda dané možnosti využili. Ze 4 respondentů, kteří v minulé otázce uvedli, že jim byla taková možnost nabídnuta, 2 respondenti uvedli, že tuto možnost využili.

Otázka č. 8 pro PČR JČK

Disponuje Policie ČR dostatečným množstvím ochranných prostředků pro příslušníky Policie ČR k výkonu služby v souvislosti se SARS-CoV2?

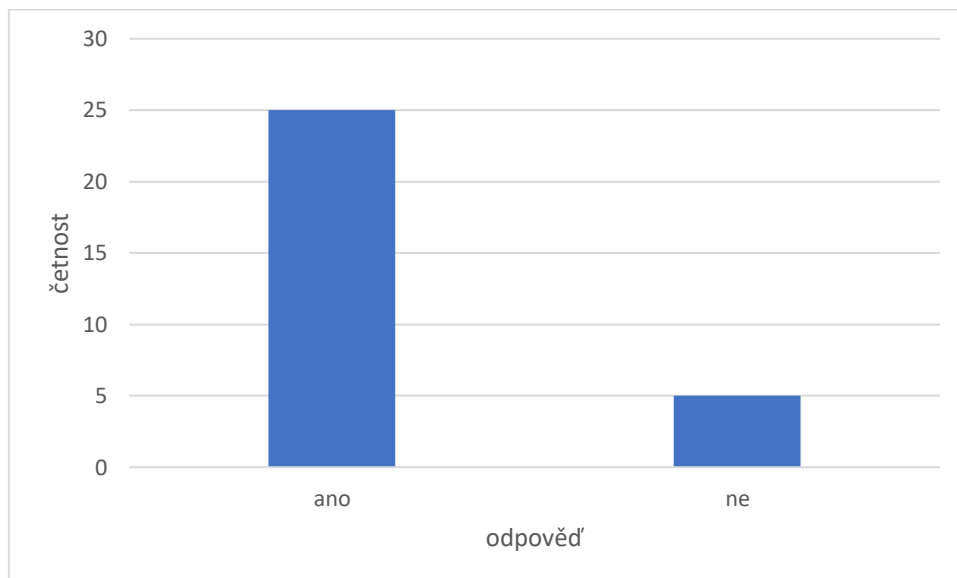

Graf č. 18 Otázka č. 8 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 20 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky pro PČR JČK. Jak lze vidět z grafu, 24 respondentů uvedlo, že PČR dostatečným množstvím ochranných prostředků k výkonu služby v souvislosti se SARS-CoV2 disponovala. 4 respondenti pak uvedli odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 9 pro PČR JČK

Měnily se pro příslušníky Policie ČR ochranné pomůcky při např. doprovodu výjezdové skupiny ZZS, která transportuje pacienta s příznaky koronavirového onemocnění?

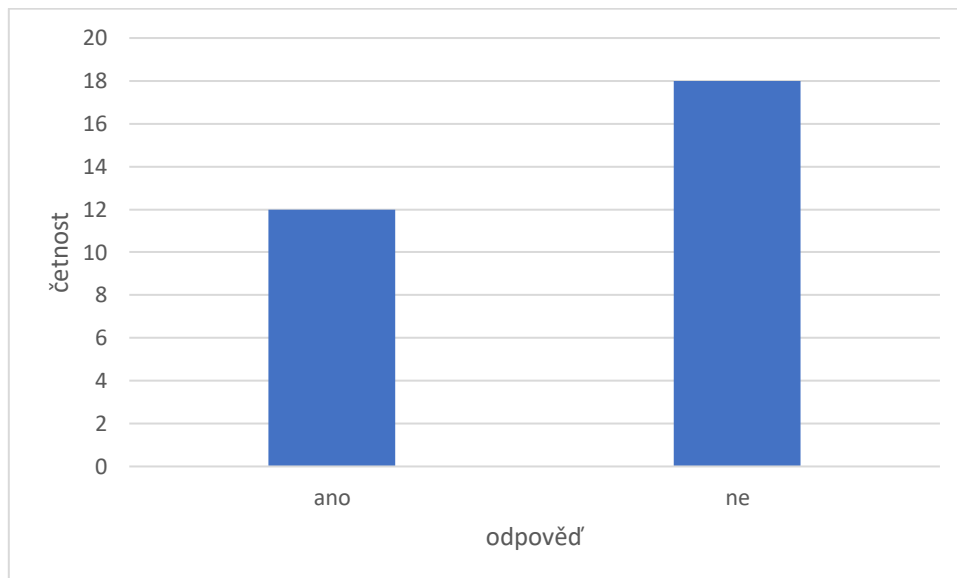

Graf č. 19 Otázka č. 9 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 21 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky pro PČR JČK. 25 respondentů uvedlo, že ano, že se jim měnily ochranné pomůcky např. při doprovodu výjezdové skupiny ZZS, která transportuje pacienta s příznaky koronavirového onemocnění. 5 respondentů pak uvedlo, že se jim pomůcky neměnily.

Otázka č. 17 pro PČR JČK

V souvislosti s pandemií SARS-CoV2 byli příslušníci Policie ČR nuceni vykonávat řadu nových povinností (např. kontrola hranic, pohybu osob a jejich zdrav. stavu atd.). Disponovala Policie ČR v JČK dostatečným personálním zajištěním k novým funkcím?

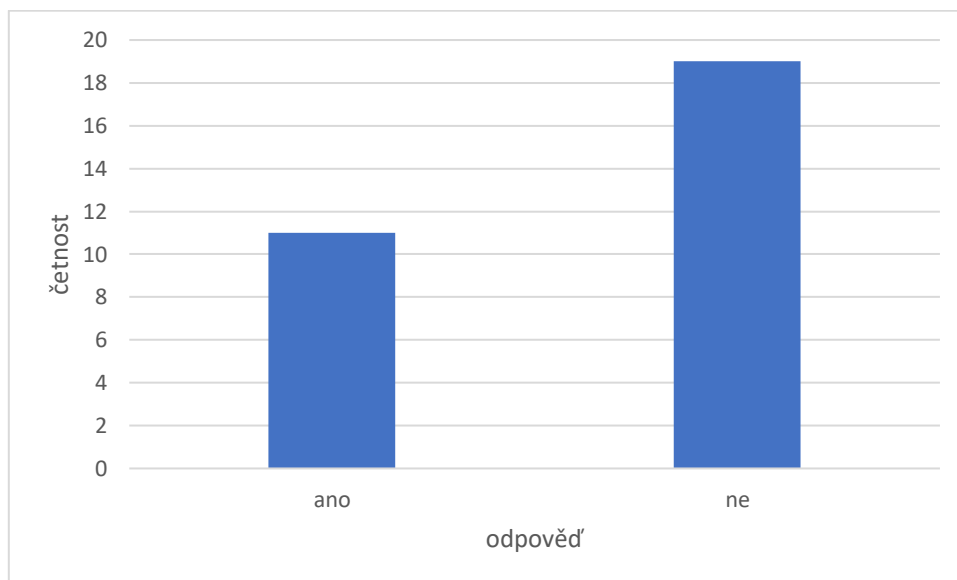

Graf č. 20 Otázka č. 17 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 22 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky PČR JČK. 12 respondentů uvedlo, že PČR v JČK disponovala dostatečným personálním zajištěním k novým funkcím. 18 respondentů uvedlo, že nedisponovali dostatečným personálním zajištěním k novým funkcím.

Otázka č. 18 pro PČR JČK

V souvislosti se SARS-CoV2 byly kladeny velké nároky na ICT strukturu Policie ČR a ukázaly se tak její nedostatky a nejednotnost. Zaznamenal/a jste v této oblasti zlepšení či proces k modernizaci ICT struktury?

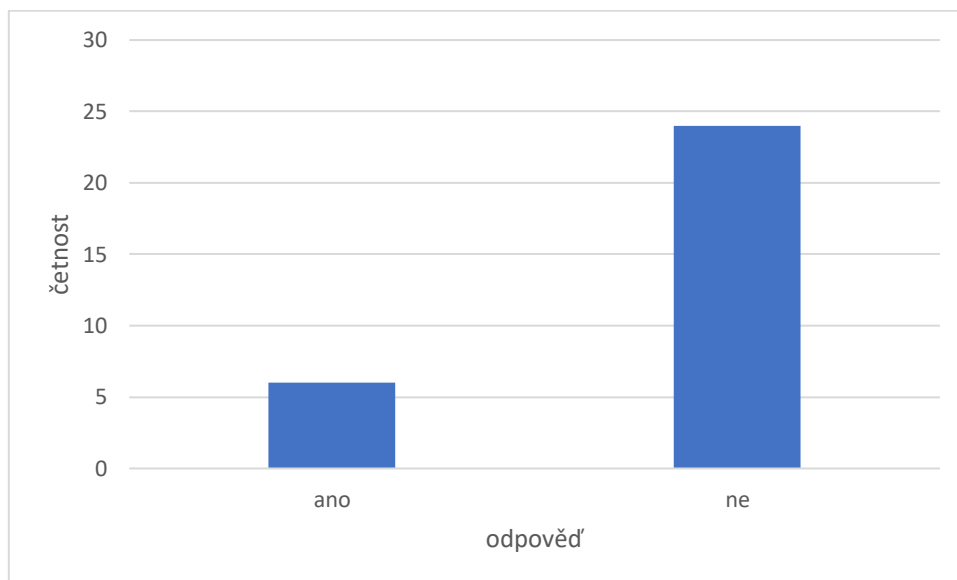

Graf č. 21 Otázka č. 18 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 22 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky PČR JČK. 11 respondentů uvedlo, že zaznamenalo zlepšení či proces k modernizaci ICT struktury. 19 respondentů uvedlo odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 19 pro PČR JČK

Na základě uplynulého období SARS-CoV2 se ukázalo, že Policie ČR trpěla obecně nedostatkem materiálně-technickým vybavením, kybernetické bezpečnosti a nevyhovující odolností objektů Policie ČR. Došlo podle Vás k vymýcení těchto nedostatků?

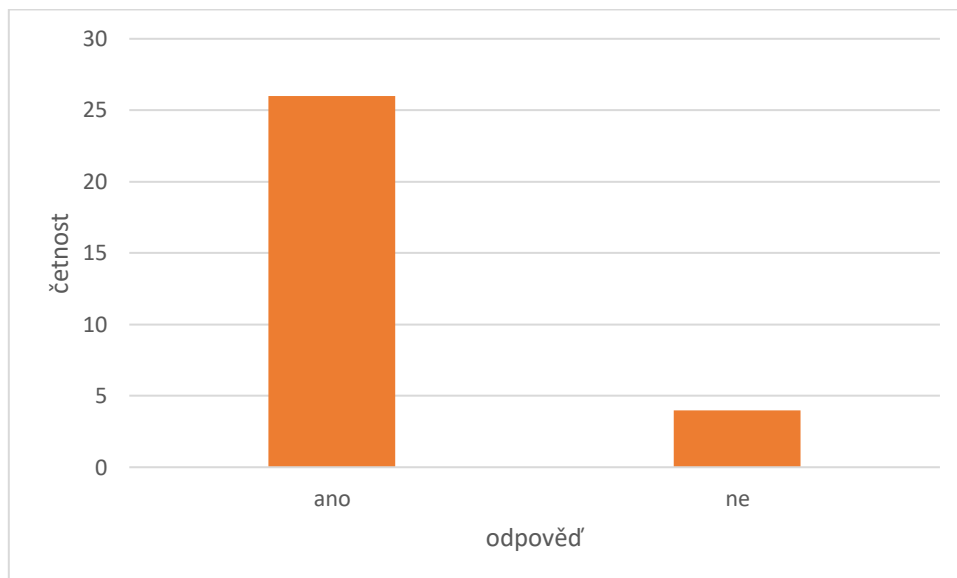

Graf č. 22 Otázka č. 19 z dotazníku pro PČR JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 24 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky PČR JČK. 6 respondentů uvedlo odpověď s možností „ano“ tedy, že podle nich došlo k vymýcení daných nedostatků. 24 respondentů pak uvedlo odpověď, že ne.

Otázka č. 6 pro HZS JČK

Bylo minimální vybavení stanic HZS ČR uvedené ve vyhlášce č. 247/2001 Sb. aktuální v době pandemie SARS-CoV2?

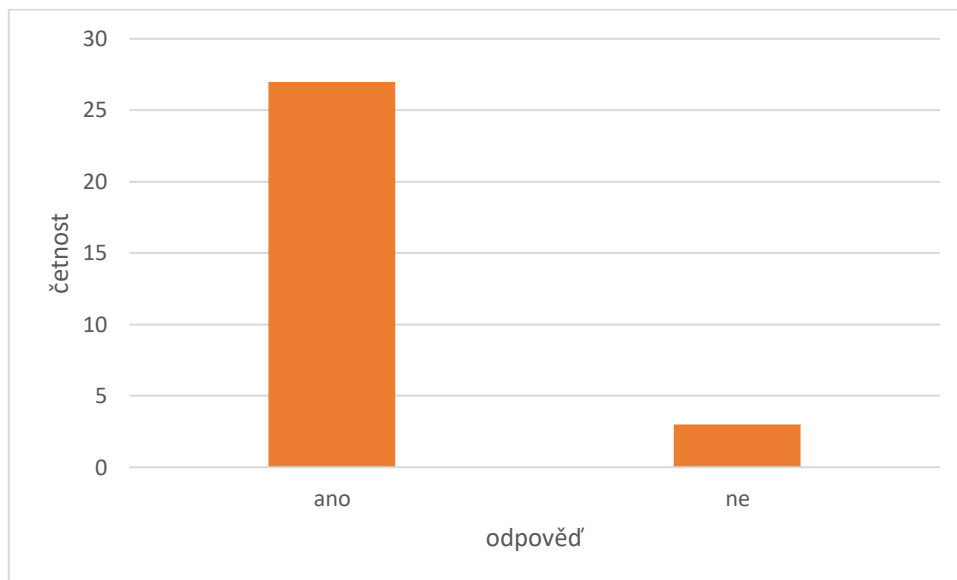

Graf č. 23 Otázka č. 6 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 25 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 26 respondentů uvedlo, že ano, tedy, že vybavení v uvedené vyhlášce bylo aktuální i v době SARS-CoV2. 4 respondenti pak uvedli odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 7 pro HZS JČK

Disponoval HZS JČK dostatečným množstvím ochranných pomůcek pro výkon služby v souvislosti s pandemií SARS-CoV2?

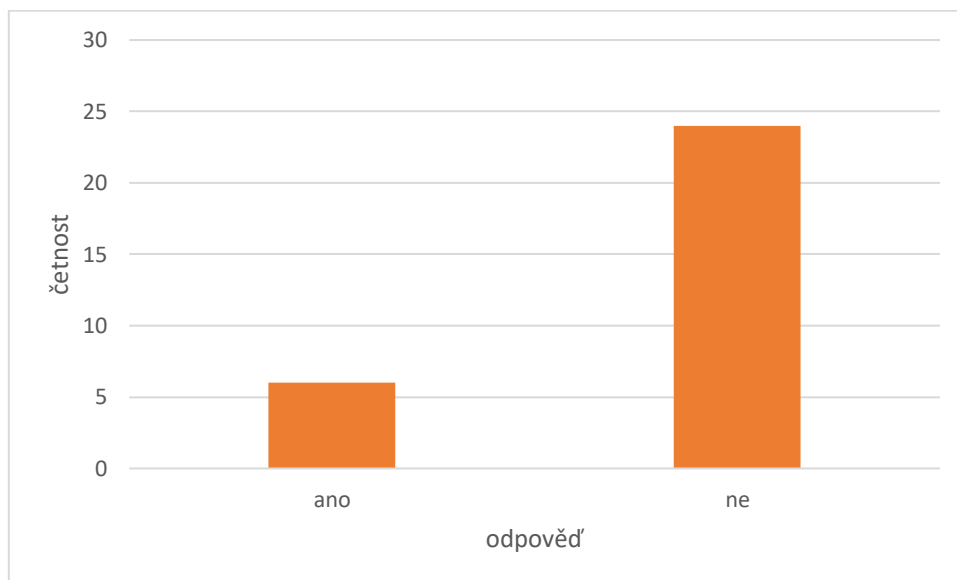

Graf č. 24 Otázka č. 7 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 26 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 27 respondentů uvedlo, že HZS JČK disponoval dostatečným množstvím ochranných pomůcek k výkonu služby v souvislosti se SARS-CoV2. 3 respondenti uvedli odpověď s možností „ne“, tedy, že HZS JČK nedisponoval dostatečným množstvím ochranných pomůcek.

Otázka č. 8 pro HZS JČK

Dle vyhlášky 247/2001 se provádí kontrola vybavení a techniky HZS ČR v určitých intervalech. Probíhala v době pandemie SARS-CoV2 kontrola vybavení a techniky odlišně?

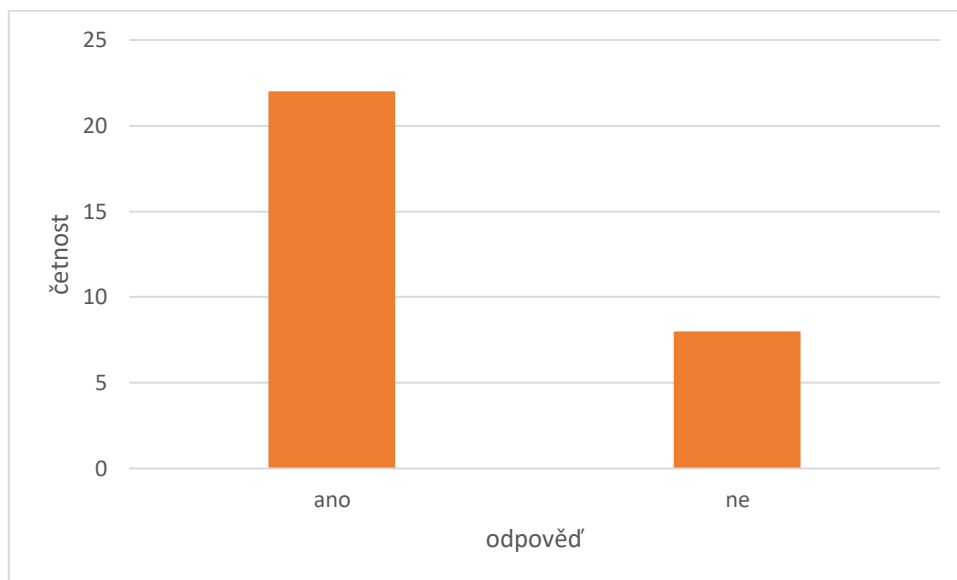

Graf č. 25 Otázka č. 8 z dotazníku HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 27 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 24 respondentů odpovědělo, že ne, tedy, že kontroly vybavení a techniky neprobíhaly odlišně. 6 respondentů pak uvedlo odpověď s možností „ano“.

Otázka č. 9 pro HZS JČK

HZS ČR by měl dle dokumentů (konkrétně dle STČ 16A a Metodických listů) disponovat určitým vybavením pro práci v nebezpečné zóně při výskytu vysoce nakažlivé nemoci. Vztahovala se tato „nařízení“ i při zásahu s podezřením na výskyt SARS-CoV2?

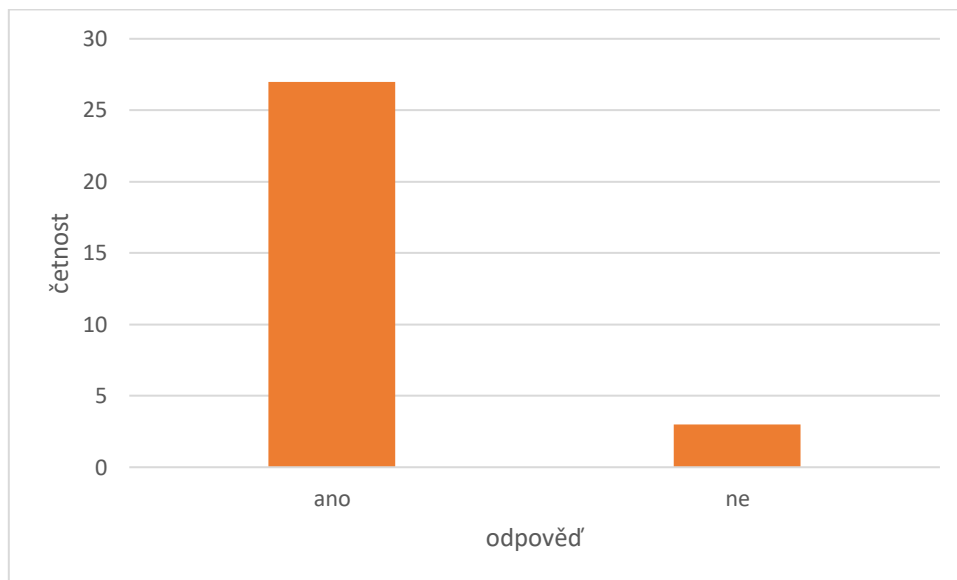

Graf č. 26 Otázka č. 9 z dotazníku HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 28 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 22 respondentů uvedlo odpověď s možností „ano“, tedy, že uvedená nařízení se vztahovala i na zásah s podezřením na výskyt SARS-CoV2. 8 respondentů pak uvedlo odpověď s možností „ne“, tedy, že s daným tvrzením nesouhlasí.

Otázka č. 13 pro HZS JČK

Disponoval HZS JČK dostatečným množstvím zásob dekontaminačních prostředků v souvislosti SARS-CoV2?

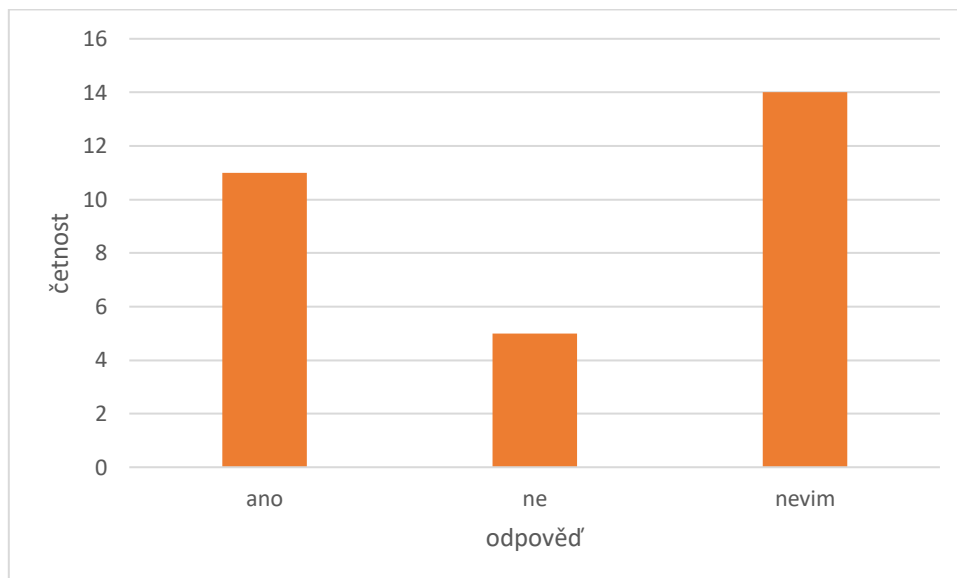

Graf č. 27 Otázka č. 13 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 29 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 27 respondentů na tuto otázku odpovědělo možností „ano“, tedy, že HZS JČK disponoval dostatečným množstvím dekontaminačních prostředků v souvislosti se SARS-CoV2. 3 respondenti pak uvedli, že dostatek těchto prostředků neměli.

Otázka č. 14 pro HZS JČK

Disponoval HZS dostatečným množstvím speciálních vozidel pro dekontaminaci v souvislosti SARS-CoV2?

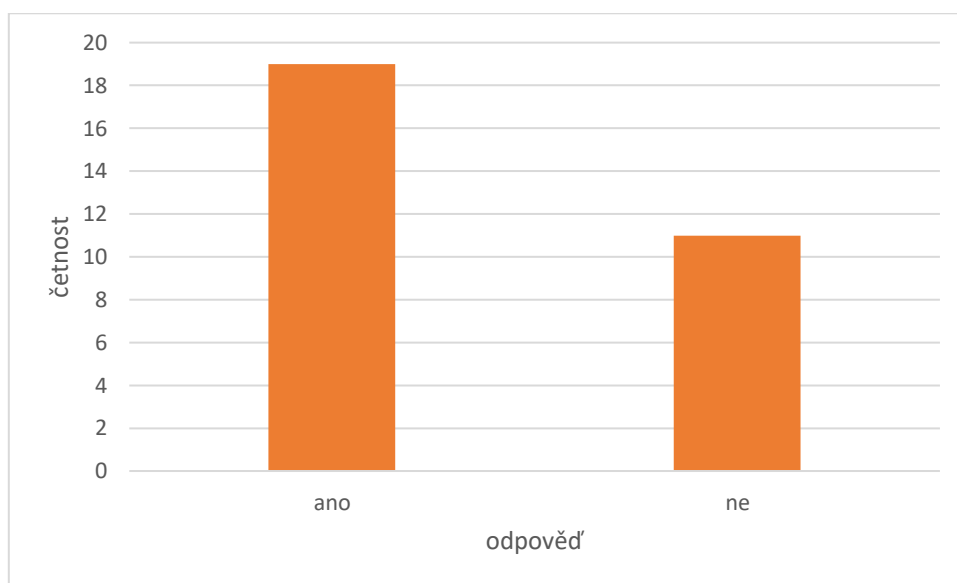

Graf č. 28 Otázka č. 14 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 30 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. 11 respondentů uvedlo odpověď s možností „ano“, tedy, že HZS JČK disponoval dostatečným množstvím speciálních vozidel pro dekontaminaci v souvislosti se SARS-CoV2. 5 respondentů vybralo odpověď s možností „ne“. 14 respondentů pak uvedlo odpověď s možností „nevím“.

Otázka č. 16 pro HZS JČK

Podstoupil/a jste odborné školení k provádění zásahu v době pandemie SARS-CoV2?

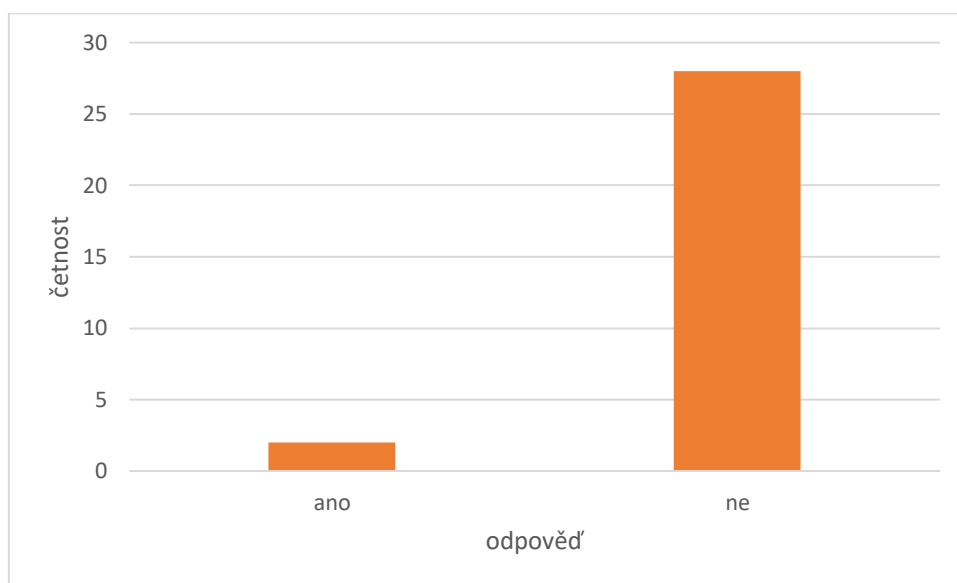

Graf č. 29 Otázka č. 16 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf č. 31 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. Na tuto otázku odpovědělo 19 respondentů možností „ano“ tedy, že podstoupili školení k provádění zásahu v době SARS-CoV2. 11 respondentů pak vybralo odpověď s možností „ne“.

Otázka č. 19 pro HZS JČK

Trpěl HZS JČK nedostatkem technického vybavení vlivem pandemie SARS-CoV2

Graf č. 30 Otázka č. 19 z dotazníku pro HZS JČK (Zdroj: vlastní výzkum)

Graf. 32 ukazuje odpovědi na otázku z dotazníku pro příslušníky HZS JČK. Odpověď s možností „ano“ vybrali 2 respondenti. 28 respondentů uvedlo odpověď s možností „ne“ tedy, že HZS JČK netrpěl nedostatkem technického vybavení v souvislosti se SARS-CoV2.

5 Diskuse

Během svého bakalářského i navazujícího magisterského studia jsem se s tematikou integrovaného záchranného systému samozřejmě potkal několikrát. Nicméně vždy to bylo z mého pohledu velmi základní a okrajové seznámení s danou problematikou. Mohl jsem tak konečně danou problematiku pořádně prostudovat a porozumět tématu lépe. Proto v teoretické části se věnuji integrovanému záchrannému systému jako celku. Popisuji jednotlivé složky, kdy uvádím ke každé složce její historii, organizaci, činnost, potřebnou legislativní dokumentaci apod. Praktickou část jsme pak s paní doktorkou Freitinger – Skalickou zaměřili na dobu pandemie SARS-CoV2. Toto zaměření jsme zvolili záměrně, jelikož SARS-CoV2 období změnilo fungování celého světa a dotklo se života každého člověka na planetě. Proto je praktická část zaměřená na materiálně-technickou vybavenost a personální vytíženost základních složek IZS právě v tomto období. Dotazníkové šetření mělo zjistit, zda toto období mělo vliv i na fungování těchto složek a případně do jaké míry komplikovalo výkon služby příslušníků složek IZS. Je důležité ještě jednou zdůraznit, že praktická část je zaměřena časově na období od 1.1.2021 do 1.1.2022. Toto období bylo vybráno cíleně, jelikož mě zajímalo, jak složky IZS pokročily ve svém fungování od doby vzniku pandemie SARS-CoV2.

Jako první bych se zaměřil na otázku z dotazníkového šetření, která zjišťovala, zda bylo zaměstnancům ZZS JČK poskytnuto doplňující vzdělání, které by např. upravovalo postupy při výkonu profese v době SARS-CoV2 pandemie v daném období. Tato otázka je pak propojena hned s další otázkou, která zjišťovala, zda se případně zaměstnanci ZZS JČK takového školení zúčastnili. Z výsledků je patrné, že 20 respondentů uvedlo, že žádné doplňující školení jim poskytnuto nebylo. Dalších 10 respondentů pak ale uvedlo, že jim doplňující školení poskytnuto bylo a že se ho zúčastnili. Na tuto otázku jsem tedy ještě zjišťoval doplňující informace, jakou formu školení mělo a co takové školení představovalo. Tato školení byla většinou zprostředkována formou rozeslaných emailů nebo byla vytištěna a nechána na výjezdových základnách k podpisu. Obecně zde byly uvedeny pokyny, které zdůrazňovaly důležitost chránit se ochrannými prostředky při výjezdech, dodržování preventivních opatření na výjezdových základnách, postupy správné dekontaminace členů při kontaktu s pacientem, kde bylo riziko nakažení SARS-CoV2 či postupy při dekontaminaci výjezdových vozů apod. To, že 20 respondentů

uvedlo v dotazníkovém šetření, že jim nebylo nabídnuto doplňující školení, si tedy vysvětlují tak, že buď tuto formu nevnímali jako školení nebo, že případně mail s těmito doplňujícími informacemi nečetli.

Další otázkou jsem zjišťoval, jestli ZZS JČK v době SARS-CoV2 pandemie v daném období postupovala podle vyhlášky č. 306/2012 Sb., která pojednává o podmínkách předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a o hygienických požadavcích na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče. Je zde totiž uvedeno, mimo jiné, že *„Při podezření na počínající infekční onemocnění pacienta je třeba provést bariérová opatření, pacienta v tomto případě převáží do cílového zdravotnického zařízení jen jedno vozidlo ZZS, nevyužívá se setkávacího systému a prostředků LZS.“* 29 respondentů v dotazníkovém šetření potvrdilo, že tento postup se dodržoval i v případě převozu pacienta, u kterého bylo vysoké riziko nákazy SARS-CoV2 či byla daná nákaza u pacienta již potvrzena.

Výsledky na otázku, která zjišťovala uplatnění Biohazard teamu v souvislosti se SARS-CoV2 pandemií byly trochu rozporuplné. Část odpovědí potvrzovala využití tohoto speciálního týmu a druhá část odpovědí naopak vyvracela jeho používání. Zjišťoval jsem tedy ještě upřesňující informace u jednotlivých oblastních střediscích ZZS JČK. Ve většině případů bylo využívání Biohazard teamu potvrzeno. Daný tým se používal v případech, kde bylo vysoké riziko nakažení SARS-CoV2 nebo kde nákaza již byla potvrzena. Nicméně tento systém byl využíván pouze ze začátku, respektive při tzv. 1.vlně. A i v tomto období byl používán jen velmi krátce, jelikož „pojmout“ velmi rychle rostoucí číslo pozitivních případů pacientů nebylo prostě v silách jednoho Biohazard teamu. Tudíž v období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022, na které je tato diplomová práce zaměřena, se Biohazard team jako takový nevyužíval. Výjimku představovaly převozy SARS-CoV2 pozitivních pacientů např. z nemocnice ve Strakoncích do nemocnice v Českých Budějovicích, tedy z „nižšího pracoviště“ na „vyšší pracoviště“. Zdá se, že proto jsou výsledky na tuto otázku nejednotné a že když někdo na tuto otázku odpověděl možností „ano“, tak buď měl na mysli tyto transporty, nebo se jednoduše nedržel časového vymezení, které bylo uvedeno v úvodu dotazníků.

Další otázka byla zaměřena na vyhlášku č. 296/2012 Sb., která upravuje požadavky na vybavení poskytovatele zdravotnické dopravní služby, poskytovatele zdravotnické záchranné služby a poskytovatele přepravy pacientů neodkladné péče dopravními

prostředky a požadavky na tyto dopravní prostředky. Otázka měla zjistit, zda uvedené vybavení v této vyhlášce poskytovalo dostatečnou ochranu pracovníkům ZZS JČK při výkonu profese v souvislosti s výskytem SARS-CoV2 onemocnění. Dle vyhlášky by ve výjezdových vozidlech ZZS JČK měly být zajištěny:

- jednorázové (chirurgické) rukavice,
- dezinfekční prostředky na ruce a na zdravotnické prostředky,
- osobní ochranné vybavení proti infekci pro všechny členy výjezdové skupiny

Jelikož jsem při svém bakalářském studiu absolvoval praxi na několika střediscích ZZS JČK, vím, co všechno balíček s osobními ochrannými pomůckami obsahoval. Byly zde ochranné brýle, FFP2 respirátory, chirurgická rouška, tyčky, návleky na hlavu a obuv. Naprostá většina respondentů, konkrétně 27, uvedlo v dotazníkovém šetření odpověď, že ano. Tedy, že výše uvedené vybavení bylo dostačující k výkonu své profese a tedy, že i poskytovalo dostatečnou ochranu v době pandemie SARS-CoV2 při výkonu své profese.

Následující otázka částečně navazuje na předchozí otázku, jelikož zjišťuje, zda bylo vybavení výjezdových skupin nějak upraveno právě v návaznosti na situaci s pandemií SARS-CoV2. 29 z 30 respondentů uvedlo jasnou odpověď, tedy, že ano. Aby bylo toto téma informačně pokryto co možná nejlépe, zjišťoval jsem po oblastních střediscích ZZS JČK, jak konkrétně bylo vybavení změněno. Výsledkem je, že po celém Jihočeském kraji přibývalo výjezdovým skupinám ZZS na osobní ochranu před SARS-CoV2 virem ještě ochranná zástěra, gumová obuv, ochranné štíty a respirátory FFP3. Doplněné ochranné pomůcky byly jistě také důležité, jelikož snižovaly riziko přenosu SARS-CoV2 mezi pacientem a členem výjezdové skupiny. Nicméně, co bylo zásadním problémem s ochrannými pomůckami v době pandemie, je jejich nedostatek. Tedy ve vymezeném období této diplomové práce od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 byl začátek tohoto období kritický právě spíše v nedostatku pomůcek, než, že by zaměstnanci ZZS JČK neměli ty správné ochranné pomůcky. S postupem času však byl problém s nedostatkem ochranných pomůcek vyřešen, a tak respondenti právě i v dotazníkovém šetření vybírali odpověď, která potvrzovala dostatek ochranných pomůcek proti SARS-COV2 viru u výjezdových skupin ZZS JČK.

Otázky 13. až 16. v dotazníkovém šetření pro ZZS JČK jsou zaměřeny na dekontaminační proces u ZZS JČK vůči SARS-CoV2. Otázky jsou zaměřeny na dekontaminační proces výjezdových vozů, členů výjezdových skupin, dále vliv dekontaminačního procesu na

provozní schopnost/akceschopnost výjezdových skupin a v neposlední řadě, jestli výjezdové základny disponovaly speciálním místem pro kontaminovaný odpad. Proto tyto otázky nebudu rozebírat jednotlivě, ale popíšu celý proces dekontaminace jako celek v následujícím textu. Důležité je tady na začátku zmínit, že popisovaný proces dekontaminace se uplatňoval pouze v případě, pokud členové výjezdových skupin přišli do kontaktu s pacientem, který vykazoval klinické příznaky SARS-CoV2 onemocnění nebo bylo prokazatelně potvrzeno, že pacient je SARS-CoV2 pozitivní. Tyto informace dostávala výjezdová skupina před výjezdem ve výzvě od OPIS formou stupně naléhavosti, kdy mimo jiných informací k výjezdu zde byla uvedena i rizikovost právě týkající se SARS-CoV2. Členové výjezdových skupin se tak v případě potřeby mohli vybavit potřebnými ochrannými pomůckami dopředu. Pokud tyto podmínky, respektive stupeň naléhavosti, splněny nebyly, probíhala po ukončení výjezdu plošná dezinfekce výjezdových vozidel a použitých pomůcek jako za běžných podmínek mimo dobu SARS-CoV2 pandemie.

Proces dekontaminace začal tedy po ukončení výjezdu a příjezdu na výjezdovou základnu ZZS JČK. K dekontaminaci vnitřku vozidla se používal tzv. nocu sprej. Sprej byl tvořen dvěma základními složkami, a to kyseliny peroctové a aktivního stříbra. Přístroj uvnitř vozu tuto směs rozprašoval ve formě aerosolu. Doba rozprašování byla většinou nastavena na 5 minut, ale v případě potřeby tento interval šel prodloužit či zkrátit. Pro větší účinek dekontaminace byly při rozprašování prostředku uvnitř vozidla otevřeny všechny přihrádky a brašny s vybavením. Při nedostatku jednorázových celotělových obleků (tyveků) zde byly rozvěšeny i tyto obleky. Po ukončení rozprašování nocu spreje se přípravek nechal působit až 2 hodiny. Tento časový interval měl zaručit co největší účinek prostředku. Po tomto časovém intervalu bylo možno výjezdové vozidlo společně s vybavením opět použít.

Dekontaminace členů výjezdové skupiny probíhala po celém Jihočeském kraji stejně, lišily se pouze prostory, které byly určeny k dekontaminaci členů výjezdové skupiny. Každá výjezdová základna toto místo zřizovala podle svých dostupných možností. Prostory určené k dekontaminačnímu procesu byly zřizovány např. ve vyčleněné garáži, speciálním stanu nebo ve speciálním kontejneru. Proces začínal vysvěcením se z jednorázových celotělových obleků, rukavic a případně gumové obuvi. Ochranné brýle či ochranné štíty se nechávaly uvnitř výjezdového vozidla k dekontaminaci nocu sprejem. Kontaminované celotělové obleky se dávaly do předem označených pytlů společně

s potencionálně kontaminovaným SARS-CoV2 odpadem. Pak se členové výjezdové skupiny osprchovali a převlékli do čistého prádla.

Stejně jako prostor pro dekontaminační proces měla každá výjezdová základna určena i prostor pro kontaminovaný odpad. Jak již bylo uvedeno výše v textu, potencionálně kontaminovaný odpad se dával do pytlů k tomu určených. Pytel s takovým kontaminovaným odpadem se dal ještě do jednoho pytle, aby se tak opět zmenšilo riziko přenosu SARS-CoV2 např. případným protržením pytle. Pytle byly označeny, aby bylo hned patrné, o jaký obsah se jedná (nejčastěji používané označení: „COVID“). Tento kontaminovaný odpad ve většině případů pak odvážela firma k tomu určená.

Takto popsaný proces dekontaminace výjezdové skupiny a výjezdového vozidla mi byl popsán na každé výjezdové základně ZZS v Jihočeském kraji. Výsledky z dotazníkového šetření ukazují, že takto popsaný proces považuje za správný 22 respondentů. U procesu dekontaminace členů výjezdových skupin uvedlo 20 respondentů, že daný postup považují za správný. Na základě výsledků lze tedy usuzovat, že proces dekontaminace byl shledáván jako správný. Překvapivé bylo, že v procesu dekontaminace, ať už výjezdového vozu či členů výjezdových skupin, se více neprosazoval například HZS ČR. HZS ČR zajišťoval v některých případech pouze stany či kontejnery určené k dekontaminačnímu procesu, ale členové HZS ČR se už na samotném dekontaminačním procesu nepodíleli. Vliv procesu dekontaminace na připravenost k dalšímu výjezdu ZZS JČK je myslím zcela jasný. 2 hodiny, které jsou určeny k působení dekontaminačního prostředku jsou velmi limitující. Potvrzuje to i 25 z 30 respondentů. Výsledky dotazníkového šetření na otázku, která zjišťovala, jestli ZZS JČK disponuje speciálním místem pro kontaminovaný odpad mě trochu překvapily. Pouze 19 respondentů uvedlo odpověď, že ano. Zbýlých 8 respondentů uvedlo, že „ne“ a 3 respondenti uvedli odpověď s možností „nevím“. Dalo by se očekávat, že zde budou výsledky jednoznačné, jelikož se předpokládá, že každý zaměstnanec byl informován kam odkládat kontaminovaný odpad. I v případě, že by se stalo, a zaměstnanec informován nebyl, tak by byl kolegy z výjezdových skupin jistě upozorněn, jak nakládat s kontaminovaným odpadem.

Další 2 otázky v dotazníkovém šetření byly zaměřeny na preventivní opatření na výjezdových základnách ZZS JČK. První otázka zjišťovala, zda se na výjezdových stanicích preventivní opatření dodržovala. Preventivní opatření byla na výjezdových základnách zaměstnancům ZZS JČK sdělována vrchní nebo staniční sestrou, a to formou

společných mailů, vyvěšením na nástěnkách nebo dokumenty určenými k podepsání, aby se zajistilo srozumění s pokyny u všech zaměstnanců ZZS JČK. Dodržování stanovených preventivních opatření už bylo pak na rozhodnutí každého jednotlivého zaměstnance ZZS JČK. Nicméně, pokud výsledky dotazníkového šetření opravdu popisují realitu, hodnotím tento stav velmi kladně. Kontrolu dodržování těchto preventivních opatření pak měla na starosti opět vrchní nebo staniční sestra výjezdových základen ZZS JČK.

Dále dotazníkové šetření zjišťovalo, zda ZZS JČK trpěla nedostatkem personálního složení v době pandemie SARS-CoV2 v uvedeném období. Lze konstatovat, že tuto otázku vnímal pravděpodobně každý jinak, a proto i výsledky jsou lehce odlišné. Nezáleželo ani tak na personálních možnostech výjezdové základny jako na časovém období, které zvolil respondent vyplňující dotazník. V průběhu zvoleného časového období 1.1. 2021–1.1. 2022 bylo pár situací, kdy byly služby na ZZS JČK personálně omezeny. Nikdy se ale nestalo, že by personál na výkon služby chyběl a byl podstav personálního zajištění. Někteří členové výjezdových skupin to nicméně mohli vnímat jako nedostatek personálu oproti běžnému stavu před pandemií SARS-CoV2 a proto výsledky z dotazníkového šetření vyšly v daném poměru.

Poslední otázka z dotazníkového šetření zjišťovala, jestli byl nedostatek výjezdových vozidel. Například průběh dekontaminace mohl mít jistě vliv na dostupnost výjezdových vozidel, nicméně v případě nouze se dekontaminační proces přerušil, aby vozidlo mohlo být použito k dalšímu výjezdu ZZS JČK. Tedy jak je vidět i z výsledků dotazníkového šetření, nedostatek výjezdových vozidel u ZZS JČK respondenti nepotvrdili.

U HZS JČK bych začal otázkou, která zjišťovala, jestli minimální vybavení stanic HZS ČR stanovené vyhláškou č. 247/2011 Sb. bylo i v době pandemie SARS-CoV2 od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 aktuální. Jak jsem již výše v textu uvedl, HZS ČR poskytoval např. stany či kontejnery pro dekontaminační procesy, na vyžádání zajišťoval dekontaminační činnosti objektů (např. škol, cel apod.) atd. Proto mě zajímalo, zda stanice HZS v Jihočeském kraji měly dostatek veškerého potřebného vybavení. Na základě výsledků dotazníkového šetření lze celkem jasně konstatovat, že HZS JČK měl veškerých potřebných prostředků dostatek a tedy, že vybavení stanovené vyhláškou bylo aktuální i v době pandemie SARS-CoV2 v daném období.

K vyhlášce č. 247/2001 Sb. se vztahovala ještě jedna další otázka a to konkrétně, zda byla prováděna kontrola vybavení ve stejných intervalech, jako jsou uvedeny ve vyhlášce či

se vlivem pandemie SARS-CoV2 intervaly kontroly změnilly. Z výsledků dotazníkového šetření vyplývá, že intervaly kontroly vybavení se nijak v době pandemie SARS-CoV2 nezměnily a zůstávaly stejné i v tomto období.

Další otázka již byla úzce zaměřena pouze na osobní ochranné prostředky k výkonu profese. Konkrétně, jestli daných pomůcek byl dostatek. Z výsledků, kdy bylo 27 odpovědí pro „ano“, je opět patrné, že stanice HZS Jihočeského kraje byly schopné zajistit dostatek pomůcek pro výkon profese svých zaměstnanců k ochraně před SARS-CoV2 virem. U této otázky mě zajímalo, jestli členové HZS JČK měli stejné ochranné prostředky jako např. ZZS JČK nebo zde bylo něco jiného. S pracovníky Oddělení krizového řízení a oddělení IZS a služeb, a jednotlivými zástupci územních odborů HZS JČK jsem tak zjišťoval, jaké ochranné prostředky se používaly v době pandemie SARS-CoV2 v uvedeném období. Co se ochranných pomůcek týče, tak ty byly obdobné jako u ZZS JČK. Tedy členové HZS JČK měli k dispozici ochranné oděvy (tyveky), chirurgické rukavice, ochranné štíty, respirátory typu FFP2 či FFP3. Danými ochrannými pomůckami disponoval HZS JČK již před dobou pandemie SARS-CoV2, nicméně nebyly dostupné v takovém množství, které by bylo potřebné. Z počátku vymezeného období, které je definováno v tématu této diplomové práce, tak byl materiální nedostatek těchto pomůcek. HZS JČK měl ale k dispozici také osobní ochranné prostředky, které jsou stanoveny dle Metodických listů a Souboru typových činností IZS a které jsou použity v případě výskytu vysoce nakažlivé nemoci, biologických agens apod. Proto v případě nedostatku osobních ochranných pomůcek, které byly uvedeny na začátku tohoto textu, bylo možné používat prostředky uvedené ve výše zmíněných dokumentech.

Následující otázka z dotazníkového šetření pro HZS JČK se zabývala Souborem typových činností IZS a Metodickými pokyny z Bojového řádu jednotek požární ochrany. Otázka se zaměřovala konkrétně na to, zda se tato „nařízení“ vztahovala i na dobu pandemie SARS-CoV2. Tato otázka byla zvolena záměrně, jelikož Soubor typových činností IZS obsahuje typovou činnost složek IZS při společném zásahu – *Mimořádná událost s podezřením na výskyt vysoce nakažlivé nemoci ve zdravotnickém zařízení nebo v ostatních prostorech*. Zde je mimo jiné také kapitola, která popisuje osobní ochranné prostředky, kterými by měli příslušníci HZS ČR být vybaveni při vstupu a práci v nebezpečné zóně. Druh OOP samozřejmě záleží na typu charakteru zásahu, nicméně jsou zde uvedeny i OOP, kterými HZS kraje disponuje a mohl by je tedy v případě nutnosti poskytnout k použití právě i v případě kontaktu se SARS-CoV2 virem.

Bojový řád jednotek požární ochrany pak obsahuje Metodické listy, kde jsou opět uvedeny osobní ochranné prostředky příslušníků HZS ČR při výskytu určitého typu mimořádných událostí, které lze aplikovat i na dobu pandemie SARS-CoV2. V Metodických listech kapitoly L je obsažen dokument s názvem *Dekontaminace, dekontaminační prostor*, který se věnuje procesu dekontaminace biologických látek (B-agens, kam můžeme řadit právě mimo jiné i viry) a věcmi s tím spojenými (např. i již zmiňované OOP).

Metodické listy Kapitoly N pak obsahují dokument s názvem *Infekce*. V samotném dokumentu je i definován pojem infekce a jak se taková infekce dělí, kde nalezneme i odrážku s vysoce nakažlivými nemocemi nebo vysoce nebezpečné nákazy s potenciálem vzniku pandemie (např. Ebola, SARS apod.). Jako potřebné ochranné prostředky jsou v tomto dokumentu zmíněny např. izolační dýchací přístroj, filtrační dýchací přístroje s vhodným filtrem atd.

Myslím tedy, že vzhledem k povaze SARS-CoV2 problematiky, by osobní ochranné prostředky ve výše zmíněných dokumentech mohly být použity příslušníky HZS JČK i v případě výkonu své profese v době pandemie SARS-CoV2. Tuto moji domněnku víceméně potvrzují i výsledky z dotazníkového šetření, kdy nadpoloviční většina respondentů uvedlo odpověď „ano“, tedy že tyto vybrané dokumenty a OOP uvedené v nich se používaly i v případě pandemie SARS-CoV2.

Otázky 10. až 14. se vztahují k procesu dekontaminace v souvislosti SARS-CoV2. Zjišťují, jestli se prováděla správná dekontaminace dopravních prostředků, samotných příslušníků HZS JČK, zda byl vyčleněný prostor pro kontaminovaný odpad, jestli byl dostatek dezinfekčních prostředků a speciálních vozidel pro dekontaminační procesy. Každopádně, aby byla problematika dekontaminace řádně prošetřena, doplnil jsem dotazníkové šetření ještě o informace, které mi poskytli zástupci z jednotlivých územních odborů HZS ČR Jihočeského kraje. Příslušníci HZS JČK používali OOP stejně jako ZZS JČK dle míry rizikovosti výskytu SARS-CoV2 v místě zásahu. Tedy pokud například měli příslušníci za úkol pomoci s transportem pacienta, u kterého byly stanoveny klinické příznaky SARS-CoV2 nebo byl pacient dokonce SARS-CoV2 pozitivní, vybavili se příslušníci HZS JČK již dopředu dostupnými ochrannými pomůckami. Nejčastěji tak používali jednorázové celotělové obleky, chirurgické rukavice, respirátory typu FFP3, ochranné brýle či ochranný štít a gumové boty. Po ukončení činností na místě zásahu se

pak příslušníci HZS JČK svlékli z jednorázových celotělových obleků, které společně s ostatními potencionálně kontaminovanými pomůckami uložili do příslušně označených pytlů s kontaminovaným materiálem. K dezinfekci například rukou byla použita standartní dezinfekce, která se používala i za stavu před pandemií SARS-CoV2. Po příjezdu na výjezdovou stanici pak byl kontaminovaný odpad odnesen na příslušné místo a příslušníci HZS JČK provedli dekontaminaci vnitřku vozu. Dekontaminace vozidel probíhala tzv. suchou cestou pomocí standartních dezinfekčních prostředků. Zavedeným postupem pak bylo stanoveno, že před předáním služby se vozidla dezinfikovala ještě jednou, bez ohledu na to, zda bylo či nebylo dané vozidlo použito při zásahu s možností výskytu SARS-CoV2. Ze začátku roku 2021 byly na některých územních odborech HZS JČK používány k dekontaminačnímu procesu vozidel tzv. ozonizátory, nicméně ty se ukázaly jako neefektivní v procesu dekontaminace SARS-CoV2 a proto se od jejich používání upustilo. Tudíž žádná speciální dekontaminace vozidel prováděna nebyla, alespoň podle výpovědí zástupců územních odborů HZS JČK. Navzdory tomu, že tedy žádný speciální dekontaminační proces v případě dekontaminace vozidel HZS JČK neprobíhal, v dotazníkovém šetření označila nadpoloviční většina respondentů dekontaminaci vozidel za správnou. Jistě zde mohly být aplikovány i postupy dekontaminace a dekontaminačního procesu z Metodických listů či Souboru typových činností v případě výskytu vysoce nakažlivé nemoci, nicméně, jak jsem se dozvěděl z výpovědí zástupců územních odborů HZS JČK, tak příslušníci HZS JČK během výkonu své služby přišli do kontaktu se SARS-CoV2 velmi zřídka. Nebylo tedy třeba používat nějaké speciální postupy dekontaminačních procesů ze zmíněných dokumentů. K procesu dekontaminace patří samozřejmě i určení místa, kde se potencionálně kontaminovaný odpad bude shromažďovat. Proto další otázka zkoumá, jestli na stanicích HZS JČK byly určeny místa pro kontaminovaný odpad SARS-CoV2. 22 odpovědí z dotazníků tuto skutečnost potvrdilo. V další otázce v dotazníkovém šetření se zaměřuji na to, zda byl dostatek dekontaminačních prostředků v souvislosti s SARS-CoV2. Příslušníci HZS JČK totiž mohli být požádáni o dekontaminaci vybraných prostor, jako např. školy, celnice apod. 27 respondentů v dotazníkovém šetření uvedlo odpověď „ano“, tedy dostatek potřebných prostředků k dekontaminačním procesům byl. Vedle dekontaminačních prostředků jsou potřebné i speciální vozidla HZS JČK určená k těmto činnostem. Proto jsem v další otázce zjišťoval, jestli měl HZS JČK k dispozici dostatek těchto vozů. Tato technická vozidla jsou vybavena standartně na dekontaminační procesy k likvidaci vysoce nakažlivých nemocí či biologických agens. Opět se tedy vracím k výše již

několikrát zmíněným dokumentům věnující se této tématice (Soubor typových činností IZS a Metodické listy), kdy uvedené postupy a technika by mohly být využity i v případě dekontaminace SARS-CoV2 v objektech. Z výsledných odpovědí nelze moc dobře vyhodnotit jednotný závěr. 11 odpovědí potvrzuje, že těchto vozidel byl dostatek. 5 odpovědí tvrdí opak a následně dokonce 14 odpovědí je s možností „nevím“. Těchto 14 odpovědí si vysvětlují tak, že mnozí z respondentů možná nepochopili otázku či nevěděli, zda mohou zařadit i technická vozidla určená k jiným dekontaminačním procesům. Osobně bych tuto otázku a výsledky uzavřel tak, že dostatek technických vozidel k dekontaminaci byl, jelikož odpověď s možností „ne“ se v dotazníkovém šetření vyskytla pouze pětkrát. Poslední otázka vztahující se k dekontaminaci zjišťovala, zda proces dekontaminace ovlivňoval provozuschopnost/akceschopnost příslušníků HZS ČR. Z informací, které jsem získal si nemyslím, že by proces dekontaminace v souvislosti s SARS-CoV2 nějak bránil či zdržoval příslušníky HZS JČK od připravenosti k výjezdu. Výsledky z dotazníkového šetření tuto moji domněnku potvrzují, jelikož 26 respondentů uvedlo odpověď s možností „ne“, tedy, že proces dekontaminace neměl vliv na připravenost HZS JČK.

Další otázka zjišťovala, zda příslušníci HZS JČK podstoupili školení k výkonu profese v době pandemie SARS-CoV2. Školení mělo podobně jako na ZZS JČK většinou formu textu s určitými pokyny rozesílaného přes email, či vytištěné dokumenty určené k podpisu. Školení se zaměřovalo na správnou ochranu příslušníků HZS JČK před SARS-CoV2, postupy dekontaminace/dezinfekce, seznam preventivních opatření apod. Předpokládám tedy, že někteří respondenti nemuseli tuto formu brát jako školení v konkrétním smyslu, a proto vybírali odpověď s možností „ne“. Nicméně pár odborných školení se opravdu konalo také. Tato školení zprostředkovala Krajská hygienická stanice přes Generální ředitelství HZS ČR a prostřednictvím svých zástupců prezentovali postupy a metodiku k výkonu profese v době pandemie SARS-CoV2.

K preventivním opatřením se vztahují hned dvě otázky v dotazníkovém šetření pro HZS JČK. První otázka zjišťuje, zda se preventivní opatření dodržovala a druhá otázka zjišťuje, kdo, nebo jestli vůbec někdo, měl na starosti dohled nad dodržováním preventivních opatření. Preventivní opatření byla na jednotlivých stanicích HZS JČK obdobná. Vždy byla snaha o bezkontaktní střídání směn a zamezení shlukování většího počtu sloužících příslušníků HZS JČK ve společných prostorech, zvláště pak pokud někdo ze sloužících byl v kontaktu s někým, u kterého hrozila SARS-CoV2 pozitivita.

Bezkontaktní předání směn se zajišťovalo pak pomocí mobilních telefonů nebo vzkazů přes email. V některých případech, kdy to pracovní pozice dovoľovala, mohl být nařizen i tzv. home office. 22 respondentů potvrdilo dodržování preventivních opatření. 8 respondentů pak v dotazníkovém šetření odpovědělo odpovědí, že preventivní opatření se nedodržovala. Dodržování preventivních opatření je samozřejmě otázkou poctivosti každého příslušníka HZS JČK, každopádně já považuji 22 odpovědí svědčících o dodržování těchto opatření za uspokojivé. Dohled nad dodržováním preventivních opatření měl pak na starost příslušný velící funkcionář na stanici HZS JČK.

Předposlední otázka v dotazníkovém šetření zjišťovala, jestli vlivem pandemie SARS-CoV2 trpěl HZS JČK nedostatkem technického vybavení. Opět i u této otázky se nadpoloviční většina odpovědí shoduje, že nedostatek nebyl. Z informací, které se mi podařilo ještě doplnit, jsem zjistil, že ve vymezeném období 1.1. 2021–1.1. 2022 byl nedostatek pozorován akorát u OOP, konkrétně respirátory a jednorázové celotělové obleky. Nicméně tento nedostatek byl pouze ze začátku vymezeného období a nijak neohrožoval výkon profese příslušníků HZS JČK.

Poslední otázka z dotazníkového šetření pak zkoumá, zda byl nedostatek pozorován v personálním zajištění služeb z HZS JČK. Jak je patrné i z výsledků dotazníkového šetření, zajištění dostatku potřebného personálu nebylo vždy jednoduché. Podle mých dostupných zdrojů musím potvrdit, že zajištění služeb bylo několikrát „na hraně“. Každopádně vždy se našel někdo, kdo případně službu navíc přijal a pomohl tak udržet fungování HZS JČK. Nikdy se tak nestalo, že by na stanicích chyběli lidé.

V dotazníkovém šetření pro PČR JČK bylo zjišťováno, zda bylo příslušníkům PČR JČK poskytnuto či nabídnuto nějaké doplňující školení, které by upravovalo postupy při výkonu profese v době pandemie SARS-CoV2 ve vymezeném období. Zde byly výsledky trochu překvapivé, poněvadž 26 respondentů uvedlo, že žádné doplňující školení jim nabídnuto nebylo. Zdálo se být nepravděpodobné, že by žádné doplňující informace nebyly poskytnuty. Proto jsem k této otázce ještě zjišťoval doplňující informace po jednotlivých územních odborech. Dozvěděl jsem se, že doplňující informace samozřejmě příslušníkům PČR JČK poskytnuty byly. Většinou formu písemných manuálů, návodů a pokynů, jak se chránit před SARS-CoV2 při výkonu své profese, postupy správné dezinfekce, preventivní opatření apod. Výsledky z dotazníkového šetření na tuto otázku si tedy vysvětlují tak, že většina z respondentů nepovažovala tuto formu jako nějaké

speciální školení, a proto při vyplňování odpovědi vybírali možnost „ne“. Následující otázka, která přímo navazuje na toto téma, zjišťovala, jestli se příslušníci PČR JČK případného školené zúčastnili. Vzhledem k výsledkům minulé otázky je jasné, že zde byly výsledky naprosto stejné. To, že byli příslušníci nuceni podepsat nebo přecíst nějaký dokument upravující postupy v době pandemie SARS-CoV2, nepovažovali za školení a následně i odpovídali, že se žádného školení nezúčastnili.

Považuji také za důležité zmínit fakt, že PČR JČK měla dle výsledků dotazníkového šetření dostatek osobních ochranných prostředků. Myslím si, že právě zde lze pozorovat posun od 1. vlny SARS-CoV2, kdy se s nedostatkem OOP potýkala celá ČR a nyní 26 z 30 respondentů PČR JČK uvádí, že mají dostatek ochranných prostředků.

Dále jsem v dotazníkovém šetření zjišťoval, zda se příslušníkům PČR JČK měnili osobní ochranné prostředky pokud např. pomáhali výjezdové skupině ZZS s transportem pacienta, u kterého se vyskytly klinické příznaky SARS-CoV2 onemocnění nebo byl dokonce SARS-CoV2 pozitivní. 25 respondentů uvedlo, že „ano“. Téma osobních ochranných prostředků příslušníků PČR JČK jsem chtěl prošetřit podrobněji. Zjišťoval jsem tedy po územních odborech PČR JČK jaké vlastně OOP měli příslušníci PČR JČK k dispozici a co se měnilo u již zmiňovaného doprovodu výjezdové skupiny ZZS. Ochranné brýle, chirurgické rukavice, respirátory typu FFP2 či FFP3 a jednorázové tělové obleky (tyveky) měli příslušníci PČR JČK k dispozici již před dobou pandemie SARS-CoV2, a to buď ve výjezdových vozidlech nebo na stanicích PČR JČK. V době pandemie SARS-CoV2 tedy došlo jenom k navýšení počtu uvedených OOP. Při běžném výkonu služby v době pandemie SARS-CoV2 příslušníci PČR JČK používali pouze respirátory a služební či chirurgické rukavice. V případě, že příslušníci PČR JČK byli požádáni o doprovod výjezdové skupiny ZZS, která převážela pacienta s klinickými příznaky SARS-CoV2 nebo byl pacient SARS-CoV2 pozitivní, měli k dispozici již zmiňované tyveky a ochranné brýle. Nutno ale poznamenat, že dle výpovědí příslušníků PČR JČK se tato situace vyskytla výjimečně.

Otázky 10 až 13 v dotazníkovém šetření pro PČR JČK se vztahovaly k dekontaminačnímu procesu v době pandemie SARS-CoV2. Otázky zjišťovaly dekontaminační proces příslušníků PČR JČK, jejich vozidel, zda proces dekontaminace ovlivňoval akceschopnost příslušníků PČR JČK atd. Výsledky odpovědí na dané otázky měly tak přiblížit postupy PČR JČK, které se uplatňovaly v době pandemie SARS-CoV2

ve vymezeném období. Výsledky z dotazníkového šetření jsem doplnil ještě o informace, které tuto problematiku lépe dokreslují. V následujícím textu tedy popíšu celý proces dekontaminace a věci s tím spojené na základě výsledků z dotazníkového šetření a doplňujících odpovědí zástupců PČR JČK. Je důležité ještě poznamenat, že k dekontaminačnímu procesu se přistupovalo pouze tehdy, pokud bylo podezření, že příslušníci PČR JČK přišli do kontaktu s osobou SARS-CoV2 pozitivní nebo, jak již bylo zmiňováno výše v textu, pomáhaly s transportem výjezdové skupině ZZS JČK, kde byla také možnost výskytu SARS-CoV2 či byla přímo potvrzena SARS-CoV2 pozitivita u pacienta. Pokud tedy nějaká z těchto situací nastala, příslušníci PČR JČK měli k dispozici dezinfekční prostředky, které použili ke své „dekontaminaci“. Z mého pohledu bylo zajištění dekontaminace příslušníků PČR JČK formou dezinfekčních prostředků dostatečné. Domnívám se totiž, že u příslušníků PČR obecně nedocházelo k tak častému kontaktu s SARS-CoV2, jako například u ZZS, kde bylo riziko přenosu a nákazy SARS-CoV2 podstatně vyšší. Krom toho při běžném výkonu služby PČR JČK nebyla často možnost zjistit či ověřit, zda osoba vykazuje klinické příznaky SARS-CoV2 nebo je dokonce SARS-CoV2 pozitivní. Dekontaminační proces u služebních vozidel PČR JČK se obdobně jako u dekontaminace příslušníků prováděl z počátku jen při podezření na kontakt s SARS-CoV2 pozitivní osobou. Postupem roku 2021 se ale na většině místech zavedlo čištění služebních vozidel pravidelně a to tak, že služební vozidlo se dekontaminovalo vždy před předáním služby. Když pomínu otírání povrchů uvnitř služebního vozidla dezinfekčními prostředky, tak dekontaminační proces služebních vozidel PČR JČK nejčastěji probíhal prostřednictvím ionizátorů vzduchu. Tyto přístroje měla PČR JČK buď ve vlastním vlastnictví nebo se s vozidly dojelo k benzínové stanici, kde byly přístroje k dispozici. V dotazníkovém šetření jsem pak zjišťoval, zda příslušníci PČR JČK považovali prováděný dekontaminační proces vozidel za správný. Většina respondentů dle výsledků schvaluje daný dekontaminační proces. Až na 11 respondentů, kteří odpověděli možností „nevím“. U nich předpokládám, že s problematikou dekontaminace nebyli natolik srozuměni, aby mohli hodnotit její správnost. Z mého pohledu bylo používání ionizátorů vzduchu a otírání povrchů uvnitř vozidla dostačující. Opět bych totiž vzal v potaz, že PČR JČK nebyla vystavena takovému riziku nákazy SARS-CoV2 jako zmiňovaná ZZS JČK. Další otázka zjišťovala, zda proces dekontaminace ovlivňoval akceschopnost příslušníků PČR JČK. 11 respondentů uvedlo, že proces dekontaminace ovlivňoval akceschopnost PČR JČK. Očekával bych, že zde budou odpovědi téměř jednoznačně potvrzovat, že jejich akceschopnost ovlivněna

nebyla, vzhledem k „náročnosti“ popsaného dekontaminačního procesu. Zjišťoval jsem si tedy, jak dlouhé byly časové intervaly při použití ionizátoru vzduchu. Průměrná doba, po kterou ionizátor vzduchu účinkoval, se pohybovala v průměru okolo 20 minut. Nemyslím si tedy, že by proces dekontaminace nějak výrazně bránil příslušníkům PČR JČK v připravenosti k výjezdu.

Další dvě otázky v dotazníkovém šetření se zaměřovaly na preventivní opatření v době pandemie SARS-CoV2 v uvedeném období. Nejdříve bych se tedy v této části textu zaměřil na preventivní opatření a jejich dodržování. Preventivní opatření se stanovovala prostřednictvím Policejního prezidia České republiky. Policejní prezidium ČR vydalo určité pokyny pro jednotlivé kraje, upravující postupy příslušníků PČR JČK při výkonu profese. Krajská ředitelství si následně na základě těchto pokynů stanovila své podmínky preventivních opatření. Obecně se jednalo o pokyny, které definovaly příslušníkům PČR JČK jak chránit sama sebe před SARS-CoV2 nákazou, pokyny k nošení respirátorů v budovách PČR a mimo ně, zásady správné dezinfekce, a to jak samotných příslušníků, tak pomůcek a výjezdových vozidel. Otázka v dotazníkovém šetření pak zjišťovala, zda se nařízená preventivní opatření dodržovala. Pokud jsou výsledky z dotazníkového šetření opravdu pravdivé, tak příslušníky PČR JČK lze označit jako nejsvědomitější ze zkoumaných hlavních složek IZS. 28 Z 30 odpovědí na tuto otázku potvrdilo dodržování preventivních opatření. Následující otázka zkoumala, zda někdo z příslušníků PČR JČK dohlížel na dodržování preventivních opatření. Dohlížení na dodržování preventivních opatření bylo většinou kompetencí vedoucího směny nebo vedoucího příslušného oddělení. Každopádně v konečném důsledku, dle mých zkušeností i z mého pracoviště, to vždy bývalo na svědomí každého člověka.

Vlivem pandemie SARS-CoV2 vznikly příslušníkům PČR nové povinnosti v rámci jejich profese. Důležitou činností, kterou PČR v době pandemie vykonávala, byla například kontrola státních hranic, kde příslušníci PČR spolupracovali s Armádou České republiky a dalšími složkami IZS a poskytovali tak potřebnou součinnost při realizaci karanténních opatření. PČR ale operovala i ve vnitrozemí, kde kontrolovala dodržování nařízení vlády a dalších krizových opatření. Nejčastěji se jednalo o porušení povinnosti nosit ochranu dýchacích cest, nerespektování zákazu shlukování se více osob a nedodržování povinnosti mít uzavřenou provozovnu. S těmito novými povinnostmi a úkoly se PČR musela potýkat samozřejmě již před rokem 2021, nicméně jejich vykonávání bylo aktuální i pro vybrané časové období této diplomové práce, tedy od 1.1. 2021 do 1.1.

2022. Další otázka v dotazníkovém šetření pro PČR JČK tedy zjišťovala, zda PČR JČK disponovala dostatečným množstvím personálního zabezpečení, aby tak pokryla naplnění výše zmíněných povinností. Výsledky bohužel naznačují, že dostatek personálu nebyl. 18 respondentů PČR JČK uvedlo totiž v dotazníkovém šetření odpověď „ne“. Daný personální podstav nebyl vyvolán pouze nárustem povinností pro příslušníky PČR JČK, ale také samotnou pandemií SARS-CoV2. Pokud příslušník PČR JČK vykazoval klinické příznaky onemocnění SARS-CoV2 nebo u něj byla potvrzena pozitivita SARS-CoV2K, vztahovala se na daného příslušníka PČR JČK stejná karanténní opatření jako na každého občana ČR, a tudíž musel být vyřazen na nějaký čas z aktivní služby. To, že personální zajištění směn bylo „na hraně“ ostatně také potvrzují výsledky z dotazníkového šetření u další otázky, kdy jsem zjišťoval, zda výskyt pozitivních případů SARS-CoV2 u příslušníků PČR JČK měl vliv na obsazení služeb. 25 z 30 respondentů na tuto otázku uvedlo odpověď s možností „ano“. Zajistit plnění úkolů a činností PČR bylo tak obtížné už jen z hlediska počtu výskytu pozitivních případů SARS-CoV2 u svých zaměstnanců, natož pak s nově vzniklými povinnostmi.

Dvě poslední otázky v dotazníkovém šetření jsem zvolil na základě dokumentu s názvem: *Návrh změn Integrovaného regionálního operačního programu pro období 2014–2020* (předloženo Ministerstvem pro místní rozvoj Řídícím orgánem IROP). V tomto dokumentu jsou uvedeny informace, že PČR v období první vlny pandemie SARS-CoV2 byla nucena zvýšit svoji aktivitu v oblasti kyberprostoru v návaznosti na kybernetické útoky na subjekty veřejné správy a prvky kritické infrastruktury a šíření poplašných zpráv. Dále je zde také uvedeno, že v daném období došlo ke zvýšení nároků na využívání ICT technologií PČR. Tyto nároky se odvíjely od potřeby dálkového přístupu (např. home office), potřeby zajišťování vyššího počtu videokonferencí z důvodu omezení osobního kontaktu policistů a zvýšeným rozsahem činností v terénu s využitím pouze běžného ICT vybavení (notebooky, pilotní forma mobilní bezpečné platformy). Dané potřeby ale zakládaly riziko nedostatečného zajištění kybernetické bezpečnosti zmíněných forem komunikace. Problémy vznikaly zejména z důvodu zastaralé a nejednotné ICT struktury PČR pro podporu dálkového přístupu uživatelů, absence výkonné jednotné platformy pro správu dokumentů a mobilní bezpečné platformy, nedostatečné kapacity databázových center a síťových prvků. Proto jsem na základě uvedených informací zjišťoval v dotazníkovém šetření, zda výše zmíněné nedostatky ICT struktury a technologií byly odstraněny, nebo zda došlo aspoň nějakému posunu svědčící o modernizaci. Vzhledem

ke zvolenému časovému období mé diplomové práce (1.1. 2021–1.1. 2022) jsem předpokládal, že pokud již nějaké kroky k modernizaci ICT struktury PČR byly provedeny, mohou být příslušníci PČR JČK informováni natolik, aby mohli otázku zodpovědět. Podle výsledků dotazníkové šetření se domnívám, že žádné podstatné změny nenastaly. 19 z 30 respondentů uvedlo totiž odpověď s možností „ne“, tedy, že nezaznamenali zlepšení či proces k modernizaci v této oblasti. Nutno poznamenat, že dle výsledků dotazníkového šetření jsem nepozoroval rozdíly ve výběru odpovědí např. dle územního odboru, jelikož typ a četnost odpovědí byla všude víceméně totožná.

Dále se v uvedeném dokumentu lze dozvědět, že problémy PČR způsobovala také nedostatečná materiálně-technická kapacita a zastaralá technika nevyhovující typu bezpečnostních opatření. Jednalo se například o nedostatek speciálních dopravních prostředků (včetně dronů), speciálních pozorovacích přístrojů a noktovizorů, speciálních přístrojů pro kontrolu dokladů a dokumentů. V období nouzového stavu se objevily také problémy na úseku odolnosti objektů Policie ČR. Tyto objekty se nacházely na hranici životnosti a nevyhovovaly kapacitně potřebám v rámci řešení krizových stavů daného rozsahu. Zjišťoval jsem tedy pomocí dotazníkového šetření u PČR JČK, zda nedostatky, které byly zjištěny již v roce 2020, byly nějakým způsobem odstraněny, nebo zda příslušníci PČR JČK zaznamenali alespoň posun směrem k vymýcení uvedených nedostatků. Bohužel, dle výsledků k žádnému procesu směrem ke zlepšení situace nedošlo. 24 respondentů uvedlo odpověď s možností „ne“, tedy více jak nadpoloviční většina respondentů dokládá reálnou situaci.

6 Závěr

Tato diplomová práce je na téma analýza technického vybavení složek IZS. Pro výzkumnou část byla zvolena kvantitativní forma, kdy sběr dat byl proveden formou dotazníkového šetření u HZS ČR, PČR a ZZS Jihočeského kraje.

V rámci diplomové práce byl stanoven jeden cíl – Analyzovat stav technického vybavení u hlavních složek IZS v Jihočeském kraji. K tomu sloužila jedna výzkumná otázka. Výzkumná otázka 1: Ovlivňuje aktuální dění ohledně SARS-CoV-2 pandemie dostupnost technického vybavení složek IZS?

Dříve, než přejdu k závěrečnému shrnutí výsledků z dotazníkového šetření a zodpovězení výzkumné otázky, rád bych do této finální kapitoly přidal i hodnocení vstřícnosti a ochoty k vyplňování jednotlivých dotazníků. Vyhodnocení této práce a tohoto tématu je na základě 90 dotazníků z celého Jihočeského kraje. Získat 90 vyplněných dotazníků byl takřka nadlidský úkol. Většina dotazovaných vyplnění dotazníků odmítala v jakékoliv formě (vytištěné, email, odkaz atd.). Odmítali se vyjádřit k tématu, neochotni jakkoliv pomoci, často při zjišťování informací nepřijemní. Z dané skutečnosti jsem byl velmi zklamán a myslím si, že by tento přístup příslušníků složek IZS měl být tady v závěrečné části zdůrazněn také. Na druhé straně musím o to více poděkovat respondentům, kteří dotazníky vyplnili a nejednou dokonce poskytli doplňující informace, které tak mohly „dokreslit“ obraz o zkoumané problematice.

Na základě shromážděných odpovědí bych nyní tedy rád vyjádřil svůj názor na celou tematiku této diplomové práce. Jednotlivé otázky pro každou složku IZS v Jihočeském kraji jsou rozebrány již v kapitole Diskuse, nicméně zde bych ještě vyhodnotil ty, dle mého názoru, nejdůležitější poznatky vztahující se k tématu diplomové práce. Na otázku, zda pandemie SARS-CoV2 ve vybraném období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 ovlivňuje dostupnost technického vybavení složek IZS nelze zcela jednoznačně odpovědět ano či ne. Nedostatek technického vybavení byl nejlépe pozorovatelný u ZZS Jihočeského kraje, jelikož její příslušníci se do kontaktu s SARS-CoV2 dostávali nejčastěji a museli dle dané situace velmi dbát na dekontaminační proces, kdy především dekontaminační proces výjezdových vozidel pak ovlivňoval dostupnost technického vybavení, a to z hlediska své časové náročnosti. Na straně druhé HZS ČR ani PČR Jihočeského kraje nebyli ovlivněni dekontaminačním procesem natolik, aby to mělo dopady na dostupnost potřebného technického vybavení. Analýza problematiky dekontaminace v souvislosti se SARS-

CoV2 předkládá celkově uspokojivé výsledky. Došel jsem k závěru, že složky IZS od počátku šíření nákazy vlivem SARS-CoV2 po České republice zapracovali na úkonech, které minimalizují riziko přenosu SARS-CoV2 a chrání tak své zaměstnance. Ostatně to potvrzují výsledky z dotazníkového šetření, kdy většina respondentů uvedla, že proces dekontaminace považují za správný. U otázky personálního zajištění k výkonu profese byl poměr kladných i záporných odpovědí poměrně vyrovnaný. V konečném součtu ale nakonec převyšovaly odpovědi, které naznačovaly dostatek personálu pro výkon služby u vybrané složky IZS Jihočeského kraje. Personálním nedostatkem trpěla nejvíce PČR Jihočeského kraje, kde nadpoloviční většina odpovědí ukazovala na nedostatek personálu. Myslím si, že důvod, mimo jiné, představoval i fakt, že PČR byla nucena vykonávat v době pandemie SARS-CoV2 řadu nových povinností, které si tak žádaly větší počet příslušníků PČR. Téma, které mě potěšilo, bylo téma týkající se preventivních opatření a jejich dodržování složkami IZS. Výsledky napříč složkami IZS v Jihočeském kraji ukazují, že na dodržování preventivních opatření se opravdu dohlíželo a byly dodržovány i samotnými příslušníky složek IZS. Pokud výsledky opravdu reflektují skutečnost, jsem velmi vděčný za svědomitost a důslednost, s jakou se příslušníci IZS v Jihočeském kraji postavili k dodržování potřebných opatření. Další pozitivní výsledky byly shromážděny v případě OOP a jejich dostupnost/zajištění. Zde se opět ukázalo, že složky IZS neuváděly žádný zásadní nedostatek OOP, který by narušil nebo dokonce ohrozil vykonávání výkon profese jejich příslušníků v Jihočeském kraji v době pandemie SARS-CoV2 v uvedeném období.

Závěrem bych tedy uvedl, že zkoumané období pandemie SARS-CoV2 od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 a jeho vliv na fungování složek IZS v Jihočeském kraji byl jistě nepopíratelný a výkon profese v této době byl o to náročnější než v období před pandemií SARS-CoV2. Nicméně, co se týká materiálně-technického zabezpečení, lze na základě výzkumného šetření konstatovat, že dostupnost (nejenom) technického vybavení nebyla nijak dramaticky ovlivněna. Nenastala situace, že by např. chyběla potřebná technika, vozidla, či vybavení určené k výkonu profese příslušníků složek IZS. Personální zajištění služeb bylo samozřejmě také ovlivněno (ať už vlivem pozitivních případů nákazy SARS-CoV2 u příslušníků složek IZS nebo jinými důvody), ale i zde výsledky z výzkumného šetření nenasvědčují, že by byl takový nedostatek personálu, který by ohrozil fungování jedné ze složek IZS v Jihočeském kraji.

7 Zdroje

BAŠTECKÁ, B. a kol. *Terénní krizová práce: Psychosociální intervenční týmy*. Grada Publishing, 2005. ISBN 9788024767154.

Biohazard team. *ZDRAVOTNICKÁ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA JIHOČESKÉHO KRAJE* [online]. [cit. 2021-12-29]. Dostupné z: <https://www.zzsjck.cz/cinnost/utvar-krizoveho-rizeni/biohazard-team>

Bojový řád jednotek požární ochrany. V Ostravě: Sdružení požárního a bezpečnostního inženýrství, 2007-2017. ISBN 978-80-7385-026-5.

Celní správa ČR [online]. [cit. 2021-12-13]. Dostupné z:

<https://www.celnisprava.cz/cz/o-nas/Stranky/celni-sprava.aspx>

Co je náplní instituce. *GIBS-Úvod* [online]. [cit. 2021-12-18]. Dostupné z:

<https://www.gibs.cz/>

Časopis 112: odborný časopis požární ochrany, integrovaného záchranného systému a ochrany obyvatelstva. Praha: MV-generální ředitelství HZS ČR, č. 6/2004. 2004. ISSN 1213-7057. Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/casopis-112.aspx>

Hasičský záchranný sbor. *Hasičský záchranný sbor České republiky*. Praha: MV-generální ředitelství HZS ČR, ©2011. [19] s

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 14. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-17#p1>

Zákon č. 133/1985 Sb., České národní rady o požární ochraně. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 13. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1985-133#p1>

§ 4 odst. 1 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 13. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-239#p4-1>

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon). In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 13. 12. 2021].

Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-240#p1>

Zákon č. 320/2015 Sb., o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů (zákon o hasičském záchranném sboru). In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 13. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2015-320#p1>

Zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 14. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-374#p1>

Vyhláška č. 247/2001 Sb., Ministerstva vnitra o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 14. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-247#p1>

Zákon č. 555/1992 Sb., České národní rady o Vězeňské a justiční strážci České republiky. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 14. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-555#p1>

Vyhláška č. 240/2012 Sb., vyhláška, kterou se provádí zákon o zdravotnické záchranné službě. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-240#p1>

Vyhláška č. 296/2012 Sb., o požadavcích na vybavení poskytovatele zdravotnické dopravní služby, poskytovatele zdravotnické záchranné služby a poskytovatele přepravy pacientů neodkladné péče dopravními prostředky a o požadavcích na tyto dopravní prostředky. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-296#p1>

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách). In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2011-372#p1>

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273#p1>

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021].

Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361#p1>

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40#p1>

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 18. 12. 2021]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141#p1>

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 20. 12. 2021].

Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361#p1>

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 20. 12. 2021]. Dostupné z:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-17#p1>

Vyhláška č. 447/2001 Sb., Českého báňského úřadu o báňské záchranné službě. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 20. 12. 2021].

Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-447#p1>

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 20. 12. 2021]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2000-258#p1>

Vyhláška č. 380/2002 Sb., Ministerstva vnitra k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010-2021 [cit. 20. 12. 2021]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-380#p1>

Vyžadování pomoci AČR. *Bezpečná Plzeň* [online]. [cit. 2021-12-20]. Dostupné z: <https://www.bezpecnaplzen.eu/krizove-rizeni/usek-obrany-cr/vyzadovani-pomoci-acr/vyzadovani-pomoci-acr.aspx>

Hasičský záchranný sbor České republiky [online]. [cit. 2021-12-13]. Dostupné z:
<https://www.hzscr.cz/>

Záchranný útvar HZS ČR [online]. [cit. 2021-12-13]. Dostupné z:
<https://www.hzscr.cz/clanek/organizace-organizace.aspx>

Jednotky PO [online]. [cit. 2021-12-13]. Dostupné z:
<https://www.hzscr.cz/clanek/menu-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-po.aspx>

Kdo jsme. Vodní záchranná služba ČČK [online]. [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:
<https://www.vzs.cz/kdo-jsme/>

Horská služba ČR, o.p.s. Horská služba [online]. [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:
<https://www.horskasluzba.cz/cz/horska-sluzba/horska-sluzba-cr-o-p-s>

Armáda České republiky: Agentura vojenského zdravotnictví AČR. *Ministerstvo obrany a Armáda České republiky* [online]. [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:
https://www.acr.army.cz/struktura/generalni/zn_ns/svz/avz/agentura-vojenskeho-zdravotnictvi-acr-218798/

JURNÍKOVÁ, Jana. *Správní právo: zvláštní část*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. Edice učebnic Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, č. 498. ISBN 978-80-210-6272-6.

KROUPA, Miroslav a Milan ŘÍHA. *Integrovaný záchranný systém. 4., aktualiz. vyd.* Praha: Armex, 2011. *Skripta pro střední a vyšší odborné školy*. ISBN 978-80-87451-01-4. Str. 80

KŘÍŽ, Jaroslav. *Ochrana zdraví In Ochrana a podpora zdraví*. Praha: Nadace CINDI, 2011. S. 28-36. ISBN 978-80-260-1159-0. Dostupné z
WWW: http://www.szu.cz/uploads/documents/czpz/CINDI/OCHRANA_A_PODPORA_ZD

MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. *Dějiny policie a četnictva*. Praha: Themis, 1997. ISBN 80-85821-52-4.

Policie České republiky: Police of the Czech Republic. 2. vydání. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. ISBN 978-80-270-0664-9.

REMEŠ, Roman a Silvia TRNOVSKÁ. *Praktická příručka přednemocniční urgentní medicíny*. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4530-5.

System zdravotnické záchranné služby v ČR. *ZACHRANNASLUZBA.CZ* [online]. [cit. 2022-12-19]. Dostupné z: <https://zachrannaslužba.cz/system-zzs-v-cr/>

SZASZO, Zoltán. *Stručná historie profesionální požární ochrany v českých zemích*. Praha: Ministerstvo vnitra-generální ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, 2010. ISBN 978-80-86640-60-0.

VANĚK, M.; KRÁTKÁ, L. *Příběhy (ne)obyčejných profesí: česká společnost v období tzv. normalizace a transformace*. Praha: Karolinum, 2014. Orální historie a soudobé dějiny. ISBN 9788024628134

VAVERA, F., 2017. *Zákon o Hasičském záchranném sboru ČR*. Praha: MV – GŘ HZS ČR, 2017. ISBN 978-80-87544-65-5.

VILÁŠEK, Josef, Miloš FIALA a David VONDRÁŠEK. *Integrovaný záchranný systém ČR na počátku 21. století*. Praha: Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2477-8.

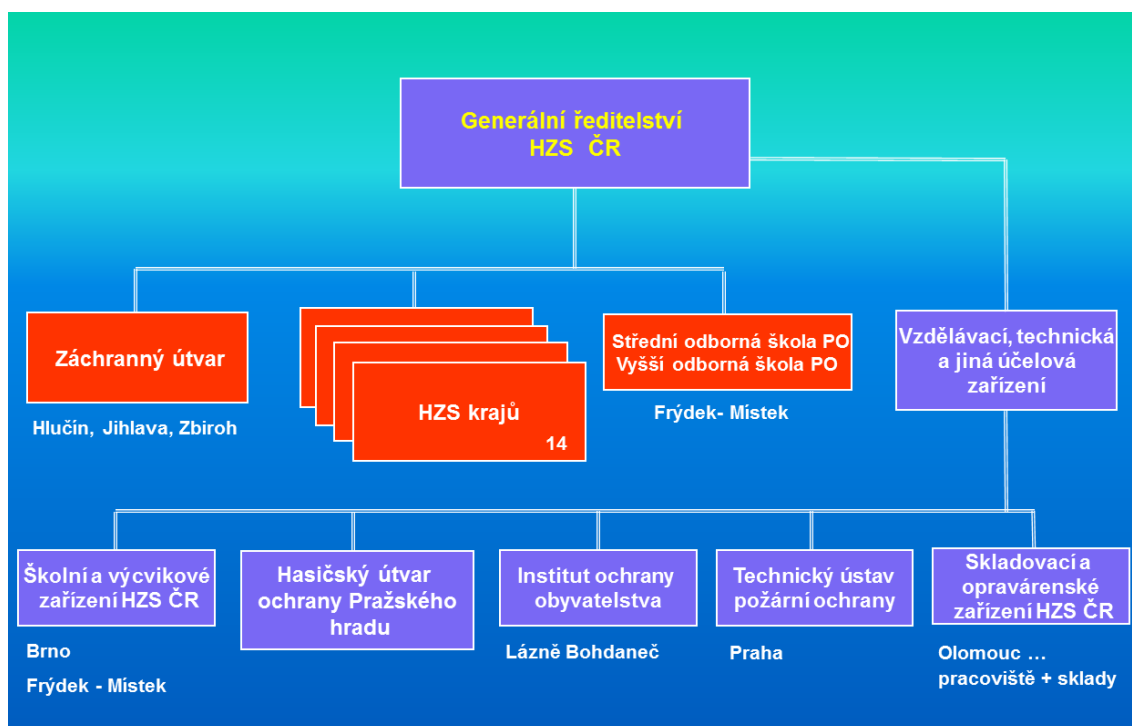
Vězeňská služba ČR [online]. [cit. 2021-12-13]. Dostupné z: <https://www.vscr.cz/sekce/zakladni-udaje>

Výkon služby. Hasičský záchranný sbor České republiky [online]. [cit. 2021-12-20]. Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/clanek/vykon-sluzby.aspx?q=Y2hudW09Mw%3D%3D>

ZPĚVÁK, Aleš. *Zákon o integrovaném záchranném systému*. Praha: Wolters Kluwer, 2019. ISBN 978-80-7598-199-8, s. 11.

8 Přílohy

8.1 Příloha 1 – Struktura HZS ČR

Zdroj: Záchranný útvar HZS ČR: Organizace. In: *Hasičský záchranný sbor ČR* [online]. [cit. 2022-02-18]. Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/clanek/organizace-organizace.aspx>

8.2 Příloha 2 – Typy stanic

Typ stanice	C1	C2	C3	P0	P1	P2	P3	P4
Počet organizovaných výjezdů k zásahu k zabezpečení plošného pokrytí	2	2	3	1	1	1	2	2
Základní početní stav příslušníků ve třech směnách	39	45	60	9	15	24	33	39
Základní početní stav příslušníků v jedné směně	13	15	20	3	5	8	11	13
Minimální početní stav příslušníků v jedné směně určených k výjezdu	8	10	14	2	4	6	8	8
Funkční složení směny								
Velící důstojník směny			1	-	-	-	-	-
Velitel čety	1	1	1	-	-	-	1	1
Velitel družstva	2	2	3	1	1	1	2	2
Hasič	2	3	4	-	1	2	2	3
Hasič - řidič, obsluha požární techniky (strojník)	4	5	7	2	2	3	4	4
Hasič - technik speciální služby	4	4	4	-	1	2	2	3

Zdroj: Příloha č.3 vyhlášky č. 247/2001 Sb., Ministerstva vnitra o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany - znění od 29. 5. 2019. In: *Zákony pro lidi.cz* [online].

8.3 Příloha 3 – Požární technika a věcné prostředky požární ochrany

Požární technika a věcné prostředky požární ochrany	Typ stanice/počty							
	C1	C2	C3	P0	P1	P2	P3	P4
Cisternová automobilová stříkačka (dále jen „CAS“)-celkem počet	3	3	4	1	2	2	2	3
Rychlý zásahový automobil (dále jen „RZA“) a technický automobil UL nebo hydraulické vyprošťovací zařízení na CAS	1	1	1	1	1	1	1	1
Technický automobil L nebo S nebo kontejner	1	1	1				1	1
Protiplnový automobil nebo kontejner	1	1	1					1
Automobilový žebřík do 30 m	1	1	1			1	1	1
Automobilový žebřík nad 30 m			1					
Automobilová plošina do 30 m	1	1				1	1	1
Automobilová plošina nad 30 m			1					
Dopravní automobil nebo kontejner	1	1	1				1	1
Velitelský automobil UL	1	1	1	1	1	1	1	1
Velitelský automobil L (rozšířené provedení)	1	1	1					
Automobil pro zjišťování příčin požáru	1	1	1					
Automobilový jeřáb nebo vyprošťovací automobil s nosností na výložníku do 20 t	1	1	1				1	1
Užitkový automobil	1	1	1	1	1	1	1	1
Osobní automobil	4	4	4					
Nákladní automobil nebo nosič kontejnerů a nákladním kontejnerem	1	1	1					1
Přetlakový ventilátor	2	2	2	1	1	1	1	1
Elektrocentrála, přenosný generátor 220 V min. 3 kW s přenosnou osvětlovací sadou	1	1	1	1	1	1	1	1
Přívěsná nebo přenosná lafetová proudnice výkon minimálně 2400 l.min ⁻¹	1	1	1					1
Zařízení na hašení práškem s minimálně 50 kg náplně	1	1	1		1	1	1	1
Zařízení na hašení CO ₂ s minimálně 150 kg náplně	1	1	1		1	1	1	1
Hadicový přívěs minimálně s 560 m požárních tlakových hadic 75	1	1	1					1
Protichemický ochranný oblek rovnotlaký	9	9	10	4	4	4	6	6
Protichemický ochranný oblek přetlakový	9	9	10	2	2	4	6	6
Ochranný oblek proti sálavému teplu	4	4	4		2	2	2	2
Lod' s motor. Pohonem pro minimálně 6 osob	2	2	2		1	1	1	2

Prostředky pro detekci nebezpečných koncentrací par a plynů (kromě radioaktivního záření radioaktivních plynů) - explozimetry	2	2	3	1	1	1	2	2
Prostředky pro detekci nebezpečných látek (kromě radioaktivního záření radioaktivních látek) - toximetry	1	1	1	1	1	1	1	1
Prostředek pro detekci bojových chemických látek	1	1	1	1	1	1	1	1
Indikátor ionizujícího záření gama	2	2	3	1	1	1	2	2
Osobní operativní dozimetr	4	4	6	1	1	2	4	4
Radiometr ¹	1	1	3	1	1	1	1	1
Dekontaminační sprecha	1	2	2			1	1	1
Mobilní telefon pro organizovaný výjezd	2	2	3	1	1	1	2	2
Plnicí zařízení tlakových lahví	2	2	2					1
Pevný generátor 220/380 V	1	1	1		1	1	1	1
Filtrační dýchací přístroj	20	20	25					
Izolační dýchací přístroj	6	6	9					
Izolační dýchací přístroj	1,7 násobek počtu jedné směny							
Náhradní tlakové láhve k dýchacím přístrojům	pro každý přístroj 1 náhradní tlaková láhev							
Přenosná radiostanice	1,5 násobek počtu jedné směny			1,2 násobek počtu jedné směny				
Vozidlová radiostanice	Podle počtu zásahových požárních automobilů							
Zařízení pro konverzi signálu	Dle počtu CAS a velitelských automobilů							

Zdroj: Příloha č.5 vyhlášky č. 247/2001 Sb., Ministerstva vnitra o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany – znění od 29. 5. 2019. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010– 2022 [cit. 28. 2. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-47#f221263>

8.4 Příloha 4 – Vybavení jednotek HZS kraje technikou a věcnými prostředky bez rozlišení místa dislokace techniky

Vybavení jednotek hasičského záchranného sboru kraje technikou a věcnými prostředky bez rozlišení místa dislokace techniky	
Autobus	1
Záloha CAS	X
Kombinovaný hasicí automobil	1
Pěnový hasicí automobil	1
Plynový hasicí automobil	1

Práškový hasicí automobil	1
Automobilový jeřáb nebo vyprošťovací automobil s nosností výložníku nad 20 t	1
Nosič kontejnerů	Y
Kontejner pro nouzové přežití	1
Kontejner pro štáb	1
Kontejner týlový	1
Kontejner technický nebo technický automobil S	1
Automobil pro přepravu pohonných hmot nebo kontejner tankovací	1
Celkový počet osobních automobilů	Z
Velitelský automobil UL nebo L řídicího důstojníka kraje	1

Zdroj: Příloha č.3 vyhlášky č. 247/2001 Sb., Ministerstva vnitra o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany – znění od 29. 5. 2019. In: <i>Zákony pro lidi.cz</i> [online]. © AION CS 2010- 2022 [cit. 28. 2. 2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2001-47#f221263>

8.5 Příloha 5 - Jednotky PO

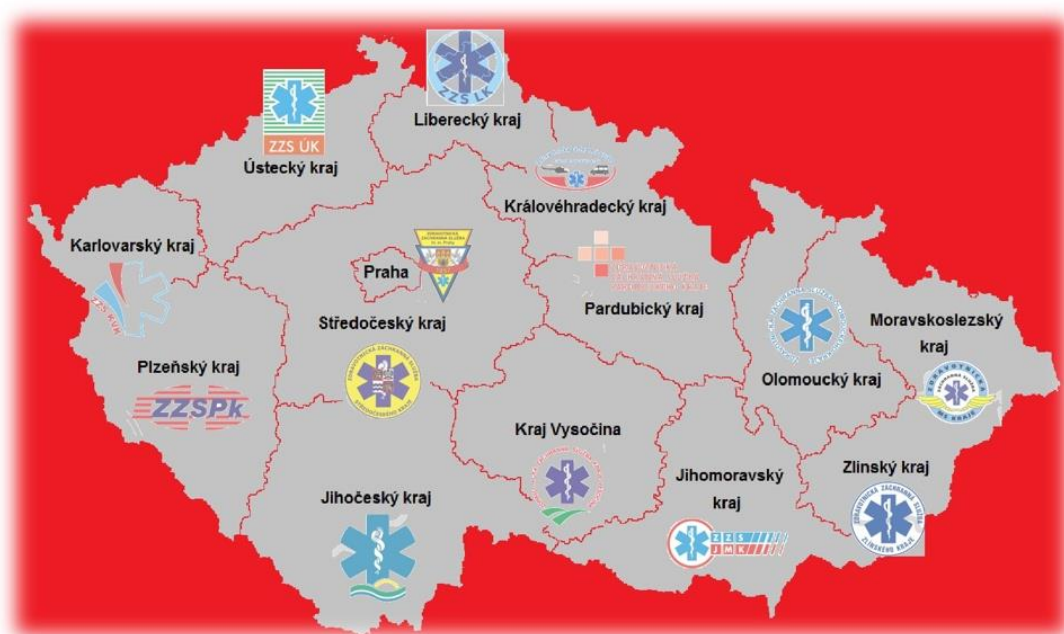
a) s územní působností zasahující i mimo území svého zřizovatele	
JPO I	jednotka hasičského záchranného sboru s územní působností zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace,
JPO II	jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se členy, kteří vykonávají službu jako svoje hlavní nebo vedlejší povolání, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,
JPO III	jednotka sboru dobrovolných hasičů se členy, kteří vykonávají službu v jednotce PO dobrovolně, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,
b) s místní působností zasahující na území svého zřizovatele	
JPO IV	jednotka hasičského záchranného sboru podniku,
JPO V	jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se členy, kteří vykonávají službu v jednotce PO dobrovolně,
JPO VI	jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku.

Kategorie jednotky PO	JPO I	JPO II	JPO III	JPO IV	JPO V	JPO VI
Doba výjezdu [min]	2	5	10	2	10	10
Územní působnost [min]	20	10	10	není	není	není

Počet jednotek PO na území hl. m. Prahy	10	0	18	8	15	8
Druh jednotky PO	HZS kraje	SDH obce	SDH obce	HZS podniku	SDH obce	SDH podniku

Zdroj: Jednotky požární ochrany: Druhy jednotek PO. In: *HZS hlavního města Prahy* [online]. [cit. 2022-02-18]. Dostupné z: <https://www.hzscr.cz/clanek/menu-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-pozarni-ochrany-jednotky-po.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>

8.6 Příloha 6 – Systém zdravotnické záchranné služby v ČR

Zdroj: Systém zdravotnické záchranné služby v ČR. In: *ZACHRANĀSLUZBA.CZ* [online]. [cit. 2022-02-18]. Dostupné z: <https://zachrannaslužba.cz/system-zzs-v-cr/>

8.7 Příloha 7 – oblastní střediska ZZS JČK a jejich výjezdové skupiny

Výjezdová základna	Denní směna	Noční směna
České Budějovice	3x rychlá zdravotnická pomoc 2x rendez-vous	3x rychlá zdravotnická pomoc 2x rendez-vous
České Budějovice – Pražská	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
České Budějovice – Planá	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
České Budějovice – Vltava	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc

Kaplice	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Týn nad Vltavou	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Trhové Sviny	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Jaderná elektrárna Temelín	1x rychlá zdravotnická pomoc (spoluúčast HZS)	1x rychlá zdravotnická pomoc (spoluúčast HZS)
Letecká záchranná služba Letiště Planá u ČB	1x rychlá lékařská pomoc	1x rychlá lékařská pomoc
Český Krumlov	1x rendez-vous 2x rychlá zdravotnická pomoc	1x rendez-vous 2x rychlá zdravotnická pomoc
Horní Planá	1x rychlá zdravotnická pomoc	
Vyšší Brod	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Frymburk	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Jindřichův Hradec	1x rendez-vous 3x rychlá zdravotnická pomoc	1x rendez-vous 2x rychlá zdravotnická pomoc
Kunžak	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Dačice	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Třeboň	1x rendez-vous 1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rendez-vous 1x rychlá zdravotnická pomoc
Suchdol nad Lužnicí	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Písek	3x rychlá zdravotnická pomoc (so., ne. a sv. 2x RZP) 1x rendez-vous	2x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous
Milevsko	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Čimelice	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc

Prachatice	2x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous	2x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous
Vimperk	1x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous	1x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous
Volary	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Vacov	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Lhenice	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Strakonice	3x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous	2x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous
Blatná	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Vodňany	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Tábor	3x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous	3x rychlá zdravotnická pomoc 1x rendez-vous
Soběslav	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá lékařská pomoc / rychlá zdravotnická pomoc
Mladá Vožice	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Opařany	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc
Veselí nad Lužnicí	1x rychlá zdravotnická pomoc	1x rychlá zdravotnická pomoc

Zdroj: Oblastní střediska. *ZDRAVOTNICKÁ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA JIHOČESKÉHO KRAJE* [online]. [cit. 2022-02-28]. Dostupné z: <https://www.zzsjsk.cz/cinnost/oblastni-strediska/oblastni-stredisko-ceske-budejovice>

8.8 Příloha 8 – Dotazník pro ZZS JČK

- 1) Pohlaví:
 - a) žena
 - b) muž
- 2) Věková skupina:
 - a) do 30 let
 - b) 31-40 let

- c) 41-50 let
 - d) 51 a více let
- 3) Nejvyšší dosažené vzdělání:
- a) SŠ
 - b) VOŠ
 - c) VŠ Bc.
 - d) VŠ Mgr.
 - e) VŠ doktorské
- 4) Pracovní pozice:
- a) Nelékařský zdravotnický pracovník
 - b) Lékařský zdravotnický pracovník
- 5) Délka Vaší praxe:
- a) do 5 let
 - b) 5-10 let
 - c) 10 let a více
- 6) Ovlivnilo Vás dění ohledně SARS-CoV2 v období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 ve výkonu vaší profese?
- a) ano
 - b) ne
- 7) Bylo Vám poskytnuto či nabídnuto doplňující vzdělání, které by upravovalo postupy pracovníků ZZS při výkonu své profese v období 1.1. 2021 do 1.1. 2022?
- a) ano
 - b) ne
- 8) Pokud Vám doplňující vzdělání bylo poskytnuto, zúčastnil/a jste se?
- a) ano
 - b) ne
- 9) Dle vyhlášky č. 306/2012 Sb. při podezření na počínající infekční onemocnění u pacienta převáží do cílového zdravotnického zařízení pouze jedno vozidlo ZZS, nevyužívá se setkávacího systému ani prostředků LZS. Platil tento postup i u pacienta s podezřením na SARS-CoV2 onemocnění?
- a) ano
 - b) ne

- 10) Pro zásah u pacienta, u kterého je podezření na vysoce nakažlivou nemoc je vyčleněna v rámci ZZS skupina speciálně vyškolených zaměstnanců (Biohazard tým). Tým disponuje speciálně vybavenou sanitkou a speciálními ochrannými prostředky pro ošetření a transport pacienta. Využívala ZZS tohoto speciálního týmu i u výjezdu k pacientovi s podezřením na SARS-CoV2 onemocnění?
- a) ano
 - b) ne
- 11) Dle vyhlášky č. 296/2012 Sb. jsou stanoveny požadavky na vybavení poskytovatele zdravotnické záchranné služby. Poskytuje vybavení dle dané vyhlášky i dostatečné množství ochranných prostředků k výkonu práce ZZS v případě SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 12) Bylo poskytovatelem ZZS upraveno povinné vybavení výjezdových skupin vztahující se k nepříznivé době SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 13) Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace výjezdových vozů v době SARS-CoV2 u ZZS?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 14) Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace výjezdových skupin po skončení výjezdu u ZZS v době SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 15) Ovlivňoval proces dekontaminace připravenost výjezdových skupin ZZS k dalšímu výjezdu?
- a) ano
 - b) ne
- 16) Disponoval provozovatel ZZS speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu v době SARS-CoV2?
- a) ano

- b) ne
 - c) nevím
- 17) Dodržovala se preventivní opatření u ZZS k zabránění nákaze korona-virovým onemocněním v době SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 18) Zodpovídal někdo na výjezdové stanici ZZS za dodržování preventivních opatření?
- a) ano
 - b) ne
- 19) Trpěla ZZS v době SARS-CoV2 nedostatkem personálního složení (lékařský zdravotnický personál, zdravotnický nelékařský personál, řidiči)?
- a) ano
 - b) ne
- 20) Trpěla ZZS v době SARS-CoV2 nedostatkem výjezdových vozů?
- a) ano
 - b) ne

8.9 Příloha 9 – Dotazník pro HZS JČK

- 1) Pohlaví:
- c) žena
 - d) muž
- 2) Věková skupina:
- e) do 30 let
 - f) 31-40 let
 - g) 41-50 let
 - h) 51 a více let
- 3) Nejvyšší dosažené vzdělání:
- f) SŠ
 - g) VOŠ
 - h) VŠ Bc.
 - i) VŠ Mgr.
 - j) VŠ doktorské

- 4) Délka Vaší praxe:
- d) do 5 let
 - e) 5-10 let
 - f) 10 let a více
- 5) Ovlivnilo Vás dění ohledně SARS-CoV2 v období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 ve výkonu vaší profese?
- c) ano
 - d) ne
- 6) Bylo minimální vybavení stanic HZS ČR uvedené ve vyhlášce č. 247/2001 Sb. aktuální v době SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 7) Disponoval HZS dostatečným množstvím ochranných pomůcek pro výkon služby v souvislosti SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 8) Dle vyhlášky 247/2001 se provádí kontrola vybavení a techniky HZS ČR v určitých intervalech. Probíhala v době SARS-CoV2 kontrola vybavení a techniky odlišně?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 9) HZS ČR by měl dle dokumentů (konkrétně dle STČ 16A a Metodických listů) disponovat určitým vybavením pro práci v nebezpečné zóně při výskytu vysoce nakažlivé nemoci. Vztahovala se tato „nařízení“ i při zásahu s podezřením na výskyt SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 10) Zajišťoval HZS speciální dekontaminaci zasahujících příslušníků HZS v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne

- 11) Disponoval HZS speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 12) Prováděla se dle Vašeho názoru správná dekontaminace i dopravních prostředků v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 13) Disponoval HZS dostatečným množstvím zásob dekontaminačních prostředků v souvislosti SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 14) Disponoval HZS dostatečným množstvím speciálních vozidel pro dekontaminaci v souvislosti SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 15) Dodržovala se preventivní opatření k zabránění nakažení SARS-CoV2 na stanici HZS?
- a) ano
 - b) ne
- 16) Podstoupil/a jste odborné školení k provádění zásahu v době SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 17) Ovlivňoval proces dekontaminace v souvislosti s SARS-CoV2 akceschopnost výjezdových jednotek HZS?
- a) ano
 - b) ne
- 18) Zodpovídal někdo na stanici HZS za dodržování preventivních opatření proti nákaze SARS-CoV2?
- a) ano

- b) ne
- c) nevím

19) Trpěl HZS nedostatkem technického vybavení v souvislosti s SARS-CoV2?

- a) ano
- b) ne

20) Trpěl HZS nedostatkem personálního složení v souvislosti SARS-CoV2?

- a) ano
- b) ne

8.10 Příloha 10 – Dotazník pro PČR JČK

1) Pohlaví:

- e) žena
- f) muž

2) Věková skupina:

- i) do 30 let
- j) 31-40 let
- k) 41-50 let
- l) 51 a více let

3) Nejvyšší dosažené vzdělání:

- k) SŠ
- l) VOŠ
- m) VŠ Bc.
- n) VŠ Mgr.
- o) VŠ doktorské

4) Délka Vaší praxe:

- g) do 5 let
- h) 5-10 let
- i) 10 let a více

5) Ovlivnilo Vás dění ohledně SARS-CoV2 v období od 1.1. 2021 do 1.1. 2022 ve výkonu vaší profese?

- e) ano
- f) ne

6) Bylo Vám poskytnuto či nabídnuto doplňující vzdělání, které by upravovalo postupy pracovníků Policie ČR při výkonu své profese v době SARS-CoV2?

- c) ano
 - d) ne
- 7) Pokud Vám doplňující vzdělání bylo poskytnuto, zúčastnil/a jste se?
- c) ano
 - d) ne
- 8) Disponuje Policie ČR dostatečným množstvím ochranných prostředků pro příslušníky Policie ČR k výkonu služby v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 9) Měnily se pro příslušníky Policie ČR ochranné pomůcky při např. doprovodu výjezdové skupiny ZZS, která transportuje pacienta s příznaky korona-virového onemocnění?
- a) ano
 - b) ne
- 10) Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace služebních vozů v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 11) Probíhala dle Vašeho názoru správná dekontaminace příslušníků Policie ČR po ukončení výjezdu v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
- 12) Ovlivňoval proces dekontaminace provozuschopnost příslušníků Policie ČR?
- a) ano
 - b) ne
- 13) Disponoval provozovatel Policie ČR speciálním místem pro odbavení kontaminovaného materiálu v souvislosti s SARS-CoV2?
- a) ano
 - b) ne
 - c) nevím
- 14) Dodržovala se preventivní opatření u Policie ČR k zabránění šíření SARS-CoV2?
- a) ano

- b) ne
- 15) Zodpovídal někdo na stanici Policie ČR za dodržování preventivních opatření v souvislosti SARS-CoV2?
- a) ano
- b) ne
- 16) Ovlivňoval počet pozitivních případů nakažených příslušníků Policie ČR v personálním zabezpečení k výkonu povinností Policie ČR v Jihočeském kraji?
- a) ano
- b) ne
- 17) V souvislosti s pandemií SARS-CoV2 byli příslušníci Policie ČR nuceni vykonávat řadu nových povinností (např. kontrola hranic, pohybu osob a jejich zdrav. stavu atd.). Disponovala Policie ČR v daném kraji dostatečným personálním zajištěním k novým funkcím?
- a) ano
- b) ne
- 18) V souvislosti s SARS-CoV2 byly kladeny velké nároky na ICT strukturu Policie ČR a ukázaly se tak její nedostatky a nejednotnost. Zaznamenal/a jste v této oblasti zlepšení či proces k modernizaci ICT struktury?
- a) ano
- b) ne
- 19) Na základě proběhlého období SARS-CoV2 se ukázalo, že Policie ČR trpěla obecně nedostatkem materiálně-technickým vybavením, kybernetické bezpečnosti a nevyhovující odolnosti objektů Policie ČR. Došlo podle Vás k vymýcení těchto nedostatků?
- a) ano
- b) ne

9 Seznam zkratek

HZS ČR hasičský záchranný sbor České republiky

GŘ HZS ČR generální ředitelství hasičského záchranného sboru České republiky

ZZS zdravotnická záchranná služba

PČR policie České republiky

JPO jednotky požární ochrany

OOP osobní ochranné prostředky

OPIS operační informační středisko

IZS integrovaný záchranný systém

ČČK český červený kříž

MU mimořádná událost